Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá rozšírená komora)

z 18. septembra 2024*

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Trh s čipmi UMTS pre základné frekvenčné pásmo – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP – Predátorské ceny – Právomoc autora aktu – Právo na obhajobu – Vymedzenie relevantného trhu – Dominantné postavenie – Zneužitie – Rekonštrukcia cien – Stanovenie referenčných nákladov – Analýza cien a nákladov – Neexistencia požiadavky preukázania existencie konkrétnych účinkov – Úmysel vylúčenia konkurenta z trhu – Objektívne odôvodnenie – Výpočet výšky pokuty – Usmernenia k metóde stanovenia pokút z roku 2006 – Hodnota predaja – Dodatočná suma – Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-671/19,

Qualcomm Inc., so sídlom v San Diegu, Kalifornia (Spojené štáty), v zastúpení: M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. English a A. Kontosakou, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Nvidia Corp., v zastúpení: M. Dolmans, advokát, P. Stuart, barrister-at-Law a W. Lin, solicitor,

vedľajšia účastníčka konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory D. Spielmann, sudcovia V. Valančius, R. Mastroianni (spravodajca), I. Gâlea a T. Tóth,

tajomník: M. Zwozdziak-Carbonne, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: angličtina.

po pojednávaní z 13. až 15. marca 2023,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Žalobkyňa, Qualcomm Inc., žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušiť rozhodnutie Komisie C(2019) 5361 final z 18. júla 2019 týkajúce sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP [vec AT.39711 – Qualcomm (predátorské správanie)] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), alebo prípadne zrušiť alebo znížiť pokutu, ktorá jej bola uložená v uvedenom rozhodnutí.

Okolnosti predchádzajúce sporu

Kontext veci

2 Qualcomm je americká spoločnosť založená v roku 1985, ktorá pôsobí v oblasti mobilných a bezdrôtových technológií. Svoju činnosť vykonáva najmä prostredníctvom spoločností Qualcomm CDMA Technologies (ďalej len „QCT“) a Qualcomm Technology Licensing. QCT je vývojárom a dodávateľom, okrem iného, čipov pre základné frekvenčné pásmo, druhu polovodičov a systémového softvéru založeného na viacnásobnom prístupe s kódovým delením (CDMA), ortogonálnom viacnásobnom prístupe s frekvenčným delením (OFDMA) a iných technológiách používaných hlavne v hlasovej a dátovej komunikácii. Qualcomm predáva svoje čipy (a udeľuje licencie na svoj systémový softvér) podnikom, ktoré ich používajú ako súčasť výbavy mobilných telefónov, tabletov, notebookov, dátových modulov a inej spotrebnej elektroniky. Qualcomm Technology Licensing riadi program udeľovania licencií v oblasti duševného vlastníctva spoločnosti Qualcomm, pričom udeľuje licencie hlavne dodávateľom mobilných zariadení.

3 Mobilné zariadenia, ako sú mobilné telefóny, tablety a iné pripojené zariadenia, si vyžadujú mobilné pripojenie k vysokorýchlostnému internetu prostredníctvom celulárnych mobilných telekomunikačných sietí.

4 Základným komponentom zabezpečujúcim mobilné pripojenie v zariadení je procesor základného pásma, ktorý zabezpečuje funkčnosť spracovania signálov podľa komunikačných protokolov opísaných v mobilných komunikačných štandardoch. Procesory základného pásma môžu byť zabudované priamo do mobilných zariadení, ako sú smartfóny, alebo do externých modulov, ktoré sú následne zabudované do zariadenia. Takýto procesor je vyrobený z polovodičových materiálov (ako je silikón) a zabalený do čipu nazývaného „čip pre základné frekvenčné pásmo“.

5 Niektoré zariadenia vyžadujú okrem procesora základného pásma aj aplikačný procesor, ktorý sa používa na správu operačného systému a aplikácií, ako sú správy, prehliadanie internetových stránok, obrázky a hry. Tento aplikačný procesor sa môže dodávať ako samostatný produkt zabalený v samostatnom čipe, alebo môže byť integrovaný s procesorom základného pásma v tom istom čipe. Čipy pre základné frekvenčné pásmo tak možno rozdeliť na:

– samostatné čipy pre základné frekvenčné pásmo (nazývané tiež „slim čipy pre základné frekvenčné pásmo“ alebo „slim modemy“), ak nie je integrovaný nijaký aplikačný procesor,

– integrované čipy pre základné frekvenčné pásmo, ak boli čipy pre základné frekvenčné pásmo integrované s aplikačným procesorom.

6 Bez ohľadu na prítomnosť aplikačného procesora sa procesor základného pásma zvyčajne kombinuje s dvomi ďalšími komponentmi na doplnenie jeho funkčnosti, a to s integrovaným rádiofrekvenčným obvodom, známym aj ako „RF kombinovaný vysielač a prijímač“, a s integrovaným obvodom pre riadenie napájania. Tieto tri komponenty (procesor základného pásma, RF kombinovaný vysielač a prijímač a integrovaný obvod pre riadenie napájania) sú potrebné na mobilné pripojenie a vo všeobecnosti sa nakupujú od toho istého dodávateľa, a to buď spoločne, alebo samostatne.

7 Čipy pre základné frekvenčné pásmo sa zvyčajne predávajú výrobcom pôvodného zariadenia, ktorí ich zabudovávajú do zariadení využívajúcich mobilné pripojenie, ako sú Apple, HTC Corporation, Huawei Technologies Co. Ltd (ďalej len „Huawei“), LG Corp., Nokia Corporation, Samsung Group (ďalej len „Samsung“) a ZTE Corporation.

8 V rokoch 2009 až 2011 bolo možné mobilné zariadenia so zabudovanými čipmi pre základné frekvenčné pásmo rozdeliť do dvoch veľkých kategórií. Po prvé mobilné telefóny (rôznych typov, od tých, ktoré poskytovali len základné funkcie, ako sú hlasové služby, až po smartfóny) a po druhé MBB zariadenia, teda zariadenia poskytujúce iné pripojenie ako mobilné telefóny, spravidla bez hlasových služieb (napríklad tablety, dátové karty, ako sú USB kľúče s mobilným prístupom, bezdrôtové routre fungujúce na Mifi alebo notebooky).

9 Mnohé MBB zariadenia, ako napríklad dátové karty, mali tendenciu používať hlavne slim modemy, keďže nevyžadovali nijakú spracovateľskú funkciu, ale len pripojenie, a trh s uvedenými zariadeniami, najmä trh so zariadeniami kompatibilnými s komunikačnými štandardmi tretej generácie (3G) založenými na technológii „Universal Mobile Telecommunications System“ (UMTS), bol podstatne menší ako trh s mobilnými telefónmi.

10 Ako bolo uvedené v bode 4 vyššie, aby čip pre základné frekvenčné pásmo mohol zabezpečiť pripojenie, musí používať jeden z komunikačných štandardov. Pôvodne komunikačné štandardy prvej generácie (1G), t. j. analógové komunikačné štandardy, a komunikačné štandardy druhej generácie (2G), ktoré ich nahradili, t. j. digitálne komunikačné štandardy, zabezpečovali len hlasovú komunikáciu. Následne bol štandard vyvinutý pre komunikačné štandardy 2G, konkrétne „Global System for Mobile Communication“ (GSM), rozšírený o podporu vyšších prenosových rýchlostí a prenos dát v „paketovom“ režime, a to prostredníctvom rozšírení „General Packet Radio Services“ (GPRS) a „Enhanced Data rates for GSM Evolution“ (EDGE).

11 Komunikačné štandardy 3G, založené na technológii UMTS, t. j. bezdrôtovej a mobilnej komunikačnej technológii, umožňovali vo svojich začiatkoch (okolo roku 2000) spracovávať dáta rýchlosťou do 0,348 megabajtov za sekundu (Mbps), čo nepostačovalo na fungovanie typicky vysokorýchlostných aplikácií, ako je plnohodnotné prehliadanie internetu a streamovanie videa. Následným vývojom sa zvýšila kapacita prenosu dát uvedených komunikačných štandardov. Technológia „High Speed Packet Access“ (HSPA) umožnila spracovávať dáta rýchlosťou do 14 Mbps a neskôr technológia „Evolved High Speed Packet Access“ (HSPA +) umožnila spracovávať dáta rýchlosťou do 28 Mbps a dokonca až 42 Mbps.

12 Čipy podporujúce technológiu UMTS (ďalej len „čipy UMTS“) v zásade podporovali aj rozšírený štandard GSM/EDGE, ktorý bol pôvodne optimalizovaný pre hlasové telefónne služby. Dôvodom je, že uvedený rozšírený štandard bol pre mobilné telefóny stále nevyhnutný, keďže GSM stále

zohrával pre väčšinu prevádzkovateľov mobilnej siete dôležitú úlohu z hľadiska pokrytia a kapacity. Tento rozšírený štandard mohol byť totiž užitočný pre MBB zariadenia, hoci nemohol zabezpečiť širokopásmové pripojenie. GSM totiž vďaka svojej podpore základného pripojenia umožňoval zabezpečiť kontinuitu služby v prípade nedostatkov v pokrytí siete využívajúcej technológiu UMTS.

13 Koncom roka 2008 sa objavila technológia „Long Term Evolution“ (LTE). Prvé čipy, ktoré ju podporovali, boli kompatibilné výlučne s touto technológiou, čo bránilo ich praktickému použitiu z dôvodu obmedzeného zavádzania sietí využívajúcich túto technológiu. Najväčší dodávatelia čipov pre základné frekvenčné pásmo postupne vyvinuli čipy podporujúce súčasne technológie UMTS aj LTE, pričom prvé z nich boli komerčne dostupné v roku 2011 alebo 2012. Technológie UMTS a LTE boli vyvinuté súbežne s cieľom zlepšiť výkonnosť a interoperabilitu.

Správne konanie

14 Dňa 30. júna 2009 Icera Inc. podala na Európsku komisiu sťažnosť proti spoločnosti Qualcomm, ktorá bola následne nahradená revidovanou a aktualizovanou verziou z 8. apríla 2010 (ďalej len „sťažnosť“), na základe ktorej Komisia začala vyšetrovanie.

15 V roku 2012 vedľajšia účastníčka konania, Nvidia Corp., ktorá v máji 2011 nadobudla spoločnosť Icera, poskytla ďalšie informácie, ktorými doplnila sťažnosť a sformulovala voči spoločnosti Qualcomm tvrdenia týkajúce sa predátorských cien.

16 V období od júna 2010 do júla 2015 Komisia zaslala niekoľko žiadostí o informácie spoločnostiam Qualcomm, Icera alebo Nvidia a ďalším subjektom pôsobiacim v odvetví čipov pre základné frekvenčné pásmo. Konkrétne zaslala spoločnosti Qualcomm po prvé žiadosť o informácie zo 7. júna 2010 vydanú podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), po druhé žiadosť o informácie z 3. novembra 2011 vydanú podľa článku 18 ods. 3 uvedeného nariadenia, po tretie žiadosť o informácie z 10. júla 2013 vydanú podľa článku 18 ods. 3 tohto nariadenia, po štvrté žiadosť o informácie z 13. februára 2014 vydanú podľa článku 18 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, po piate žiadosť o informácie z 13. októbra 2014 vydanú podľa článku 18 ods. 3 tohto nariadenia a napokon po šieste spoločnú žiadosť o informácie zo 14. januára 2015, keďže táto žiadosť bola vydaná aj vo veci AT.40220 – Qualcomm (platby za exkluzivitu). Proti konečnému rozhodnutiu v tejto veci bola podaná žaloba na Všeobecný súd [rozsudok z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu), T-235/18, EU:T:2022:358].

17 Dňa 16. júla 2015 Komisia začala v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 a 102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), konanie proti spoločnosti Qualcomm vo veci AT.39711 – Qualcomm (predátorské správanie). Toto konanie sa týkalo údajného zneužitia dominantného postavenia spoločnosťou Qualcomm formou predátorských cien na trhu s čipmi UMTS.

18 Dňa 8. decembra 2015 Komisia vydala v zmysle článku 27 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a článku 10 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 oznámenie námietok, ktoré adresovala spoločnosti Qualcomm (ďalej len „ON“).

19 V období od decembra 2015 do júla 2016 Qualcomm získala prístup k spisu.

20 Konkrétne listom z 18. apríla 2016 Qualcomm v súlade s článkom 3 ods. 7 a článkom 7 ods. 1 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, 2011, s. 29) požiadala vyšetrovateľa o dodatočný prístup k niektorým častiam spisu. Po preskúmaní vyšetrovateľom boli spoločnosti Qualcomm poskytnuté úplnejšie verzie spisu.

21 Dňa 15. augusta 2016 Qualcomm zaslala svoju odpoveď na ON (ďalej len „odpoveď na ON“), v ktorej vyvracala predbežné zistenia Komisie.

22 Dňa 10. novembra 2016 sa na žiadosť spoločnosti Qualcomm uskutočnilo vypočutie.

23 Po tomto vypočutí Komisia vykonala ďalšie vyšetrovacie úkony a v rokoch 2017 až 2019 zaslala spoločnosti Qualcomm, ako aj ďalším subjektom pôsobiacim v odvetví čipov pre základné frekvenčné pásmo ďalšie žiadosti o informácie.

24 Konkrétne 30. januára 2017 Komisia zaslala spoločnosti Qualcomm žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003, na ktorú Qualcomm neodpovedala. Dňa 31. marca 2017 Komisia zaslala spoločnosti Qualcomm žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 3 uvedeného nariadenia.

25 Dňa 13. júna 2017 Qualcomm podala na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 31. marca 2017. Podala tiež návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ, a to primárne na odklad výkonu uvedeného rozhodnutia alebo subsidiárne na nariadenie predbežných opatrení v tejto súvislosti. Uznesením z 12. júla 2017, Qualcomm a Qualcomm Europe (T-371/17 R, neuverejnené, EU:T:2017:485), predseda Všeobecného súdu zamietol návrh na odklad výkonu a rozsudkom z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232), Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie tohto rozhodnutia. Odvolanie spoločnosti Qualcomm smerujúce k zrušeniu tohto rozsudku Súdny dvor v celom rozsahu zamietol rozsudkom z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 Dňa 10. novembra 2017 Komisia zaslala spoločnosti Qualcomm ďalšiu žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003.

27 Dňa 19. júla 2018 Komisia vydala doplňujúce oznámenie námietok (ďalej len „DON“) adresované spoločnosti Qualcomm, v ktorom uviedla kratšie trvanie predátorského správania a použila revidovanú metódu na porovnanie cien a nákladov spoločnosti Qualcomm týkajúcich sa dotknutého predaja údajne založeného na predátorskej cenotvorbe.

28 V období od 31. júla do 28. septembra 2018 Qualcomm získala prístup k dokumentom vloženým do spisu Komisie po vydaní ON z 8. decembra 2015.

29 Dňa 22. októbra 2018 Qualcomm zaslala odpoveď na DON (ďalej len „odpoveď na DON“), v ktorej spochybnila predbežné závery Komisie uvedené v ON a doplnené v DON.

30 Dňa 10. januára 2019 sa na žiadosť spoločnosti Qualcomm uskutočnilo druhé vypočutie.

31 Dňa 5. februára 2019 Komisia zaslala spoločnosti Qualcomm žiadosť o informácie podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003.

32 Dňa 22. februára 2019 Komisia zaslala spoločnosti Qualcomm list s opisom skutočností (ďalej len „OS“), ktorého cieľom bolo podľa Komisie po prvé poskytnúť spoločnosti Qualcomm vysvetlenia k určitým skutočnostiam uvedeným v DON, ktoré Qualcomm spochybnila v odpovedi na DON, po druhé informovať ju o už existujúcich dôkazoch, ktoré neboli výslovne uvedené v ON a DON, ale po doplňujúcej analýze spisu by mohli byť relevantné na podporu predbežných záverov vyvodených v ON, ako boli doplnené v DON, a po tretie oboznámiť ju s určitými obmedzenými aktualizáciami analýzy cien a nákladov vykonanej v DON. K OS boli pripojené ďalšie dokumenty, ktoré predtým neboli spoločnosti Qualcomm poskytnuté.

33 Dňa 24. marca a 25. apríla 2019 Qualcomm predložila svoje pripomienky k OS.

34 Dňa 18. júla 2019 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie.

Obsah napadnutého rozhodnutia

Dotknuté výrobky

35 Po vyvrátení námietok spoločnosti Qualcomm týkajúcich sa údajných procesných pochybení v správnom konaní Komisia poskytla podrobný opis kontextu, v ktorom spoločnosť Qualcomm a jej konkurenti vrátane spoločnosti Icera pôsobia v oblasti technológií a duševného vlastníctva. Predovšetkým uviedla, že výrobkami, ktorých sa týka jej vyšetrovanie, sú čipy UMTS, konkrétne čipy spoločnosti Qualcomm MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, ktoré v čase údajného porušenia konkurovali čipom UMTS spoločnosti Icera, konkrétne čipom ICE8040, ICE8042 a ICE8060.

36 Podľa Komisie všetky tieto výrobky boli samostatnými čipmi pre základné frekvenčné pásmo podporujúcimi dátové pripojenie s rýchlosťou downlinku od 7,2/14,4 Mbps do 28 Mbps v období od 1. júla 2009 do 30. júna 2011 (ďalej len „relevantné obdobie“). Konkrétne čip MDM8200 bol prvým samostatným čipom pre základné frekvenčné pásmo spoločnosti Qualcomm určeným pre MBB zariadenia a podporujúcim technológiu HSPA +, s rýchlosťou downlinku do 28 Mbps. Prvýkrát bol uvedený na trh v máji 2009 a jeho obchodná životnosť sa skončila 30. marca 2011. Medzitým bol od roku 2010 postupne nahradený čipom MDM8200A, ktorý bol jeho vylepšenou verziou a po vykonaní drobných úprav mohol podporovať aj hlasové funkcie. Rovnako ako čipy MDM8200 a MDM8200A aj čip MDM6200 bol primárne určený pre aplikácie na prenos dát. Bez potreby úprav podporoval tiež technológiu HSPA + s rýchlosťou downlinku do 14,4 Mbps, ako aj hlasové funkcie. V obmedzených množstvách sa dodával od druhého štvrťroka 2010, vo väčších množstvách sa predával od roku 2011 a naďalej sa uvádzal na trh prinajmenšom do konca roka 2017.

37 Čip Icera ICE8040, alebo Espresso-300, bol tiež samostatným čipom pre základné frekvenčné pásmo, uvedeným na trh v októbri 2008. Spočiatku mohol podporovať maximálnu rýchlosť downlinku 10 Mbps a vzhľadom na svoje vlastnosti mohol ľahko profitovať z vylepšení a modernizácií prostredníctvom softvéru, najmä s cieľom postupne zvýšiť svoju rýchlosť downlinku na 21 Mbps. Čip ICE8042, alebo Espresso-302, bol vylepšenou verziou čipu ICE8040, uvedenou na trh v decembri 2009 s rýchlosťou downlinku do 14,4 Mbps, ktorá sa v marci 2010 zvýšila vďaka aktualizáciám softvéru na 21 Mbps. Nižšiu verziu tohto čipu, konkrétne čip Espresso-302-1, ktorý mohol poskytovať maximálnu rýchlosť downlinku len 7,2 Mbps, Icera predávala spoločnosti ZTE. Napokon čip ICE8060, alebo Espresso-400, oznámený v októbri 2010,

využíval modemovú architektúru definovanú softvérmi spoločnosti Icera a rýchlosť downlinku až do 28 Mbps. V ponuke bola aj nižšia verzia tohto čipu, konkrétne čip E-400-1, ktorý dosahoval maximálnu rýchlosť downlinku 7,2 Mbps.

Relevantný trh

38 Komisia vymedzila relevantný trh s dotknutými výrobkami ako „obchodný“ trh so samostatnými a integrovanými čipmi pre základné frekvenčné pásmo, ktoré sú kompatibilné s technológiou UMTS (ďalej len „trh s čipmi UMTS“). K tomuto záveru dospela najmä vzhľadom na zastupiteľnosť medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie, ako aj na neexistenciu konkurenčných tlakov vyvíjaných vertikálne integrovanými výrobcami čipov pre základné frekvenčné pásmo. Z geografického hľadiska bol tento trh vymedzený ako celosvetový trh.

Dominantné postavenie

39 Komisia konštatovala, že Qualcomm mala na celosvetovej úrovni dominantné postavenie na trhu s čipmi UMTS, a to prinajmenšom v období od 1. januára 2009 do 31. decembra 2011, na základe nasledujúcich skutočností.

40 Po prvé Qualcomm mala v období od 1. januára 2009 do 31. decembra 2011 na relevantnom trhu podiel na trhu vo výške približne 60 %.

41 Po druhé na relevantnom trhu existovali viaceré prekážky vstupu a expanzie, ako napríklad nutnosť značných počiatočných investícií v oblasti výskumu a vývoja (R&D) na účely navrhovania čipov UMTS, ako aj rôzne prekážky súvisiace s právami duševného vlastníctva spoločnosti Qualcomm, vrátane jej siete spätného udeľovania licencií.

42 Po tretie komerčná sila zákazníkov, ktorí nakupujú čipy spoločnosti Qualcomm, nedokázala počas relevantného obdobia ovplyvniť dominantné postavenie tejto spoločnosti.

Zneužívanie dominantného postavenia

43 Komisia konštatovala, že Qualcomm zneužívala svoje dominantné postavenie tým, že počas relevantného obdobia dodávala určité množstvá troch zo svojich čipov UMTS, konkrétne čipov MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, dvom zo svojich kľúčových zákazníkov, konkrétne spoločnostiam Huawei a ZTE, za ceny pod úrovňou nákladov s cieľom vylúčiť z trhu spoločnosť Icera, ktorá bola v tom čase jej hlavným konkurentom v špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS.

44 Podľa Komisie Qualcomm tým, že zamedzila rastu spoločnosti Icera v špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS, ktorý v tom čase pozostával takmer výlučne z čipov používaných vo vysokorýchlostných MBB zariadeniach, chcela zabrániť tomuto malému a finančne obmedzenému podniku v získaní dobrej povesti a veľkosti potrebnej na to, aby spochybnila jej dominantné postavenie na tomto trhu, najmä vzhľadom na očakávaný potenciál rastu uvedeného segmentu v dôsledku rastúceho globálneho šírenia tzv. „smart“ mobilných zariadení. Komisia zastávala názor, že Qualcomm tým chcela pripraviť výrobcov pôvodného zariadenia v tomto segmente o alternatívny zdroj čipov pre svoje mobilné telefóny, čím sa obmedzil výber pre spotrebiteľov.

45 Komisia označila za kľúčové prvky svojich záverov nasledujúce faktory.

46 K cenovým praktikám spoločnosti Qualcomm došlo v situácii, keď Icera posilňovala svoju prítomnosť na trhu s čipmi UMTS ako životaschopného dodávateľa čipov UMTS, čo predstavovalo rastúcu hrozbu pre podnikanie spoločnosti Qualcomm. S cieľom zabezpečiť, aby podnikanie spoločnosti Icera nedosiahlo kritický rozsah ohrozujúci jej postavenie na tomto trhu, Qualcomm prijala preventívne opatrenia vo forme cenových zvýhodnení zameraných na dvoch svojich strategicky významných zákazníkov, konkrétne spoločnosti Huawei a ZTE. Domnievala sa totiž, že vyhliadky spoločnosti Icera na rozvoj závisia od jej schopnosti nadviazať obchodné vzťahy s týmito dvomi podnikmi. Preventívne opatrenia spoločnosti Qualcomm boli založené na stratégii viacerých čipov („multi-chip“), ktorá zahŕňala jej tri čipy konkurujúce najvyspelejším čipom spoločnosti Icera a ktorej cieľom bolo najmä chrániť si postavenie na trhu v segmente vysokorýchlostných čipov určených pre mobilné telefóny, na ktorý Icera zamýšľala preniknúť po tom, ako si zabezpečila prítomnosť v segmente čipov určených pre vysokorýchlostné MBB zariadenia.

47 Podľa Komisie analýza cien uplatňovaných spoločnosťou Qualcomm vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE a nákladov spoločnosti Qualcomm na výrobu týchto čipov ukázala, že Qualcomm predávala určité množstvá čipov pod dlhodobými priemernými prírastkovými nákladmi (ďalej len „LRAIC“) a v každom prípade pod priemernými celkovými nákladmi (ďalej len „ATC“) a rovnako predávala aj obmedzené množstvo čipov MDM6200 pod priemernými variabilnými nákladmi (ďalej len „AVC“). Výsledky analýzy cien a nákladov boli potvrdené dôkazmi vo forme interných dokumentov spoločnosti Qualcomm z relevantného obdobia, ktoré preukazovali úmysel tejto spoločnosti vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

– *Neexistencia odôvodnenia*

48 Komisia konštatovala, že Qualcomm neposkytla platné objektívne odôvodnenie ani účinnú obhajobu svojho správania.

– *Jediné a pokračujúce porušenie*

49 Komisia dospela k záveru, že predaj spoločnosti Qualcomm spoločnostiam Huawei a ZTE založený na predátorskej cenotvorbe predstavuje ako celok jediné a pokračujúce porušenie trvajúce počas celého relevantného obdobia.

– *Právomoc Komisie*

50 Komisia konštatovala, že má právomoc uplatniť článok 102 ZFEÚ a článok 54 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3, ďalej len „Dohoda o EHP“) na porušenie právnych predpisov zo strany spoločnosti Qualcomm, keďže k porušeniu došlo v Európskom hospodárskom priestore (EHP), kde mohlo mať nezanedbateľný, okamžitý a predvídateľný vplyv na obchod, a malo značný vplyv na obchod medzi členskými štátmi a medzi zmluvnými stranami EHP.

– *Sankcia*

51 Hoci v čase prijatia napadnutého rozhodnutia bolo porušovanie zo strany spoločnosti Qualcomm skončené, Komisia uložila tejto spoločnosti povinnosť zdržať sa opakovania konania opísaného v uvedenom rozhodnutí, ako aj akéhokoľvek konania alebo správania, ktoré by malo rovnaký alebo podobný cieľ alebo účinok ako toto konanie.

52 Pokuta uložená spoločnosti Qualcomm za porušenie právnych predpisov, vypočítaná na základe zásad stanovených v usmerneniach k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia Rady č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C-210/2, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“), je 242 042 000 eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

Konanie

53 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 1. októbra 2019 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

54 Komisia požiadala o dve predĺženia lehoty na predloženie vyjadrenia k žalobe, a to 4. februára a 24. marca 2020, vzhľadom na dĺžku žaloby a počet priložených dokumentov. Toto predĺženie jej bolo umožnené.

55 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. marca 2020 Nvidia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania bol doručený hlavným účastníkom konania v súlade s článkom 144 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Hlavní účastníci konania nevzniesli proti nemu námietky.

56 Dňa 11. júna 2020 Komisia doručila do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie k žalobe.

57 Dňa 6. júla 2020 žalobkyňa požiadala o predĺženie lehoty na predloženie repliky vzhľadom na dĺžku vyjadrenia k žalobe a počet priložených dokumentov. Toto predĺženie jej bolo umožnené.

58 Dňa 5. októbra 2020 žalobkyňa doručila do kancelárie Všeobecného súdu repliku.

59 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. októbra 2020 žalobkyňa a Komisia po tom, ako im boli viackrát predĺžené lehoty, požiadali na základe článku 144 ods. 2 a 7 rokovacieho poriadku o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými v žalobe a v niektorých jej prílohách. Uvedení účastníci konania predložili spoločnú nedôvernú verziu týchto dokumentov.

60 Dňa 23. októbra 2020 Komisia požiadala o predĺženie lehoty na predloženie dupliky vzhľadom na dĺžku repliky a počet priložených dokumentov. Toto predĺženie jej bolo umožnené.

61 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. novembra 2020 Komisia požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými vo vyjadrení k žalobe. V ten istý deň Komisia po dohode so žalobkyňou predložila spoločnú nedôvernú verziu vyjadrenia k žalobe a jeho príloh.

62 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. novembra 2020 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými vo vyjadrení k žalobe a v jeho prílohách, ako aj v procesných dokumentoch doručených kancelárii súdu v období od 30. júna do 5. októbra 2020.

63 Uznesením z 25. novembra 2020, Qualcomm/Komisia (T-671/19, neuverejnené), predseda piatej komory Všeobecného súdu rozhodol, že spoločnosti Nvidia sa povoľuje vstup do konania ako vedľajšieho účastníka, a rozhodnutie o trovách konania vyhradil na rozhodnutie v konaní o veci samej.

64 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 15. decembra 2020 a 18. januára 2021 Nvidia vzniesla námietky proti žiadostiam o dôverné zaobchádzanie týkajúcim sa žaloby, vyjadrenia k žalobe a určitých príloh.

65 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. decembra 2020 Komisia požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými v replike a v jej prílohe C.8.

66 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 22. decembra 2020 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými v replike a jej prílohách, ako aj v procesných dokumentoch doručených kancelárii súdu v období od 5. októbra do 9. decembra 2020. V ten istý deň hlavní účastníci konania predložili spoločnú nedôvernú verziu repliky a jej príloh.

67 Dňa 21. januára 2021 Komisia doručila do kancelárie Všeobecného súdu dupliku.

68 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. februára 2021 Komisia po tom, ako jej bola predĺžená lehota, požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s určitými informáciami uvedenými v duplike. V ten istý deň Komisia po dohode so žalobkyňou predložila spoločnú nedôvernú verziu dupliky a jej prílohy.

69 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. februára 2021 žalobkyňa po tom, ako jej bola predĺžená lehota, požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti Nvidia s ďalšími informáciami uvedenými v duplike a jej prílohe, ako aj v procesných dokumentoch doručených kancelárii súdu v období od 18. decembra 2020 do 10. februára 2021.

70 Uznesením z 22. júla 2021, Qualcomm/Komisia (T-671/19, neuverejnené, EU:T:2021:502), predseda piatej komory vyhovel žiadostiam o dôverné zaobchádzanie týkajúcim sa určitých informácií uvedených v žalobe a jej prílohách A.1 a A.29, ako aj vo vyjadrení k žalobe a zamietol podobné žiadosti týkajúce sa ostatných procesných dokumentov. Žalobkyni a Komisii bola preto poskytnutá lehota na predloženie nových nedôverných verzií určitých dokumentov v spise. Dňa 16. a 17. septembra 2021 hlavní účastníci konania po tom, ako im bola predĺžená lehota, predložili spoločnú nedôvernú verziu týchto dokumentov.

71 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. októbra 2021 Nvidia predložila vyjadrenie vedľajšej účastníčky konania.

72 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. novembra 2021 Komisia vyhlásila, že nemá pripomienky k vyjadreniu vedľajšej účastníčky konania.

73 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. novembra 2021 žalobkyňa predložila pripomienky k vyjadreniu vedľajšej účastníčky konania.

74 Písomná časť konania sa skončila 29. novembra 2021.

75 Dňa 8. februára 2022 žalobkyňa požiadala o vypočutie na pojednávaní.

76 Na návrh piatej komory Všeobecný súd rozhodol podľa článku 28 rokovacieho poriadku o postúpení veci piatej rozšírenej komore.

77 V dôsledku zmeny zloženia komôr Všeobecného súdu bola prejednávaná vec podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku pridelená prvej rozšírenej komore, v ktorej po tejto zmene zasadal sudca spravodajca.

78 Všeobecný súd na základe návrhu sudcu spravodajcu rozhodol o začatí ústnej časti konania.

79 Dňa 2. decembra 2022 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval hlavných účastníkov konania, aby odpovedali na niekoľko otázok. Žalobkyňa odpovedala na tieto otázky 16. decembra 2022. Komisia po tom, ako jej bola predĺžená lehota na predloženie odpovedí, odpovedala 16. januára 2023.

80 Na žiadosť hlavných účastníkov konania bola lehota na predloženie žiadostí o dôverné zaobchádzanie s ich odpoveďami na otázky Všeobecného súdu predĺžená. Naposledy bola stanovená na 31. januára 2023 a v tento deň boli predložené spoločné nedôverné verzie týchto odpovedí.

81 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. februára 2023 Nvidia po tom, ako jej bola predĺžená lehota, vzniesla námietky proti týmto žiadostiam o dôverné zaobchádzanie týkajúcim sa odpovedí hlavných účastníkov konania na otázky Všeobecného súdu.

82 Správa z pojednávania bola oznámená účastníkom konania a žalobkyňa, ako aj Komisia predložili pripomienky k tomuto dokumentu 27. januára 2023, resp. 16. februára 2023. Všeobecný súd vzal tieto pripomienky na vedomie.

83 Uznesením z 8. marca 2023, Qualcomm/Komisia (T-671/19, neuverejnené, EU:T:2023:125), predseda prvej rozšírenej komory vyhovel niektorým žiadostiam o dôverné zaobchádzanie týkajúcim sa informácií uvedených v odpovediach hlavných účastníkov konania na otázky Všeobecného súdu a ostatné žiadosti zamietol. Žalobkyni a Komisii bola preto poskytnutá lehota na predloženie nových nedôverných verzií uvedených odpovedí. Dňa 10. marca 2023 hlavní účastníci konania predložili spoločnú nedôvernú verziu týchto dokumentov.

84 Vzhľadom na prekážku vo výkone funkcie na strane jedného z členov prvej rozšírenej komory predseda tejto komory určil iného sudcu na doplnenie tejto komory.

85 Ústna časť konania sa skončila po pojednávaní 15. marca 2023. Keďže jeden z členov komory sa po uplynutí svojho funkčného obdobia 27. septembra 2023 nemohol zúčastniť na porade, v súlade s článkom 22 a článkom 24 ods. 1 rokovacieho poriadku sa na porade Všeobecného súdu zúčastnili traja sudcovia, ktorých podpisy sú uvedené na tomto rozsudku.

Návrhy účastníkov konania

86 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– „zrušil pokutu, alebo subsidiárne, zásadne znížil jej výšku“,

– nariadil opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo vyšetrovacie opatrenia s cieľom nariadiť Komisii, aby potvrdila, že odstránenie informácií v niektorých dokumentoch v spise je skutočne založené na spoľahlivých tvrdeniach o zachovaní profesijného tajomstva, a informovala o nich spoločnosť Qualcomm alebo získala tieto dokumenty s cieľom preskúmať opodstatnenosť tvrdení vedľajšej účastníčky konania,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

87 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil spoločnosti Qualcomm povinnosť nahradiť trovy konania.

88 Nvidia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil spoločnosti Qualcomm povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

89 Na úvod, ako bolo uvedené v bodoch 59, 61 a 62 vyššie, hlavní účastníci konania požiadali vo vzťahu k spoločnosti Nvidia a v dôsledku toho aj vo vzťahu k verejnosti o vynechanie určitých informácií uvedených v ich vyjadreniach a v iných procesných dokumentoch. Nvidia vzniesla námietky proti žiadostiam o dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami. Uzneseniami z 22. júla 2021, Qualcomm/Komisia (T-671/19, neuverejnené, EU:T:2021:502), a z 8. marca 2023, Qualcomm/Komisia (T-671/19, neuverejnené, EU:T:2023:125), predseda piatej komory, resp. predseda prvej rozšírenej komory niektorým žiadostiam o dôverné zaobchádzanie vyhoveli a iné zamietli.

90 Ak účastník konania predloží žiadosť podľa článku 144 ods. 2 rokovacieho poriadku, predsedovi v zásade prináleží rozhodnúť len o písomnostiach a informáciách, ktorých dôvernosť je spochybnená (pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie z 26. januára 2018, FV/Conseil, T-750/16, neuverejnené, EU:T:2018:59, bod 14 a citovanú judikatúru).

91 Bez ohľadu na neexistenciu spochybnenia však Všeobecnému súdu nemožno brániť v tom, aby zamietol žiadosti o dôverné zaobchádzanie v rozsahu, v akom sa týkajú údajov, ktorých verejná povaha zjavne vyplýva zo spisového materiálu alebo ktorých dôverná povaha sa v dôsledku sprístupnenia iných materiálov obsiahnutých v spise stáva zjavne neaktuálnou (uznesenie z 15. septembra 2016, Deutsche Telekom/Komisia, T-827/14, neuverejnené, EU:T:2016:545,

bod 46). Za určitých okolností teda môže rozhodnúť o aspektoch žiadosti o dôverné zaobchádzanie, ktoré nie sú spochybnené (pozri v tomto zmysle uznesenie z 11. apríla 2019, Google a Alphabet/Komisia, T-612/17, neuverejnené, EU:T:2019:250, bod 16).

92 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry informácie, ktoré boli dôverné, ale majú päť alebo viac rokov, sa z tohto dôvodu majú považovať za historické a musia byť oznámené ostatným účastníkom konania, pokiaľ účastník konania, ktorý žiada o zachovanie ich dôvernosti, výnimočne nepreukáže, že tieto informácie napriek svojmu veku stále tvoria podstatné tajomstvo, najmä priemyselné alebo obchodné, ktorého zverejnenie by mu spôsobilo ujmu alebo by spôsobilo ujmu tretej dotknutej osobe (pozri uznesenie z 11. apríla 2019, Google a Alphabet/Komisia, T-612/17, neuverejnené, EU:T:2019:250, bod 19 a citovanú judikatúru).

93 V tejto súvislosti Všeobecný súd musí v rámci uplatnenia článku 66 rokovacieho poriadku zosúladiť zásadu zverejnenia súdnych rozhodnutí s právom na ochranu osobných údajov a právom na ochranu profesijného tajomstva, pričom musí zohľadniť aj právo verejnosti na prístup k súdnym rozhodnutiam v súlade so zásadami zakotvenými v článku 15 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 5. októbra 2020, Broughton/Eurojust, T-87/19, neuverejnený, EU:T:2020:464, bod 49).

94 V prejednávanej veci Všeobecný súd rozhodol, že v nedôvernej verzii rozsudku sa neutaja niektoré údaje uvedené v žiadostiach hlavných účastníkov konania, ktorých dôvernosť Nvidia nespochybnila. Niektoré z týchto údajov totiž možno vyvodiť z obsahu iných častí tohto rozsudku, a teda sú verejne prístupné. Niektoré údaje sú historickými údajmi, ktorých zachovanie dôvernosti po viac ako desiatich rokoch nie je dostatočne odôvodnené. Napokon niektoré ďalšie údaje poskytujú skutkové spresnenia týkajúce sa správania, ktoré bolo predmetom vyšetrovania Komisie. Utajenie týchto údajov by ovplyvnilo pochopenie rozsudku Všeobecného súdu zo strany verejnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. februára 2022, Scania a i./Komisia, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 82).

95 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby o neplatnosť pätnásť žalobných dôvodov:

– prvý je založený na procesných pochybeniach,

– druhý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu a jej dominantné postavenie počas relevantného obdobia,

– tretí je založený na „nesprávnom právnom posúdení vyplývajúcom z neuplatnenia správnej právnej normy“,

– štvrtý je založený na „nelogickej a dôkazmi nepodloženej povahe ‚teórie predátorského správania‘“,

– piaty je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“ a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o rekonštrukciu údajne „skutočne zaplatených“ cien,

– šiesty je založený na „nesprávnej alokácii jednorazových inžinierskych nákladov“,

– siedmy je založený na „neexistencii vhodnej referenčnej hodnoty nákladov“,

– ôsmy je založený na „zjavnej nesprávnosti vykonanej analýzy cien a nákladov“,

– deviaty je založený na „zjavne nesprávnom posúdení“ a nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o záver, že ceny, ktoré uplatňovala, vylúčili spoločnosť Icera z trhu a spôsobili ujmu spotrebiteľom,

– desiaty je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, na nedostatku odôvodnenia, ako aj na porušení práva byť vypočutý a zásady riadnej správy vecí verejných v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že jej cenové praktiky zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu,

– jedenásty je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o zamietnutie objektívneho odôvodnenia, ktoré predložila, Komisiou,

– dvanásty je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia,

– trinásty je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, na neopodstatnenosti a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia,

– štrnásty je založený na „zjavnej nesprávnosti“ napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o uloženie a výpočet pokuty,

– pätnásty je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom uznáva právomoc Komisie a vplyv na obchod.

96 Tieto žalobné dôvody budú ďalej preskúmané v poradí, v akom ich uvádza žalobkyňa, s výnimkou tretieho, štvrtého a ôsmeho žalobného dôvodu, ktoré sú založené na niektorých tvrdeniach uvedených najmä v rámci šiesteho, siedmeho a deviateho až jedenásteho žalobného dôvodu, alebo tieto tvrdenia stručnejšie opakujú, a budú preto posúdené po jedenástom žalobnom dôvode.

O prvom žalobnom dôvode, ktorý je založený na procesných pochybeniach

97 Prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na porušení zásady riadnej správy vecí verejných v rozsahu, v akom Komisia nevykonala dôkladné, objektívne a starostlivé vyšetrovanie. Druhá časť je založená na porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní v rozsahu, v akom Komisia nesprístupnila žalobkyni dôkazy relevantné pre jej obhajobu.

O prvej časti založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

98 Prvá časť pozostáva z troch výhrad. Prvá výhrada je založená na neprimeranej dĺžke vyšetrovania. Druhá výhrada je založená na nedostatočnej úplnosti a presnosti spisu. Tretia výhrada je založená na zaujatosti vyšetrovania.

– *Úvodné pripomienky*

99 Článok 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) zakotvuje právo na riadnu správu vecí verejných a stanovuje, že každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. Vo vysvetlivkách k Charte uverejnených v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 14. decembra 2007 (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) sa spresňuje, že článok 41 Charty je založený na existencii Únie, ktorá je založená na zásade právneho štátu a ktorej charakteristické znaky boli rozvinuté v judikatúre zakotvujúcej riadnu správu vecí verejných ako všeobecnú právnu zásadu [rozsudok z 13. decembra 2018, Transavia Airlines/Komisia, T-591/15, EU:T:2018:946, bod 37 (neuverejnený)].

100 Podľa judikatúry týkajúcej sa zásady riadnej správy vecí verejných v prípadoch, keď, tak ako v prejednávanej veci, inštitúcie Únie disponujú voľnou úvahou, má dodržiavanie záruk priznaných právnym poriadkom Únie v správnych konaniach o to zásadnejší význam. Medzi tieto záruky patrí najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávaného prípadu [rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14; z 13. decembra 2018, Transavia Airlines/Komisia, T-591/15, EU:T:2018:946, bod 38 (neuverejnený), a uznesenie zo 17. januára 2022, Car-Master 2/Komisia, T-743/20, neuverejnené, EU:T:2022:33, bod 66].

– *O prvej výhrade založenej na neprimeranej dĺžke vyšetrovania*

101 Žalobkyňa tvrdí, že dĺžka vyšetrovania v rozsahu desať rokov je neprimeraná a svedčí okrem iného o nedostatku náležitej starostlivosti zo strany Komisie.

102 Žalobkyňa sa podľa jej názoru nemohla z dôvodu dĺžky trvania vyšetrovania riadne brániť. Konkrétne poukazuje na zmeny v zložení tímu Komisie povereného vyšetrovaním, na žiadosť o informácie zaslanú osem rokov po podaní sťažnosti, na žiadosti o vysvetlenie týkajúce sa dokumentov, ktoré mala Komisia k dispozícii už niekoľko rokov, a na zmenu rozsahu vyšetrovania vo veľmi pokročilom štádiu vyšetrovania. Zdôrazňuje tiež, že plynutím času sa oslabili spomienky na skutkové okolnosti tak na jej strane, ako aj na strane spoločností Huawei a ZTE, ktoré preto neboli schopné reagovať na niektoré niekedy aj zásadné žiadosti Komisie. Napokon spochybňuje, že táto dĺžka trvania mohla byť odôvodnená zložitosťou veci, a dodáva, že vždy plne spolupracovala s Komisiou.

103 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

104 Podľa ustálenej judikatúry dodržanie primeranej lehoty pri vedení správneho konania v oblasti politiky hospodárskej súťaže predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorej dodržiavanie zabezpečujú súdy Únie (pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, C-452/11 P, neuverejnený, EU:C:2012:829, bod 97 a citovanú judikatúru).

105 Primeranosť každej etapy konania sa musí posúdiť v závislosti od okolností každej veci, najmä od jej kontextu, správania účastníkov konania počas konania, významu veci pre jednotlivé dotknuté podniky a stupňa jej zložitosti (rozsudok z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, EU:T:1999:80, bod 126).

106 Okrem toho v oblasti politiky hospodárskej súťaže môže správne konanie pred Komisiou viesť k dvom po sebe nasledujúcim fázam, pričom každá z nich má svoju vlastnú vnútornú logiku. Prvá fáza, ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, začína plynúť odo dňa, keď Komisia na základe právomocí, ktoré jej zveril normotvorca Únie, prijala opatrenia zahrňujúce výhradu, že došlo k porušeniu, a musí Komisii umožniť zaujať postoj k ďalšiemu smerovaniu konania. Druhá fáza sama osebe trvá od oznámenia výhrad až po prijatie konečného rozhodnutia. Táto fáza má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení (rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 38).

107 Okrem toho, ak malo porušenie zásady primeranej lehoty možný vplyv na výsledok konania, takéto porušenie môže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2006, Technische Unie/Komisia, C-113/04 P, EU:C:2006:593, bod 48 a citovanú judikatúru).

108 Je však potrebné spresniť, že pokiaľ ide o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, prekročenie primeranej lehoty môže predstavovať dôvod na zrušenie len v prípade rozhodnutí, ktorými sa konštatujú porušenia, pokiaľ bolo preukázané, že porušením zásady primeranej lehoty došlo k zásahu do práva dotknutých podnikov na obhajobu. Okrem tohto osobitného prípadu nedodržanie povinnosti rozhodnúť v primeranej lehote nemá vplyv na platnosť správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisia, C-105/04 P, EU:C:2006:592, body 42 a 43).

109 V prejednávanej veci treba konštatovať, že od podania sťažnosti do zaslania ON uplynulo viac ako šesť rokov. Ako však bolo uvedené v bode 15 vyššie, až v polovici roka 2012, teda tri roky po uvedenom podaní, sťažovateľka uviedla prvé tvrdenia o predátorských cenách a Komisia mohla začať vyšetrovanie týkajúce sa vytýkaného správania. Z toho vyplýva, že prvá fáza správneho konania trvala od tohto podania viac ako šesť rokov, ale len o niečo viac ako tri roky od prvých tvrdení sťažovateľky o predátorskom správaní.

110 Druhá fáza správneho konania, trvajúca od doručenia ON do prijatia napadnutého rozhodnutia 18. júla 2019, trvala približne tri a pol roka.

111 Od okamihu prvých tvrdení o predátorskom správaní však dĺžka vyšetrovania ako celok, t. j. približne sedem rokov, nie je vzhľadom na osobitné okolnosti veci a najmä na jej zložitosť neprimeraná.

112 Ako totiž uviedol Všeobecný súd pri rozhodovaní o žalobe o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu Komisie z 31. marca 2017, praktika uvádzaná v prejednávanej veci si vyžadovala komplexné analýzy mnohých údajov, ktorých väčšina bola dostupná len žalobkyni, aby bolo možné zrekonštruovať štruktúru cien a nákladov s cieľom overiť existenciu alebo neexistenciu predátorských cien. Takýto postup sa navyše ukázal o to zložitejší, že sa týkal kompozitných výrobkov (rozsudok z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232, bod 125).

113 Na jednej strane, ako vyplýva zo žaloby, žalobkyňa predložila Komisii v odpovedi na osem žiadostí o informácie, po ktorých niekedy nasledovali ďalšie žiadosti o vysvetlenie, viac ako 31 000 dokumentov. Komisia tiež zorganizovala početné stretnutia a početné telefonické hovory tak so žalobkyňou, ako aj so sťažovateľkou a s tretími osobami. Okrem toho z bodu 3 napadnutého

rozhodnutia, v ktorom sú uvedené jednotlivé fázy správneho konania, vyplýva, že Komisia nebola v priebehu vyšetrovania nikdy nečinná. Napokon treba zohľadniť aj skutočnosť, že uvedené rozhodnutie obsahuje komplexnú a zároveň podrobnú analýzu vytýkaného správania a že Komisia sa usilovala reagovať na početné tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla v priebehu uvedeného konania, pričom rešpektovala jej právo na obhajobu.

114 Na druhej strane na dĺžku správneho konania malo vplyv správanie účastníkov počas uvedeného konania. V tejto súvislosti treba uviesť, že sťažovateľka po prvýkrát uviedla tvrdenia o predátorskom správaní až tri roky po podaní sťažnosti. Pokiaľ ide o žalobkyňu, tá sa najprv deväťkrát obrátila na vyšetrovateľa, aby vyriešil otázky týkajúce sa prístupu k spisu, potom niekoľkokrát požiadala o predĺženie lehoty, odklad vypočutia a uskutočnenie ďalšieho vypočutia. Napokon žalobkyňa tým, že podala žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu Komisie z 31. marca 2017, potom odvolanie proti rozsudku z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232), ktorým bola táto žaloba zamietnutá, nemohla nevedieť, že to nevyhnutne spomalí vyšetrovanie.

115 Keďže teda dĺžka vyšetrovania nebola neprimeraná, táto výhrada sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

116 V každom prípade aj za predpokladu, že by sa dĺžka vyšetrovania mohla považovať za neprimeranú, žalobkyňa nepreukazuje, ako by to mohlo mať negatívny vplyv na jej možnosti obhajoby.

117 V prvom rade žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, ako by samotné zmeny v rámci Komisie, pokiaľ ide o zamestnancov poverených vyšetrovaním na všetkých hierarchických úrovniach, mohli mať vplyv na dôkladnosť, presnosť, stabilitu a rozsah vyšetrovania alebo na jej právo na obhajobu.

118 V druhom rade, pokiaľ ide o dokument predložený v decembri 2013, v súvislosti s ktorým Komisia požiadala o vysvetlenie až v januári 2017, stačí pripomenúť, že ako rozhodol Všeobecný súd, je potrebné zohľadniť všeobecnú povinnosť obozretnosti, ktorú má každý podnik alebo združenie podnikov, na základe ktorej sú povinné zabezpečiť, aby sa v ich obchodných knihách alebo archívoch riadne uchovávali informácie umožňujúce spätne vysledovať ich činnosť najmä s cieľom disponovať potrebnými dôkazmi v prípade súdnych alebo správnych konaní. Keďže Komisia adresovala žalobkyni žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1/2003 od 7. júna 2010, žalobkyni tak prinajmenšom od tohto dátumu prináležalo, aby zintenzívnila náležitú starostlivosť a prijala všetky vhodné opatrenia na uchovanie dôkazov, ktoré mohla mať odôvodnene k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232, bod 136 a citovanú judikatúru).

119 V treťom rade Komisia vysvetlila, že ak sa vyšetrovanie v priebehu správneho konania postupne vyvíjalo, bolo to práve preto, aby sa zohľadnili pripomienky a tvrdenia predložené žalobkyňou najmä v odpovedi na ON a DON, čo v rozpore s tvrdeniami žalobkyne len dokazuje, že Komisia v plnom rozsahu rešpektovala jej právo na obhajobu.

120 Vo štvrtom rade žalobkyňa nespresňuje, ako by skutočnosť, že Huawei a ZTE nemohli poskytnúť určité vysvetlenia požadované Komisiou, ktoré sa týkali platieb jednorazových inžinierskych nákladov (ďalej len „platby NRE“), súvisela s plynutím času. V každom prípade treba konštatovať, že Komisia preskúmala, či žalobkyňa poskytnutím takýchto platieb spoločnostiam Huawei a ZTE mala v úmysle poskytnúť týmto dvom zákazníkom zníženie cien, takže v tomto prípade ide

o subjektívnu skutočnosť, a teda nesúvisiacu s týmito dvoma spoločnosťami, ktoré tak nemohli predložiť nijaký významný dôkaz v prospech žalobkyne. To potvrdzuje aj skutočnosť, že ako vyplýva z preskúmania šiesteho žalobného dôvodu, Komisia preukázala túto skutočnosť na základe súboru iných zhodujúcich sa dôkazov než svedeckých výpovedí týchto dvoch podnikov.

121 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy táto výhrada aj za predpokladu, že by bola dôvodná, nemôže v prejednávanej veci viesť ku konštatovaniu porušenia práva žalobkyne na obhajobu, ktoré by viedlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

– *O druhej výhrade založenej na nedostatočnej úplnosti a presnosti spisu*

122 Žalobkyňa tvrdí, že Komisii sa tým, že nezískala určité informácie potenciálne svedčiace v jej prospech, nepodarilo vytvoriť úplný a presný spis. Domnieva sa, že ide o pochybenie, ktoré ilustrujú nasledujúce tri príklady. Po prvé Komisia nepoložila spoločnostiam Huawei a ZTE nijaké otázky týkajúce sa zamestnanca spoločnosti Qualcomm napriek veľkému počtu dokumentov, ktorých autorom je tento zamestnanec a o ktoré sa Komisia opiera. Po druhé Huawei a ZTE nedokázali zmysluplne odpovedať na žiadosť o informácie týkajúcu sa platieb NRE, ktoré boli pritom zásadné. Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej poskytla prístup k niektorým dokumentom s veľkým množstvom odstránených informácií bez toho, aby overila, či dôvody utajenia uvádzané sťažovateľkou, ktorá ich predložila, sú opodstatnené, hoci tieto dokumenty mohli obsahovať dôkazy potenciálne svedčiace v jej prospech.

123 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

124 Podľa ustálenej judikatúry v zásade prináleží Komisii, aby posúdila, či je určitá informácia potrebná v rámci vyšetrovania porušenia pravidiel hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 15. júla 2015, GEA Group/Komisia, T-45/10, neuverejnený, EU:T:2015:507, bod 311 a citovanú judikatúru). Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyňa tým, že v rámci tejto časti vytýka Komisii, že sa neusilovala získať informácie pravdepodobne svedčiace v jej prospech, dovoláva sa v rámci tejto časti aj záruky práva na obhajobu, takáto záruka neukladá Komisii povinnosť vykonať ďalšie vyšetrovanie, pokiaľ sa domnieva, že vec dostatočne prešetrila (rozsudky zo 16. mája 1984, Eisen und Metall/Komisia, 9/83, EU:C:1984:177, bod 32, a z 11. marca 1999, Thyssen Stahl/Komisia, T-141/94, EU:T:1999:48, bod 110).

125 Okrem toho, pokiaľ ide o existenciu dokumentov potenciálne svedčiacich v jej v prospech, ktoré sa Komisia neusilovala získať, z judikatúry vyplýva, že dotknutý podnik musí preukázať, že by tieto dokumenty mohol použiť na svoju obhajobu v tom zmysle, že keby mal možnosť využiť ich počas správneho konania, mohol by sa dovolávať okolností, ktoré sa nezhodovali v príslušnom štádiu so závermi Komisie, a mohol by teda určitým spôsobom ovplyvniť posúdenie, ku ktorému dospela Komisia vo svojom rozhodnutí (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 23 a citovanú judikatúru, a zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 97).

126 Z toho vyplýva, že dotknutý podnik musí preukázať jednak to, že nemal prístup k niektorým dôkazom vo svoj prospech, a jednak to, že ich mohol použiť na svoju obhajobu (rozsudky z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 24, a zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 98).

127 V prejednávanej veci žalobkyňa nevysvetľuje dôvody, prečo Komisia nesprávne dospela k záveru, že vyšetrovanie vo veci bolo dostatočné, a ako mohli byť informácie potenciálne svedčiace v jej prospech, ktoré Komisia nezískala, vrátane troch uvedených príkladov, použité na jej obhajobu v tom zmysle, že keby mala možnosť využiť ich počas správneho konania, mohla by určitým spôsobom ovplyvniť posúdenia vykonané Komisiou v napadnutom rozhodnutí. V každom prípade, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 124 vyššie, Komisia nie je povinná pokračovať vo vyšetrovaní s cieľom získať všetky dôkazy potenciálne svedčiace v prospech, pokiaľ sa domnieva, že vec dostatočne prešetrila.

128 Konkrétne, pokiaľ ide o jej zamestnanca, ktorý je autorom mnohých dokumentov, o ktoré sa Komisia opiera v napadnutom rozhodnutí, žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, ako mohli mať odpovede na prípadné otázky, ktoré by Komisia v súvislosti s ním položila tretím osobám, akýkoľvek význam pre vyšetrenie veci, alebo ako by mohli byť akýmkoľvek spôsobom použité na zabezpečenie jej obhajoby alebo mať akýkoľvek vplyv na posúdenia Komisie. Hoci totiž Komisia vychádzala z niektorých z uvedených dokumentov, hlavne na účely preukázania existencie plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu, vychádzala aj z iných rozhodujúcich dôkazov, ktoré považovala za dostatočné. Napokon žalobkyňa nevysvetľuje, ako by tretia osoba mohla byť v lepšej pozícii ako ona predložiť dôkazy, ktoré by vyvrátili úlohu tohto zamestnanca alebo výklad predmetných dokumentov zo strany Komisie.

129 Rovnako aj za predpokladu, že Huawei a ZTE nedokázali zmysluplne odpovedať na žiadosť o informácie týkajúcu sa platieb NRE, ktoré pritom boli zásadné, treba poznamenať, že Komisia tieto odpovede nepotrebovala, keďže, ako vyplýva z preskúmania šiesteho žalobného dôvodu, v tomto ohľade sa opierala o súbor zhodujúcich sa dôkazov. Komisia sa teda mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, domnievať, že vec dostatočne prešetrila.

130 Napokon, pokiaľ ide o jej prístup k dokumentom s veľkým množstvom odstránených informácií, ktoré mohli potenciálne obsahovať dôkazy v jej prospech, žalobkyňa nespochybňuje, že sťažovateľka, ktorá tieto informácie predložila, ich považovala za informácie podliehajúce profesijnému tajomstvu a že samotná Komisia nemala k dispozícii neupravené verzie. Komisia sa v každom prípade mohla dôvodne domnievať, že disponuje dostatkom iných dôkazov na vykonanie vyšetrovania, bez toho, aby musela požiadať sťažovateľku o poskytnutie menej upravených verzií dokumentov, ktoré jej predložila.

131 Z týchto dôvodov sa musí zamietnuť aj návrh žalobkyne, aby sa Komisii nariadilo potvrdiť, či sa početné odstránenia informácií v dokumentoch ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00151, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 a 1294 zakladajú na spoľahlivých tvrdeniach o zachovaní profesijného tajomstva, a informovať ju o nich alebo získať uvedené prezentácie na účely preskúmania opodstatnenosti tvrdení spoločnosti Nvidia.

132 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa táto výhrada musí zamietnuť.

– *O tretej výhrade založenej na zaujatosti vyšetrovania*

133 Žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie je výsledkom zaujatého vyšetrovania, ktoré viedlo k porušeniu zásady riadnej správy vecí verejných a subsidiárne zásady prezumpcie neviny, zásady *in dubio pro reo*, ako aj zásad právnej istoty a rovnosti zbraní, čím došlo k zásahu do jej práva na obhajobu.

134 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto výhrady tri tvrdenia.

135 V prvom rade Komisia nevykonala úplne nestranné preskúmanie tvrdení a dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila v odpovedi na ON a na vypočutí. Naopak, začala s nekonečným nenáležitým vyhľadávaním informácií, v rámci ktorého vydala viacero žiadostí o informácie, ktoré viedli k zhromaždeniu veľmi veľkého množstva údajov. Okrem toho napadnuté rozhodnutie obsahuje výrazné rozdiely a nové informácie v porovnaní s DON a s OS, ktoré zas obsahujú rozdiely oproti ON. V tejto súvislosti žalobkyňa v prílohe A.11 žaloby predkladá zoznam príkladov týchto rozdielov.

136 V druhom rade Komisia v napadnutom rozhodnutí nezohľadnila niektoré dôkazy v jej prospech, ktoré predložila spoločnosť Huawei, najmä pokiaľ ide o platby NRE.

137 V treťom rade Komisia sa stretla so sťažovateľkou, aby prediskutovali otázky súvisiace s vypočutím vo veci DON, bez prítomnosti vyšetrovateľa, a to napriek tomu, že táto oblasť patrí do jeho právomoci, čo vyvoláva vážne pochybnosti o jej integrite a neutralite.

138 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

139 V tejto súvislosti treba uviesť, že každý má právo na to, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne (pozri rozsudok z 2. februára 2022, Scania a i./Komisia, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 145 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci však treba konštatovať, že žiadne z tvrdení predložených žalobkyňou neumožňuje preukázať, že Komisia neposkytla všetky záruky na vylúčenie akýchkoľvek legitímnych pochybností o jej nestrannosti pri vyšetrovaní.

140 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenie žalobkyne založené na tom, že Komisia vydala množstvo žiadostí o informácie, ktoré viedli k zhromaždeniu veľmi veľkého množstva údajov, treba pripomenúť, že podľa odôvodnenia 23 nariadenia č. 1/2003 Komisia musí mať v celej Únii právomoc požadovať informácie, ktoré sú potrebné na odhalenie, okrem iného, zneužitia dominantného postavenia zakázaného článkom 102 ZFEÚ. Okrem toho z článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že na plnenie povinností prenesených na Komisiu týmto nariadením môže Komisia jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie „všetkých nevyhnutných informácií“.

141 Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu a kontrolnú právomoc Komisie práve tejto inštitúcii prináleží, aby posúdila nevyhnutnosť informácií, ktoré požaduje od dotknutých podnikov. Pokiaľ ide o kontrolu tohto posúdenia Komisie, ktoré vykonáva Všeobecný súd, treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa má pojem „nevyhnutné informácie“ vykladať v súlade s účelmi, na ktoré boli Komisii dotknuté vyšetrovacie právomoci zverené. Podmienka existencie súvislosti medzi žiadosťou o informácie a údajným porušením je splnená, ak sa možno v tomto štádiu konania legitímne domnievať, že uvedená žiadosť súvisí s údajným protiprávnym konaním v tom zmysle, že Komisia môže dôvodne predpokladať, že jej táto informácia pomôže pri zistení údajného porušenia [pozri rozsudok zo 14. marca 2014, Holcim (Deutschland) a Holcim/Komisia, T-293/11, neuverejnený, EU:T:2014:127, bod 110 a citovanú judikatúru].

142 Pokiaľ ide konkrétnejšie o prejednávanú vec, z bodu 128 rozsudku z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232), vydaného v nadväznosti na žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 31. marca 2017 podanú žalobkyňou, vyplýva, že rozsah vyšetrovania vedeného Komisiou mohol odôvodniť poskytnutie veľkého počtu informácií.

143 Okrem toho, ako tiež zdôraznil Všeobecný súd v bode 201 rozsudku z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia (T-371/17, neuverejnený, EU:T:2019:232), Komisia bola oprávnená prijať uvedené rozhodnutie práve s cieľom pripraviť svoje konečné rozhodnutie o prípadnej existencii porušenia článku 102 ZFEÚ s náležitou starostlivosťou a prijať ho na základe všetkých údajov, ktoré mohli mať na toto rozhodnutie vplyv. Rovnaké odôvodnenie sa analogicky vzťahuje aj na ostatné žiadosti o informácie predložené Komisiou v rámci správneho konania, pričom v tom netreba vidieť nijaké nenáležité vyhľadávanie informácií. Po prvé totiž prejav zaujatosti Komisie voči žalobkyni počas vyšetrovania nemožno abstraktne vyvodiť z existencie miery voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje pri spôsobe vedenia uvedeného vyšetrovania, a po druhé žalobkyňa nepredložila nijaké dôkazy, ktoré by umožnili konkrétne preukázať, že tieto ostatné žiadosti o informácie možno vysvetliť len takou zaujatosťou.

144 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na rozdieloch medzi ON, DON, OS a napadnutým rozhodnutím, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dodržiavanie práva na obhajobu vyžaduje, aby mal dotknutý podnik možnosť v priebehu správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností, ako aj k dokumentom, o ktoré Komisia opiera svoje tvrdenie o existencii porušenia pravidiel hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 5. decembra 2013, SNIA/Komisia, C-448/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:801, bod 41 a citovanú judikatúru; rozsudok z 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisia, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 106).

145 Táto požiadavka je dodržaná, pokiaľ konečné rozhodnutie dotknutým osobám nepripisuje iné porušenia, než sú porušenia uvedené v oznámení o výhradách, a obsahuje len skutočnosti, ku ktorým sa dotknuté osoby mali možnosť vyjadriť (rozsudky z 24. mája 2012, MasterCard a i./Komisia, T-111/08, EU:T:2012:260, bod 266; z 18. júna 2013, ICF/Komisia, T-406/08, EU:T:2013:322, bod 117, a z 13. decembra 2018, Slovak Telekom/Komisia, T-851/14, EU:T:2018:929, bod 180).

146 Oznámenie podstatných skutočností, z ktorých Komisia v oznámení o výhradách vychádzala, však môže byť stručné a rozhodnutie nemusí byť nevyhnutne kópiou oznámenia o výhradách, pretože toto oznámenie predstavuje prípravný dokument, ktorého skutkové a právne posúdenia majú iba čisto predbežný charakter (rozsudok zo 17. novembra 1987, British American Tobacco a Reynolds Industries/Komisia, 142/84 a 156/84, EU:C:1987:490, bod 70; pozri tiež rozsudok z 5. decembra 2013, SNIA/Komisia, C-448/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:801, bod 42 a citovanú judikatúru; rozsudok z 24. mája 2012, MasterCard a i./Komisia, T-111/08, EU:T:2012:260, bod 267). Prípustné sú tak aj doplnenia k predmetnému oznámeniu vykonané vzhľadom na vyjadrenia účastníkov konania, ktorých tvrdenia preukazujú, že naozaj mohli uplatniť svoje právo na obhajobu. Komisia takisto môže s ohľadom na správne konanie opraviť alebo doplniť skutkové alebo právne tvrdenia na podporu výhrad, ktoré uviedla (rozsudok z 9. septembra 2011, Alliance One International/Komisia, T-25/06, EU:T:2011:442, bod 181). V dôsledku toho Komisia môže až do prijatia konečného rozhodnutia, najmä vzhľadom na písomné alebo ústne pripomienky účastníkov konania, buď upustiť od niektorých alebo aj všetkých výhrad, pôvodne uplatnených voči týmto účastníkom, a zmeniť tak svoj postoj v ich prospech, alebo naopak, rozhodnúť o pridaní nových výhrad, pod podmienkou, že dotknutým podnikom poskytne príležitosť uviesť svoje stanovisko k tejto veci (pozri rozsudok z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 115 a citovanú judikatúru).

147 V prejednávanej veci nemožno prejav zaujatosti Komisie voči žalobkyni počas vyšetrovania abstraktne vyvodiť z existencie rozdielov medzi ON, DON, OS a napadnutým rozhodnutím. Okrem toho žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by umožnili konkrétne preukázať, že tieto rozdiely možno vysvetliť len takouto zaujatosťou.

148 Treba naopak preskúmať, či Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádzala z nových výhrad alebo dôkazov v neprospech žalobkyne, ku ktorým žalobkyňa nemala v priebehu správneho konania možnosť vyjadriť svoje stanovisko.

149 V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza len všeobecné tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie obsahuje podstatné rozdiely a nové skutočnosti neuvedené v argumentácii obsiahnutej v DON a v OS, a obmedzuje sa na citovanie niekoľkých odôvodnení uvedeného rozhodnutia a na odkaz na prílohu A.11 žaloby v poznámke pod čiarou.

150 Aj za predpokladu, že by tieto skutočnosti naozaj predstavovali nové skutočnosti, ktoré neboli uvedené v predchádzajúcich procesných dokumentoch, nič to nemení na tom, že žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, v akom zmysle tieto skutočnosti predstavujú nové výhrady alebo dôkazy v jej neprospech, ku ktorým nemala možnosť vyjadriť svoje stanovisko, a nie iba zohľadnenie pripomienok, ktoré Komisia dostala okrem iných aj od nej, v napadnutom rozhodnutí.

151 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 146 vyššie, napadnuté rozhodnutie nemôže byť kópiou ON, DON alebo OS práve preto, že Komisia je povinná zohľadniť pripomienky, ktoré účastníci predložili v priebehu správneho konania. Žalobkyňa tým, že sa obmedzuje na výpočet rozdielov medzi uvedeným rozhodnutím a predchádzajúcimi procesnými dokumentmi bez toho, aby vysvetlila konkrétny vplyv takýchto zmien v jej neprospech na právne odôvodnenie Komisie a kvalifikáciu skutkov alebo akým spôsobom sa tým zmenil rozsah vytýkaného porušenia, nepreukazuje, že Komisia vykonala zaujaté vyšetrovanie.

152 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že Komisia sa stretla so sťažovateľkou, aby prediskutovali otázky súvisiace s vypočutím vo veci DON, bez prítomnosti vyšetrovateľa, a to napriek tomu, že táto oblasť patrí do jeho právomoci, toto tvrdenie neumožňuje spochybniť integritu Komisie ani jej schopnosť zaoberať sa prejednávanou vecou neutrálnym a objektívnym spôsobom. Žalobkyňa navyše nepreukazuje, v čom by takéto stretnutie mohlo mať vplyv na jej právo na obhajobu, najmä keď jej nič nebránilo v tom, aby požiadala vyšetrovateľa o rovnaké stretnutie, ak to považovala za potrebné.

153 Táto výhrada sa teda musí zamietnuť.

154 Prvá časť prvého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní

155 Tretia časť pozostáva z dvoch výhrad. Prvá výhrada je založená na nedostatočnom prístupe k spisu. Druhá výhrada je v podstate založená na nedostatočnom obsahu predloženého spisu.

– *Úvodné pripomienky*

156 Právo na obhajobu je základné právo tvoriace neoddeliteľnú súčasť všeobecných právnych zásad, ktorých dodržiavanie zabezpečuje Všeobecný súd a Súdny dvor (rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 52).

157 Dodržiavanie práva na obhajobu predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá sa uplatní vtedy, ak má správny orgán v úmysle prijať voči osobe rozhodnutie, ktoré nepriaznivo zasahuje do jej postavenia (rozsudok zo 16. januára 2019, Komisia/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 28)

158 Táto všeobecná zásada práva Únie je zakotvená v článku 41 ods. 2 písm. a) a b) Charty (rozsudok z 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisia, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 105).

159 V kontexte práva hospodárskej súťaže dodržiavanie práva na obhajobu vyžaduje, aby každý adresát rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že sa dopustil porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, mal možnosť v priebehu správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti skutočností a okolností, ktoré sa mu vytýkajú, ako aj k dokumentom, o ktoré Komisia opiera svoje tvrdenie o existencii takéhoto porušenia, ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 144 vyššie.

160 Podľa ustálenej judikatúry porušenie práva na obhajobu, najmä práva byť vypočutý, vedie k zrušeniu rozhodnutia vydaného na konci predmetného správneho konania iba vtedy, ak by bez tejto vady mohlo toto konanie dospieť k inému výsledku. Od žalobcu namietajúceho porušenie svojho práva na obhajobu nemožno požadovať, aby preukázal, že rozhodnutie inštitúcie Únie by malo iný obsah, ale iba to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená (pozri rozsudok z 18. júna 2020, Komisia/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, body 105 a 106 a citovanú judikatúru), keďže uvedený účastník konania by mohol lepšie zaistiť svoju obhajobu, keby k procesnému pochybeniu nedošlo (rozsudky z 2. októbra 2003, Thyssen Stahl/Komisia, C-194/99 P, EU:C:2003:527, bod 31; z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 94, a z 13. decembra 2018, Deutsche Telekom/Komisia, T-827/14, EU:T:2018:930, bod 129).

161 Takéto posúdenie sa musí uskutočniť v závislosti od skutkových a právnych okolností, ktoré sú špecifické pre prejednávanú vec (rozsudok z 18. júna 2020, Komisia/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 107).

– *O prvej výhrade založenej na nedostatočnom prístupe k spisu*

162 Žalobkyňa tvrdí, že prístup k spisu získala až po vydaní ON a DON, a to až po tom, ako musela podať opakované žiadosti v tomto zmysle. Tvrdí tiež, že musela venovať „neprimerane veľa času a prostriedkov“ nahliadaniu do niektorých dokumentov, čo predstavovalo „zbytočné a škodlivé rozptýlenie“ a malo negatívny vplyv na jej schopnosť obhajoby.

163 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

164 Právo na prístup k spisu ako prejav zásady dodržiavania práva na obhajobu znamená, že Komisia musí dotknutému podniku umožniť, aby preskúmal všetky písomnosti vo vyšetrovacom spise, ktoré môžu byť relevantné pre jeho obhajobu. K nim patria dokumenty svedčiace v jeho prospech, ako aj v neprospech, s výhradou obchodných tajomstiev týkajúcich sa iných podnikov,

interných dokumentov Komisie a iných dôverných informácií (rozsudky zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 68, a z 12. júla 2011, Toshiba/Komisia, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 41).

165 V prejednávanej veci sa žalobkyňa v prvom rade sťažuje na to, že musela naliehať na Komisiu, aby získala prístup k dokumentom v spise, čím stratila čas a spomienky na skutkové okolnosti, čo teda malo negatívny vplyv na jej obhajobu.

166 Tvrdenia žalobkyne založené na dĺžke správneho konania a jej dôsledkoch na jej možnosti obhajoby sa však musia zamietnuť z rovnakých dôvodov, aké boli uvedené v bodoch 116 až 121 vyššie. Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že prístup k spisu získala oneskorene, je nesporné, že v priebehu správneho konania mala prístup k spisu a mohla pri formovaní svojej obhajoby zohľadniť dokumenty, ktoré spis obsahoval. Preto aj za predpokladu, že žalobkyňa nemala okamžitý prístup k svojmu spisu, stále platí, že nepreukázala, že tento prístup bol oneskorený a že jej právo na obhajobu bolo porušené, takže toto tvrdenie treba zamietnuť.

167 Pokiaľ ide v druhom rade o údajný nedostatočný prístup k spisu, treba uviesť, ako to vyplýva z odôvodnení 45 a 46 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, že pokiaľ ide o ON, žalobkyňa sama uznala, že všetky otázky prístupu k spisu boli vyriešené ešte pred predložením odpovede na ON, a pokiaľ ide o DON, nevyužila možnosť ponúknutú Komisiou doplniť odpoveď na DON po tom, ako mala prístup k revidovanej nedôvernej verzii niektorých dokumentov v spise, takže nemôže platne tvrdiť, že jej právo na obhajobu bolo dotknuté.

168 Táto výhrada sa preto musí zamietnuť.

– *O druhej výhrade založenej na nedostatočnom obsahu predloženého spisu*

169 Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia si nesplnila povinnosť vypracovať podrobné poznámky zo všetkých stretnutí, telefonických hovorov a formálnych alebo neformálnych rozhovorov, ktoré sa uskutočnili s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania, a užitočným spôsobom jej poskytnúť tieto poznámky.

170 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nevypracovala poznámky týkajúce sa siedmich konferenčných hovorov a piatich stretnutí s ňou. Komisia teda následne nemohla použiť tieto poznámky, ktoré mohli obsahovať dôkazy v jej prospech.

171 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia jej zaslala niektoré poznámky týkajúce sa stretnutí alebo konferenčných hovorov s tretími osobami príliš neskoro, niekedy aj niekoľko rokov po ich uskutočnení.

172 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia jej zaslala príliš stručné poznámky týkajúce sa niektorých konferenčných hovorov s tretími osobami, a to konkrétne konferenčného hovoru so spoločnosťou Huawei a siedmich konferenčných hovorov so sťažovateľkou, ktoré jej neumožnili pochopiť informácie, ktoré počas nich zazneli.

173 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

174 Na úvod je potrebné uviesť, že článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 oprávňuje Komisiu klásť otázky každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá s tým súhlasí, s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania, aby mohla plniť povinnosti, ktoré jej určuje toto nariadenie.

175 V súlade s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 Komisia môže akoukoľvek formou zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami v rámci vypočúvania na základe článku 19 nariadenia č. 1/2003. V článku 3 ods. 2 nariadenia č. 773/2004 sa tiež spresňuje, že takéto vypočúvanie môže byť vedené akýmkoľvek spôsobom vrátane formy telefonickej alebo elektronickej.

176 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že ak sa Komisia rozhodne vykonať vypočúvanie na základe článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, je povinná zaznamenať celé toto vypočúvanie, pričom nie je dotknutá možnosť Komisie zvoliť si formu tohto záznamu. Z toho vyplýva, že Komisia má povinnosť zaznamenať vo forme, akú si zvolí, každé vypočúvanie, ktoré uskutočnila podľa uvedeného článku na účely získania informácií týkajúcich sa predmetu vyšetrovania (rozsudky zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 90 a 91, a z 9. marca 2023, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia, C-682/20 P, EU:C:2023:170, bod 89).

177 V tejto súvislosti nie je postačujúce, aby Komisia stručne zhrnula témy prediskutované na vypočúvaní. Musí byť schopná poskytnúť informácie o obsahu diskusií, ktoré sa uskutočnili na vypočutí, a to najmä pokiaľ ide o druh informácií poskytnutých počas vypočúvania k diskutovaným otázkam [rozsudok z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu), T-235/18, EU:T:2022:358, bod 190, v tomto zmysle pozri tiež rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 91 a 92].

178 V prvom rade, pokiaľ ide o kontakty, ku ktorým došlo medzi Komisiou a samotnou žalobkyňou počas správneho konania, žalobkyňa sa sťažuje na to, že v spise chýbajú poznámky týkajúce sa siedmich konferenčných hovorov a piatich stretnutí.

179 Treba pritom uviesť, že žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, ako mohlo byť v prípade, že došlo k procesnému pochybeniu, dotknuté jej právo na obhajobu, preukázaním, že by mohla lepšie zaistiť svoju obhajobu, keby Komisia vypracovala poznámky týkajúce sa jej kontaktov s ňou. Keďže tieto stretnutia sa uskutočnili medzi Komisiou a žalobkyňou samotnou, žalobkyňa totiž v plnom rozsahu poznala ich obsah a témy, o ktorých sa na nich s Komisiou diskutovalo. Bola teda schopná použiť na lepšie zaistenie svojej obhajoby akýkoľvek dôkaz vo svoj prospech, ktorý mohol byť potenciálne prediskutovaný počas týchto kontaktov. Okrem toho v takomto prípade by bolo možné očakávať, že žalobkyňa sama preventívne zašle Komisii zhrnutie predmetného kontaktu, aby v spise zanechala písomnú stopu po akomkoľvek potenciálnom dôkaze vo svoj prospech.

180 V druhom rade, pokiaľ ide o niektoré poznámky týkajúce sa stretnutí alebo konferenčných hovorov s tretími osobami, žalobkyňa sa sťažuje na to, že k nim mala prístup až oneskorene, čím došlo k zásahu do jej práva na obhajobu.

181 V tejto súvislosti bez ohľadu na otázku, či predmetné stretnutia a konferenčné hovory predstavujú „vypočúvania“ v zmysle článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, z ktorých bola Komisia povinná vyhotoviť záznam, čo sa žalobkyňa napokon ani neusiluje preukázať, je nesporné, že žalobkyňa mala prístup k poznámkam z týchto stretnutí a hovorov 31. júla a 27. augusta 2018, teda hneď po tom, ako Komisia zaslala DON.

182 Hoci je poľutovaniahodné, že prístup k poznámkam týkajúcim sa predmetných stretnutí a konferenčných hovorov bol skutočne umožnený až dlho po uskutočnení uvedených stretnutí a konferenčných hovorov, nič to nemení na tom, že žalobkyňa odpovedala na DON 22. októbra 2018, teda niekoľko týždňov po doručení uvedených poznámok, čo jej poskytlo dostatok času na ich preskúmanie, na vyvodenie prípadných dôkazov v jej prospech a na ich využitie v tejto odpovedi.

183 V tejto súvislosti treba poznamenať, že okolnosti prejednávanej veci treba odlišovať od okolností vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu) (T-235/18, EU:T:2022:358), v ktorom Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Komisie C(2018) 240 final z 24. januára 2018 týkajúce sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP [Vec AT.40220 – Qualcomm (platby za exkluzivitu)] najmä z dôvodu, že Komisia zaslala niektoré poznámky týkajúce sa vypočúvaní vedených s tretími osobami oneskorene.

184 Z bodov 168 a 169 rozsudku z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu) (T-235/18, EU:T:2022:358), tak vyplýva, že vo veci, v ktorej bol uvedený rozsudok vydaný, Komisia v priebehu správneho konania neposkytla spoločnosti Qualcomm nijaké informácie ani o existencii, ani o obsahu niektorých vypočúvaní vedených s tretími osobami a takéto poznámky poskytla až po prijatí rozhodnutia C(2018) 240 final, pričom niektoré z nich poskytla dokonca až počas konania pred Všeobecným súdom v odpovedi na vykonanie dokazovania nariadené Všeobecným súdom.

185 Okrem toho je nesporné, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu) (T-235/18, EU:T:2022:358), Qualcomm na rozdiel od prejednávanej veci nemala prístup k týmto poznámkam v priebehu správneho konania, a teda nemohla vyjadriť svoje stanovisko k nim alebo použiť prípadné dôkazy v jej prospech, ktoré sa v nich nachádzali, na svoju obhajobu ešte pred prijatím rozhodnutia, ktorým sa jej kládli za vinu platby za exkluzivitu. Tieto rozhodujúce okolnosti, ktoré viedli Všeobecný súd k zrušeniu rozhodnutia C(2018) 240 final, predstavujú zásadný rozdiel oproti prejednávanej veci.

186 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala zásah do svojho práva na obhajobu spôsobený tým, že Komisia jej relatívne neskoro zaslala poznámky týkajúce sa predmetných stretnutí a konferenčných hovorov. Tvrdenie žalobkyne založené na oneskorenom zaslaní uvedených poznámok Komisiou sa teda musí zamietnuť.

187 V treťom rade, pokiaľ ide o niektoré poznámky týkajúce sa konferenčných hovorov s tretími osobami, a to konkrétne jedného konferenčného hovoru so spoločnosťou Huawei a siedmich konferenčných hovorov so žalobkyňou, žalobkyňa sa sťažuje na ich príliš stručný charakter.

188 V tejto súvislosti Komisia na pojednávaní uznala jednak, že prinajmenšom niektoré konferenčné hovory, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, možno skutočne označiť za „vypočúvania“ v zmysle článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, a jednak, že nevyhotovila záznamy z týchto vypočúvaní. Treba tiež poznamenať, že poznámky týkajúce sa týchto vypočúvaní, ako sú uvedené v prílohe A.9 žaloby, sú príliš stručné na to, aby mohli napraviť nevyhotovenie týchto záznamov.

189 Pokiaľ ide o dôsledky, ktoré treba vyvodiť z takéhoto procesného pochybenia, je potrebné určiť, či vzhľadom na špecifické skutkové a právne okolnosti prejednávanej veci žalobkyňa dostatočne preukázala, že by svoju obhajobu mohla zaistiť lepšie, keby k uvedenému procesnému pochybeniu nedošlo. V prípade nepreukázania takého pochybenia totiž toto pochybenie nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

190 Ak dotknutý podnik disponuje presvedčivými dôkazmi o autoroch, povahe a obsahu dokumentov, ktoré mu neboli sprístupnené, prináleží mu preukázať, že časti spisu, ku ktorým nemal neprávom prístup, či už v prospech alebo v neprospech, mohli byť užitočné na jeho obhajobu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Solvay/Komisia, C-110/10 P, EU:C:2011:257, bod 37).

191 Ak dotknutému podniku nebol sprístupnený dôkaz v jeho neprospech, stačí mu preukázať, že správne konanie mohlo mať iný výsledok, keby bol tento dôkaz v rozsahu, v akom sa oň Komisia opierala, vylúčený (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, body 71 a 73, a z 12. júla 2011, Toshiba/Komisia, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 46).

192 Ak dotknutému podniku nebol sprístupnený dôkaz v jeho prospech, musí preukázať, že tento dôkaz vo svoj prospech by mohol použiť na svoju obhajobu v tom zmysle, že keby mal možnosť využiť ho počas správneho konania, mohol by sa dovolávať okolností, ktoré sa nezhodovali v príslušnom štádiu so závermi Komisie, a mohol teda určitým spôsobom ovplyvniť posúdenie, ku ktorému dospela Komisia vo svojom rozhodnutí (pozri rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 97 a citovanú judikatúru).

193 V prejednávanej veci treba pritom konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že keby nedošlo k uvedenému procesnému pochybeniu, mohla by lepšie zaistiť svoju obhajobu.

194 Konkrétne, napriek tomu, že z poznámok zaslaných Komisiou bolo celkovo možné vyvodiť obsah predmetných vypočúvaní, a teda vyvodiť prípadnú existenciu dôkazov, ktoré mohla použiť na svoju obhajobu, žalobkyňa nepredložila nijakú podrobnú argumentáciu, ktorá by umožnila pochopiť, z akého dôvodu by mohla lepšie zaistiť svoju obhajobu, a to ani keď sa jej Všeobecný súd na to výslovne opýtal na pojednávaní.

195 Napokon treba poznamenať, že v rozsudku z 15. júna 2022, Qualcomm/Komisia (Qualcomm – platby za exkluzivitu) (T-235/18, EU:T:2022:358), v ktorom Všeobecný súd zrušil rozhodnutie C(2018) 240 final najmä z dôvodu neúplnosti poznámok zaslaných Komisiou, ktoré sa týkali niektorých vypočúvaní vedených s tretími osobami, žalobkyňa na podporu tvrdení uvedených v tejto súvislosti v žalobe predložila prílohu, ktorej cieľom bolo spresniť aspekty, o ktorých sa mohlo diskutovať počas uvedených vypočúvaní, a ako tieto dôkazy mohli pomôcť jej obhajobe. V prejednávanej veci však žalobkyňa takéto spresnenia vôbec nepredložila.

196 Z toho vyplýva, že procesné pochybenie súvisiace s prílišnou stručnosťou poznámok týkajúcich sa konferenčných hovorov s tretími osobami, ktoré bolo konštatované v prejednávanej veci, nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

197 Táto výhrada, rovnako ako druhá časť prvého žalobného dôvodu, sa preto musí zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj prvá časť tohto žalobného dôvodu bola zmietnutá (pozri bod 154 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu a dominantné postavenie žalobkyne počas relevantného obdobia

198 Druhý žalobný dôvod sa skladá z piatich častí. Prvá časť sa týka nedostatkov napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu. Druhá časť sa týka konkurenčných tlakov priamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu. Tretia časť sa týka konkurenčných tlakov nepriamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu. Štvrtá časť sa týka dominantného postavenia žalobkyne počas relevantného obdobia. Piata časť sa týka vymedzenia špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS, na ktorom Komisia založila svoju analýzu.

O prvej časti, ktorá sa týka nedostatkov napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu

199 Táto časť pozostáva z troch výhrad. Prvá výhrada je založená na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia vychádzala pri vymedzení relevantného trhu z výberu neurčitých odpovedí na nejasné žiadosti o informácie. Druhá výhrada je založená na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia nepreskúmala prípadnú existenciu substitučného reťazca. Tretia výhrada je založená na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že nemusí uplatniť test „small but significant and non-transitory increase in price“ (malé, ale významné a nie prechodné zvýšenie cien) (ďalej len „test SSNIP“).

– *Úvodné pripomienky*

200 Treba pripomenúť, že v rámci uplatnenia článku 102 ZFEÚ je cieľom určenia relevantného trhu vymedziť okruh, vnútri ktorého sa má posúdiť otázka, či sa dotknutý podnik môže správať do značnej miery nezávisle od svojich konkurentov, zákazníkov a spotrebiteľov [pozri rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 127 a citovanú judikatúru].

201 Určenie relevantného trhu teda v zásade predchádza posúdeniu prípadnej existencie dominantného postavenia dotknutého podniku a predpokladá definovanie po prvé výrobkov alebo služieb uvedeného trhu a následne po druhé geografického rozmeru tohto trhu [pozri rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, body 127 a 128 a citovanú judikatúru].

202 Pokiaľ ide o trh s výrobkami alebo službami, pojem „relevantný trh“ znamená, že medzi výrobkami alebo službami, ktoré sú jeho súčasťou, môže existovať efektívna hospodárska súťaž, čo predpokladá dostatočný stupeň zameniteľnosti alebo zastupiteľnosti medzi týmito výrobkami a týmito službami. Zameniteľnosť alebo zastupiteľnosť sa neposudzuje len vzhľadom na objektívne vlastnosti predmetných výrobkov alebo služieb. Je takisto potrebné zohľadniť podmienky hospodárskej súťaže a štruktúru dopytu a ponuky na tomto trhu [pozri rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 129 a citovanú judikatúru].

203 Predpokladom takéhoto posúdenia je, že existuje dostatočný stupeň zameniteľnosti medzi výrobkami alebo službami, ktoré sú súčasťou relevantného trhu, a zamýšľanými výrobkami alebo službami, ktoré majú uspokojiť dopyt na tomto trhu. Tak je to najmä v prípade, ak autor

alternatívnej ponuky môže v krátkom čase zareagovať na dopyt s dostatočnou silou na to, aby predstavoval vážnu protiváhu voči sile, ktorú má dotknutý podnik na tomto trhu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, body 132 a 133].

204 Napokon podľa ustálenej judikatúry vymedzenie relevantného trhu zahŕňa zložité ekonomické posúdenia zo strany Komisie, a preto môže byť predmetom iba obmedzenej kontroly zo strany súdu Únie (rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 482; zo 7. mája 2009, NVV a i./Komisia, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 53, a z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisia, T-427/08, EU:T:2010:517, bod 66).

205 Práve s prihliadnutím na tieto úvahy je potrebné preskúmať argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa vymedzenia relevantného trhu, ktoré Komisia použila v napadnutom rozhodnutí.

– O prvej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia vychádzala z výberu neurčitých odpovedí na nejasné otázky

206 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vylúčila prípadnú zastupiteľnosť medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie na základe neobjektívnej analýzy vybraných odpovedí na nesprávne formulované otázky.

207 Konkrétnejšie napadnuté rozhodnutie je podľa žalobkyne založené na nejasných alebo nejednoznačných odpovediach na otázky, ktoré sú mätúce alebo ktoré možno vykladať rôzne, položené v žiadostiach o informácie zaslaných niekoľko rokov po údajnom porušení, v dôsledku čoho si viacerí respondenti dotazníkov zo 4. novembra 2014 a z 30. apríla 2015 vykladali položené otázky tak, že sa týkajú trhu existujúceho v čase zaslania týchto žiadostí o informácie a nie v čase údajného porušenia. Okrem toho formulácia niektorých otázok týkajúcich sa zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie viedla opýtané podniky k odpovedi na otázku, či majú v úmysle zmeniť dodávateľa, pokiaľ ide o čipy určené na zabudovanie do existujúcich zariadení, namiesto do budúcich zariadení. Napokon znenie otázok prejudikovalo existenciu dvoch odlišných trhov, z ktorých jeden zahŕňa čipy UMTS a druhý čipy podporujúce LTE, keďže respondentom bola položená otázka, či by prešli z jedného druhu čipov na druhý.

208 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

209 Na úvod treba poznamenať, že Komisia dospela v napadnutom rozhodnutí k záveru o neexistencii zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie na základe veľkého množstva údajov. Vyplýva to z poznámok pod čiarou 245, 246 a 248 až 251 uvedeného rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a inými čipmi podporujú štandard GSM, z poznámok pod čiarou 254 až 258 toho istého rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a inými čipmi podporujúcimi štandard AMRC, z poznámok pod čiarou 260 a 264 uvedeného rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS vo verzii „Frequency-division-duplexing“ (FDD) a čipmi UMTS vo verzii „Time-division-duplex“ (TDD), ktoré nepodporujú režim FDD, ako aj z poznámok pod čiarou 271 až 273 toho istého rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a inými čipmi podporujúcimi štandard WiFi/WiMAX. Navyše, ako vyplýva z poznámok pod čiarou 277 a 279 napadnutého rozhodnutia, Komisia dospela k záveru, že čipy UMTS podporujúce rôzne verzie tejto technológie sú zastupiteľné, aj na základe početných dokumentov.

210 Okrem toho treba uviesť, že Komisia vychádzala nielen z odpovedí na dotazníky zaslané v rokoch 2014 a 2015, ale aj z odpovedí na dva dotazníky zaslané v roku 2010, ktoré sa tiež týkali vymedzenia relevantného trhu, čo Komisia výslovne potvrdila v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania vo forme písomnej otázky položenej Všeobecným súdom, ako aj z odvetvových správ, ako to vyplýva z poznámok pod čiarou 244, 261 a 270 napadnutého rozhodnutia.

211 Komisii preto nemožno vytýkať, že pri vymedzení relevantného trhu vychádzala len z výberu odpovedí.

212 Okrem toho aj za predpokladu, že niektoré z opýtaných podnikov mohli odpovedať na dotazníky z rokov 2014 a 2015 vo vzťahu k nesprávnemu časovému rámcu, treba konštatovať, že všetci respondenti, na ktorých Komisia odkazuje v poznámkach pod čiarou 244, 261 a 270 napadnutého rozhodnutia, sa neodpustili takéhoto pochybenia, čo žalobkyňa nespochybňuje, keďže uvádza len niekoľko príkladov podnikov, ktorých odpoveď sa podľa jej názoru netýkala relevantného obdobia.

213 Pokiaľ ide konkrétnejšie o dotazník z 30. apríla 2015, treba uviesť, že v úvode tohto dotazníka sa spresňuje, že odpovede majú byť poskytnuté za obdobie rokov 2010 až 2014. Pokiaľ ide o dôvody, prečo sa tento dotazník netýkal roku 2009, keď druhý štvrťrok tohto roka je súčasťou relevantného obdobia, Komisia v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu v tejto súvislosti odpovedala, že mnohí respondenti tohto dotazníka výslovne odkazovali na časový rámec pred rokom 2010 alebo uviedli vyhlásenia platné všeobecne bez ohľadu na referenčné obdobie, a teda platné aj pokiaľ ide o rok 2009.

214 Z toho vyplýva, že aj keby niektorí respondenti dotazníkov zo 4. novembra 2014 a z 30. apríla 2015, na ktorých sa žalobkyňa odvoláva, odpovedali neurčito, ako to tvrdí žalobkyňa, s odkazom na iný časový rámec, než v ktorom došlo k porušeniu, takéto pochybenie by v každom prípade nemohlo spochybniť analýzu, ktorú Komisia vykonala so zreteľom na všetky odpovede týkajúce sa neexistencie zastupiteľnosti čipov UMTS a čipov podporujúcich iné technológie, a to vzhľadom na obrovské množstvo zhodujúcich sa údajov, z ktorých Komisia v tejto súvislosti vychádzala.

215 Okrem toho žalobkyňa sa tvrdením, že formulácia niektorých otázok týkajúcich sa zastupiteľnosti medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie viedla opýtané podniky k tomu, že odpovedali na otázku, či majú v úmysle zmeniť dodávateľa, pokiaľ ide o čipy určené na zabudovanie do existujúcich zariadení, namiesto do budúcich zariadení, v podstate domnieva, že Komisia mala preskúmať hypotetickú existenciu konkurenčného tlaku vyvíjaného dodávateľmi čipov určených na zabudovanie do budúcich zariadení, teda do zariadení, ktoré ešte neexistovali.

216 Takúto argumentáciu však nemožno prijať.

217 Z bodu 7 oznámenia Komisie o definícii relevantného trhu na účely práva hospodárskej súťaže Spoločenstva (Ú. v. ES C 372, 1997, s. 5; Mim. vyd., 08/001, s. 155, ďalej len „oznámenie o definícii trhu“) totiž vyplýva, že relevantný trh výrobkov pozostáva zo všetkých výrobkov alebo služieb, ktoré spotrebiteľ považuje za vzájomne zameniteľné alebo zastupiteľné na základe ich vlastností, cien a zamýšľaného účelu použitia, čo znamená, že posúdenie sa vykonáva na základe druhu výrobkov, ktoré dotknuté podniky predávajú v danom čase, a nie vo vzťahu k hypotetickým budúcim výrobkom, ktorých vlastnosti, cenu a použitie spotrebitelia ešte nepoznajú.

218 V tejto súvislosti treba tiež poznamenať, že žalobkyňa v každom prípade nevysvetlila, ako by hypotetický konkurenčný tlak vyvíjaný čipmi určenými pre ešte neexistujúce zariadenia mohol mať čo i len najmenší vplyv na výsledok analýzy vykonanej Komisiou, ktorá vychádzala, ako bolo uvedené v bodoch 209 a 210 vyššie, z mnohých zhodujúcich sa údajov.

219 Napokon argumentácia žalobkyne, podľa ktorej Komisia tým, že sa respondentov pýtala, či by prešli z jedného druhu čipov na druhý, prejudikovala existenciu dvoch odlišných trhov, a to trhu s čipmi UMTS a trhu s čipmi podporujúcimi LTE, sa musí zamietnuť ako úplne nedôvodná.

220 Otázky, ktoré Komisia položila v tejto súvislosti, totiž iba odkazujú na špecifické technológie, najmä na štandardy GSM, UMTS a LTE, z ktorých každá má svoje vlastné charakteristiky, a ich cieľom je práve zistiť, či kupujúci považujú čipy podporujúce tieto technológie za zastupiteľné, a teda za potenciálne súčasť toho istého trhu s výrobkami.

221 Z uvedeného vyplýva, že táto výhrada sa musí zamietnuť.

– O druhej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia nepreskúmala existenciu substitučného reťazca

222 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a zjavne nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepreskúmala existenciu substitučného reťazca medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi skoršie alebo neskoršie technológie.

223 Podľa žalobkyne mala Komisia preskúmať, či v čase prechodu medzi dvoma technológiami existovalo to, čo ona označuje ako „substitučný reťazec“, teda podľa jej vlastných slov „kontinuita ponúkaných výrobkov alebo v opačnom prípade zjavný štrukturálny ‚bod zlomu‘ medzi týmito dvomi štandardmi“. Spochybňuje najmä záver Komisie, že medzi čipmi UMTS a čipmi, ktoré predtým podporovali rozšírený štandard GSM/EDGE, neexistoval substitučný reťazec.

224 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

225 Treba uviesť, že v bode 57 oznámenia o definícii trhu Komisia vysvetľuje, že v niektorých prípadoch môže existencia substitučných reťazcov viesť k tomu, že sa do trhu zahrnú určité výrobky, ktoré nie sú priamo zastupiteľné, keď výrobok B je dopytovým substitútom výrobkov A a C. V takomto prípade, aj keď výrobky A a C nie sú priamo zastupiteľné, pokiaľ ide o dopyt, môžu byť zaradené do toho istého relevantného trhu výrobkov, lebo ich ceny sú ovplyvnené substitučným vzťahom k výrobku B.

226 Treba pritom konštatovať, že v rámci tejto výhrady žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že dospela k záveru, že jednak čipy podporujúce skoršiu technológiu a čipy UMTS nie sú zastupiteľné a jednak čipy UMTS a čipy podporujúce neskoršiu technológiu nie sú zastupiteľné. Inak povedané, vytýka jej, že vykonala dve preskúmania „klasickej“ zastupiteľnosti medzi dvoma výrobkami a nie preskúmanie prípadnej reťazovej zastupiteľnosti medzi dvomi výrobkami, ktoré nie sú priamo zastupiteľné, ale ktoré by sa stali nepriamo zastupiteľné na základe spoločnej zastupiteľnosti s tretím výrobkom.

227 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí preskúmala zastupiteľnosť medzi čipmi UMTS a čipmi podporujúcimi iné technológie, skoršie alebo neskoršie ako technológia UMTS, na základe mnohých zhodujúcich sa údajov, ako to vyplýva z bodov 209 a 210 vyššie.

228 Z uvedeného vyplýva, že táto výhrada sa musí zamietnuť.

– O tretej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že nemusí uplatniť test SSNIP

229 Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nesprávneho právneho posúdenia tým, že v napadnutom rozhodnutí neuplatnila test SSNIP. Žalobkyňa uvádza, že hoci sa v rozsudku z 11. januára 2017, Topps Europe/Komisia (T-699/14, neuverejnený, EU:T:2017:2), na ktorý Komisia odkazuje v napadnutom rozhodnutí, skutočne hovorí o iných nástrojoch ako tento test, ktoré má Komisia k dispozícii, vrátane prieskumov trhu alebo hodnotenia názorov spotrebiteľov a konkurentov, nič to nemení na tom, že Komisia je povinná vychádzať z vhodných, presvedčivých a spoľahlivých dôkazov, čo v prejednávanej veci neurobila, keďže vychádzala z výberu odpovedí na zmätočné otázky uvedené v žiadostiach o informácie. Žalobkyňa tiež vytýka Komisii, že v odôvodnení 248 napadnutého rozhodnutia zastávala názor, že v každom prípade takýto test nie je vhodný z dôvodu, že cena čipov UMTS už bola stanovená na úrovni vyššej ako tej, ktorá by bola výsledkom hospodárskej súťaže.

230 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

231 Na úvod treba pripomenúť, že test SSNIP spočíva v preskúmaní, či by malé zvýšenie ceny výrobku v rozsahu 5 až 10 % viedlo k tomu, že by sa značný počet zákazníkov rozhodol pre iný výrobok, ktorý by sa v takom prípade považoval za výrobok zastupiteľný za prvý výrobok.

232 Treba tiež poznamenať, že hoci je test SSNIP uznávanou metódou na vymedzenie relevantného trhu, nejde o jedinú metódu, ktorú má Komisia k dispozícii. Na účely vymedzenia relevantného trhu totiž Komisia môže zohľadniť aj iné nástroje, ako sú prieskumy trhu alebo hodnotenie názorov spotrebiteľov a konkurentov [rozsudky z 11. januára 2017, Topps Europe/Komisia, T-699/14, neuverejnený, EU:T:2017:2, bod 82, a z 5. októbra 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement/Komisia, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (neuverejnený)], čo žalobkyňa nespochybňuje.

233 Navyše tak z judikatúry, ako aj z bodu 25 oznámenia o definícii trhu vyplýva, že medzi rôznymi dôkazmi, ktoré má Komisia k dispozícii, neexistuje rigidná hierarchia [pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. januára 2017, Topps Europe/Komisia, T-699/14, neuverejnený, EU:T:2017:2, bod 82, a z 5. októbra 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement/Komisia, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (neuverejnený)], čo žalobkyňa tiež nespochybňuje.

234 Okrem toho treba pripomenúť, že Komisia disponuje pri vymedzení relevantného trhu určitou mierou voľnej úvahy, keďže toto vymedzenie zahŕňa zložité ekonomické posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2010, CEAHR/Komisia, T-427/08, EU:T:2010:517, bod 66 a citovanú judikatúru).

235 Z toho vyplýva, že Komisia nie je povinná pri vymedzení relevantného trhu na účely uplatnenia článku 102 ZFEÚ vykonať test SSNIP.

236 Komisia sa preto nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď v odôvodnení 180 napadnutého rozhodnutia uviedla, že v prejednávanej veci dokáže vymedziť relevantný trh bez toho, aby musela vykonať test SSNIP.

237 Okrem toho z analýzy prvej výhrady, ktorú žalobkyňa uviedla na podporu prvej časti prvého žalobného dôvodu, vyplýva, že Komisia pri vymedzení relevantného trhu v napadnutom rozhodnutí vychádzala z vhodných, presvedčivých a spoľahlivých dôkazov, a nie, ako tvrdí žalobkyňa, z výberu odpovedí na zmätočné otázky uvedené v žiadostiach o informácie. Žalobkyňa teda nepreukázala, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď v prejednávanej veci nevykonala test SSNIP.

238 Navyše žalobkyňa sa ani len nepokúsila preukázať, že použitie testu SSNIP by viedlo k zmene záverov, ku ktorým Komisia dospela v napadnutom rozhodnutí [pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. októbra 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement/Komisia, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 331 (neuverejnený)].

239 Táto výhrada sa teda musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o dôvodnosti jedného z dôvodov, ktorými Komisia odôvodnila nepoužitie testu SSNIP v prejednávanej veci, ktorý žalobkyňa spochybňuje, a to skutočnosť, že takýto test v každom prípade nebol vhodný z dôvodu, že cena čipov UMTS už bola stanovená na úrovni vyššej ako tej, ktorá by bola výsledkom hospodárskej súťaže.

240 Prvá časť druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O druhej časti, ktorá sa týka konkurenčných tlakov priamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu

241 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto časti štyri výhrady.

242 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia pri vyvodení záveru o neexistencii konkurenčného tlaku priamo vyvíjaného dodávkami pre vlastnú spotrebu niektorých výrobcov pôvodného zariadenia vertikálne integrovaných na trhu s čipmi UMTS nesprávne vychádzala z nekonzistentných a irelevantných vyhlásení týchto výrobcov, ale nepýtala sa zákazníkov na ich ochotu a schopnosť prejsť na dodávky z vlastných zdrojov, resp. zvýšiť tieto dodávky, ak už sú vertikálne integrovaní, v prípade zvýšenia ceny čipov na tomto trhu.

243 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia nesprávne vylúčila výrobu spoločnosti [*dôverné*] [1] pre vlastnú spotrebu z dôvodu jej minimálneho rozsahu počas relevantného obdobia. V tejto súvislosti odkazuje na svoje odpovede na ON a DON, v ktorých údajne preukázala, že [*dôverné*] vyvíja silný konkurenčný tlak.

244 V treťom rade žalobkyňa kritizuje, že Komisia odmietla niektoré dôkazy týkajúce sa dynamiky trhu a trendov v odvetví, hoci v tak dynamickom odvetví, akým je odvetvie, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, bolo nutné zohľadniť tento vývoj a trendy. V prejednávanej veci to platilo o to viac, že pokiaľ ide o iné aspekty uvedeného rozhodnutia, Komisia zohľadnila budúce prognózy, a to najmä na podporu existencie silného potenciálu rastu špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS.

245 Vo štvrtom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že nezohľadnila obchodnú realitu, najmä to, že stratila približne 70 % predaja čipov UMTS určených pre MBB zariadenia spoločnosti Huawei na prospech dodávok pre vlastnú spotrebu zo strany jej dcérskej spoločnosti.

[1] Skryté dôverné údaje.

246 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

247 Z bodu 7 oznámenia o definícii trhu vyplýva, že relevantný trh výrobkov pozostáva zo všetkých výrobkov alebo služieb, ktoré spotrebiteľ považuje za vzájomne zameniteľné alebo zastupiteľné na základe ich vlastností, cien a zamýšľaného účelu použitia.

248 Okrem toho podľa bodu 13 oznámenia o definícii trhu sú podniky vystavené trom hlavným konkurenčným prekážkam, ktorých zdrojmi sú zastupiteľnosť na strane dopytu, zastupiteľnosť na strane ponuky a potenciálna konkurencia, pričom v rámci definície trhu predstavuje zastupiteľnosť na strane dopytu najbezprostrednejšiu a najúčinnejšiu disciplinárnu silu pôsobiacu na dodávateľov daného výrobku. Podnik totiž môže mať rozhodujúci vplyv na existujúce podmienky predaja len vtedy, ak zákazníci môžu bez ťažkostí prejsť na náhradné výrobky, čo vedie k identifikácii účinných alternatívnych zdrojov dodávok, ktoré môžu zákazníci dotknutých podnikov využiť.

249 Okrem toho, ako je uvedené v bode 20 oznámenia o definícii trhu, zastupiteľnosť na strane ponuky je možné taktiež brať do úvahy pri definovaní relevantného trhu v situáciách, kde táto zastupiteľnosť má rovnaké účinky ako zastupiteľnosť na strane dopytu, a to v zmysle bezprostrednosti a účinnosti. Na účely toho je dôležité, aby dodávatelia mohli preorientovať svoju výrobu na dotknuté výrobky a uviesť ich na trh v krátkom časovom horizonte bez toho, aby znášali výrazné dodatočné náklady alebo riziká spojené s malými, ale trvalými zmenami cien (rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 484, a z 9. septembra 2009, Clearstream/Komisia, T-301/04, EU:T:2009:317, bod 50).

250 Okrem toho z bodu 24 oznámenia o definícii trhu vyplýva, že potenciálna konkurencia sa pri definícii trhov neberie do úvahy, keďže podmienky, za ktorých môže skutočne predstavovať obmedzenie hospodárskej súťaže, závisia od analýzy špecifických faktorov a okolností vzťahujúcich sa na podmienky vstupu na trh.

251 Napokon treba zdôrazniť, že najmä z bodov 16, 20, 21 a 23 oznámenia o definícii trhu vyplýva, že zastupiteľnosť potrebná na účely definície relevantného trhu sa musí realizovať v krátkodobom horizonte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2012, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 123).

252 V prejednávanej veci z odôvodnenia 215 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa v podstate nespochybňuje, vyplýva, že počas relevantného obdobia iba tri vertikálne integrované podniky využívali dodávky čipov UMTS z vlastných zdrojov, [*dôverné*]. Vzhľadom na minimálnu výrobu čipov UMTS zo strany [*dôverné*] počas uvedeného obdobia Komisia v uvedenom odôvodnení uviedla, že ju vo svojej analýze nezohľadní.

253 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia nesprávne vychádzala z nekonzistentných a irelevantných vyhlásení niektorých výrobcov pôvodného zariadenia vertikálne integrovaných na trhu s čipmi UMTS, aby dospela k záveru o neexistencii konkurenčného tlaku priamo vyvíjaného dodávkami týchto výrobcov pre vlastnú spotrebu, Komisii nemožno vytýkať, že sa počas svojho vyšetrovania pýtala spoločností [*dôverné*] na miesto určenia čipov, ktoré sami vyrobili, a na ich úmysly v tejto súvislosti. Ako totiž vyplýva z bodu 13 oznámenia o definícii trhu, aby bolo možné určiť, či by zákazníci mohli bez ťažkostí prejsť na náhradné výrobky, je potrebné identifikovať účinné alternatívne zdroje dodávok, ktoré môžu títo zákazníci využiť.

254 Odpovede spoločností [*dôverné*] v tejto súvislosti sú veľmi jasné, keďže z odôvodnenia 218 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že [*dôverné*], a z odôvodnenia 219 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že [*dôverné*]. Okrem toho z odôvodnenia 220 tohto rozhodnutia vyplýva, že [*dôverné*]. Na rozdiel od toho, čo vo všeobecnosti a bez akéhokoľvek vysvetlenia tvrdí žalobkyňa, takéto vyhlásenia sa vôbec nezdajú byť nekonzistentné alebo neopodstatnené.

255 Z toho vyplýva, že výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu nebola počas relevantného obdobia účinným zdrojom dodávok, ktorý by zákazníci kupujúci čipy UMTS mohli využiť, v dôsledku čoho títo zákazníci nemohli bez ťažkostí prejsť na túto výrobu pre vlastnú spotrebu v zmysle bodu 13 oznámenia o definícii trhu. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania Komisia navyše uviedla, že v súlade s bodom 24 uvedeného oznámenia nemusela pri vymedzení relevantného trhu zohľadniť potenciálne (a nie už) konkurenčné výrobky, čo bol prípad čipov vlastnej výroby spoločnosti [*dôverné*], ktoré boli v uvedenom období len vo veľmi skorom štádiu vývoja. Komisia preto bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, mohla na základe týchto odpovedí dostatočne odôvodnene dospieť k záveru, že uvedená výroba pre vlastnú spotrebu nie je vo všeobecnosti dostupná na účely zásobovania tretích zákazníkov, čo postačuje na vylúčenie možnosti, že by táto výroba pre vlastnú spotrebu mohla vyvíjať priamy konkurenčný tlak na výrobcov čipov UMTS počas tohto obdobia.

256 Okrem toho je potrebné zamietnuť kritiku žalobkyne, podľa ktorej sa Komisia mala skôr pýtať zákazníkov na ich ochotu a schopnosť prejsť na dodávky z vlastných zdrojov, resp. zvýšiť tieto dodávky v prípade už vertikálne integrovaných zákazníkov, v prípade zvýšenia ceny čipov UMTS na voľnom trhu. Vzhľadom na charakteristiku trhu s čipmi UMTS a najmä na podstatné prekážky vstupu na trh, ktorými sú predovšetkým značné náklady na výskum a vývoj (R&D) potrebné na vyvíjanie týchto čipov (bod 11.4.1 napadnutého rozhodnutia), je ťažko predstaviteľné, že by sa zákazníci, ktorí nie sú vertikálne integrovaní, mohli v krátkodobom horizonte zapojiť do výroby takýchto čipov.

257 Pokiaľ ide o vertikálne integrovaných zákazníkov, z odôvodnenia 220 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že [*dôverné*]. V dôsledku toho nebolo možné, aby [*dôverné*] počas relevantného obdobia v krátkodobom horizonte zvýšila svoje dodávky z vlastných zdrojov. Pokiaľ ide o [*dôverné*], z odôvodnenia 230 napadnutého rozhodnutia, ktoré je založené na jej odpovediach na otázky Komisie v tejto súvislosti, vyplýva [*dôverné*]. Z toho teda možno dôvodne vyvodiť, že aj v prípade zvýšenia ceny čipov UMTS na voľnom trhu by tento výrobca v nijakom prípade v krátkodobom horizonte nezvýšil svoju vlastnú výrobu, čo by malo za následok vytvorenie priameho konkurenčného tlaku na výrobcov čipov UMTS pôsobiacich na tomto trhu.

258 Túto výhradu je teda potrebné zamietnuť.

259 Pokiaľ ide o druhú výhradu. ktorá je založená na tom, že Komisia nesprávne vylúčila výrobu spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu, treba uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje minimálny rozsah výroby spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu, ktorá, ako vyplýva z poznámky pod čiarou 285 napadnutého rozhodnutia, predstavovala len 0,1 % celkového predaja čipov UMTS na voľnom trhu v rokoch 2010 a 2011.

260 Okrem toho žalobkyňa nespochybňuje ani to, že [*dôverné*] využívala počas relevantného obdobia svoju výrobu pre vlastnú spotrebu výlučne alebo takmer výlučne na interné účely a až od [*dôverné*], teda dlho po uvedenom období, tento výrobca začal s dodávkami tretím zákazníkom na voľnom trhu, ako to vyplýva z odôvodnenia 225 napadnutého rozhodnutia.

261 Z minimálneho rozsahu vlastnej výroby spoločnosti [*dôverné*] a z jej využívania výroby pre vlastnú spotrebu výlučne alebo takmer výlučne na interné účely počas relevantného obdobia, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, vyplýva, že je ťažko predstaviteľné, že by [*dôverné*] bola počas relevantného obdobia schopná ovplyvňovať ceny ponúkané žalobkyňou na trhu s čipmi UMTS, čo je v rozpore s tvrdeniami žalobkyne, a že Komisia vylúčila túto výrobu pre vlastnú spotrebu zo svojej analýzy bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, čo postačuje na zamietnutie tejto výhrady.

262 V každom prípade treba poznamenať, že aj keby Komisia zahrnula výrobu spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu do relevantného trhu, vzhľadom na jej minimálny rozsah, ktorý žalobkyňa nespochybňuje, by takéto zahrnutie nemalo ani najmenší vplyv na záver, ku ktorému Komisia dospela v súvislosti s dominantným postavením žalobkyne na tomto trhu.

263 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia dostatočne nezohľadnila dynamiku trhu a trendy v odvetví, treba pripomenúť, že z bodu 24 oznámenia o definícii trhu vyplýva, že potenciálna konkurencia sa pri vymedzení trhov nezohľadňuje. Komisia teda nebola povinná zohľadniť takýto vývoj, ktorý nastal po relevantnom období.

264 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne takýto prístup nie je nezlučiteľný so skutočnosťou, že Komisia v odôvodnení 363 napadnutého rozhodnutia zohľadnila silný potenciál rastu špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS, keďže toto odôvodnenie je súčasťou bodu 12 uvedeného rozhodnutia, ktorý sa týka zneužitia, v rámci ktorého Komisia môže zohľadniť prognózy najmä s cieľom posúdiť potenciálne účinky vytýkaného správania, a nie bodu 10 tohto rozhodnutia, ktorý sa týka vymedzenia trhu, v rámci ktorého Komisia musí určiť, ktoré výrobky považujú zákazníci počas relevantného obdobia za zastupiteľné, aby ich zahrnula do rovnakého trhu s výrobkami. Keďže ide o dve odlišné analýzy, ktoré sledujú odlišné ciele, je normálne, že Komisia zohľadňuje pri ich vykonávaní rôzne skutočnosti bez toho, aby to viedlo k akejkoľvek nekonzistentnosti alebo nezlučiteľnosti.

265 Napokon treba konštatovať, že žalobkyňa sa obmedzuje na všeobecné spochybnenie nezohľadnenia toho, čo označuje ako „dôkazy týkajúce sa dynamiky trhu a trendov v odvetví“, a nijako nevysvetľuje, o aké dôkazy ide, ako by takéto dôkazy mohli ovplyvniť analýzu Komisie a konkrétnejšie ako mali tieto dôkazy viesť Komisiu k záveru o existencii priameho konkurenčného tlaku vyvíjaného výrobou pre vlastnú spotrebu vertikálne integrovaných podnikov na výrobcov pôsobiacich na trhu s čipmi UMTS.

266 Táto výhrada sa teda musí zamietnuť.

267 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia nezohľadnila obchodnú realitu, žalobkyňa sa odvoláva iba na skutočnosť, že stratila približne 70 % predaja čipov UMTS určených pre MBB zariadenia spoločnosti Huawei na prospech dodávok pre vlastnú spotrebu zo strany jej dcérskej spoločnosti. Z odpovede spoločnosti Huawei na otázku 25 žiadosti o informácie z 19. júla 2013, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, pritom vyplýva, že Huawei si zabezpečila 69 % dodávok z vlastných zdrojov od spoločnosti HiSilicon až v roku 2013, teda po relevantnom období. Komisia sa preto nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď túto okolnosť nezohľadnila, čo postačuje na zamietnutie tejto výhrady.

268 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia a neporušila svoju povinnosť odôvodnenia, keď dospela k záveru, že na trhu s čipmi UMTS neexistoval nijaký konkurenčný tlak priamo vyvíjaný dodávkami pre vlastnú spotrebu. Druhá časť druhého žalobného dôvodu sa teda musí zamietnuť.

O tretej časti, ktorá sa týka konkurenčných tlakov nepriamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu

269 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto časti štyri výhrady.

270 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia nesprávne obmedzila svoju analýzu existencie nepriameho konkurenčného tlaku na odberateľskom trhu mobilných telefónov so zabudovaným čipom UMTS pod zámienkou, že zabezpečenie dodávok z vlastných zdrojov, pokiaľ ide o čipy UMTS určené pre iné zariadenia vrátane MBB zariadení, bolo počas relevantného obdobia zanedbateľné. Takýto prístup je podľa žalobkyne navyše v rozpore s „teóriou ujmy“ rozvinutou Komisiou, ktorá je zameraná na „špičkové čipy“ používané v MBB zariadeniach.

271 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na neexistenciu testu SSNIP je tvrdenie Komisie uvedené v odôvodnení 237 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého by hypotetické zvýšenie ceny čipov UMTS neviedlo k prudkému poklesu dopytu po týchto čipoch na voľnom trhu, neopodstatnené a irelevantné.

272 V treťom rade odmietnutie nepriamych tlakov vyplývajúcich z hospodárskej súťaže na odberateľskom trhu je nezlučiteľné s „teóriou ujmy“ rozvinutou Komisiou, a to z dvoch dôvodov.

273 Po prvé Komisia nemôže bez toho, aby si protirečila, tvrdiť, že hypotetické zvýšenie ceny o 5 až 10 % na dodávateľskom trhu, teda na trhu s čipmi UMTS, by malo zanedbateľný vplyv na ceny na odberateľskom trhu, teda na trhu so zariadeniami, do ktorých sú tieto čipy zabudované (odôvodnenie 235 napadnutého rozhodnutia), a tiež vytýkať žalobkyni nepriame predátorské správanie.

274 Po druhé Komisia nemôže bez toho, aby si protirečila, tvrdiť, že aj keby bola výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu zahrnutá do relevantného trhu, vzhľadom na jej minimálny rozsah by nemala nijaký vplyv na trhový podiel žalobkyne, a teda uznať, že výroba pre vlastnú spotrebu vyvíjala určitý konkurenčný tlak na voľnom trhu (poznámka pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia), a tiež dospieť k záveru, že počas relevantného obdobia uvedená výroba pre vlastnú spotrebu nevyvíjala konkurenčný tlak na voľnom trhu.

275 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia v poznámke pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia nesprávne uviedla, že výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu by mohla byť zahrnutá do relevantného trhu, ale výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu nie, lebo táto spoločnosť sa počas relevantného obdobia zásobovala čipmi UMTS pre svoje MBB zariadenia výlučne na voľnom trhu.

276 Podľa žalobkyne Komisia nemohla vylúčiť výrobu spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu z dôvodu, že táto spoločnosť si nezabezpečovala dodávky čipov pre svoje MBB zariadenia z vlastných zdrojov, keď vymedzenie relevantného trhu použité Komisiou v napadnutom rozhodnutí sa neobmedzovalo len na čipy UMTS určené pre MBB zariadenia, ale zahŕňalo aj čipy UMTS určené pre iné zariadenia. Okrem toho z odôvodnenia 220 písm. b) uvedeného

rozhodnutia vyplýva, že hoci [*dôverné*] v roku 2009 oznámila ukončenie výroby pre vlastnú spotrebu, v skutočnosti si zabezpečovala dodávky z vlastných zdrojov až do tretieho štvrťroka 2013.

277 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

278 Na úvod treba poznamenať, že v bode 10.2.9.2 napadnutého rozhodnutia Komisia vysvetlila dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že výroba pre vlastnú spotrebu jediných dvoch vertikálne integrovaných podnikov nevyvíjala počas relevantného obdobia nepriamy konkurenčný tlak na trhu s čipmi UMTS prostredníctvom hospodárskej súťaže na odberateľskom trhu.

279 Komisia na to, aby dospela k takémuto záveru, najprv vysvetlila, že svoju analýzu prípadného nepriameho konkurenčného tlaku vykonala tak, že zohľadnila len prípadnú hospodársku súťaž na výstupe medzi mobilnými telefónmi s čipom UMTS, pričom vylúčila iné zariadenia vrátane MBB zariadení. V odôvodnení 230 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že takto konala preto, lebo išlo o jediný možný nepriamy konkurenčný tlak, keďže vlastná výroba čipov UMTS určených na zabudovanie do zariadení iných ako mobilné telefóny bola počas relevantného obdobia zanedbateľná.

280 Okrem toho Komisia tiež vysvetlila, že sa obmedzila na preskúmanie nepriameho konkurenčného tlaku vyvíjaného spoločnosťou [*dôverné*], keďže počas relevantného obdobia bola výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu minimálna, a teda nemohla vyvíjať nepriamy konkurenčný tlak na voľnom trhu.

281 Komisia ďalej vysvetlila, že vzhľadom na to, že faktor riedenia dotknutých výrobkov bol nízky, keďže cena čipu UMTS predstavovala počas relevantného obdobia len približne 6 % maloobchodnej ceny mobilného telefónu s týmto zabudovaným čipom, zvýšenie ceny tohto čipu o 5 až 10 % by malo len zanedbateľný vplyv na cenu hotového výrobku, čo by malo za následok, že takéto zvýšenie ceny čipov UMTS na vstupe na voľnom trhu by zostalo rentabilné pre výrobcu čipov, ktorého objem predaja by nebol negatívne ovplyvnený takýmto zvýšením (odôvodnenie 235 napadnutého rozhodnutia).

282 Komisia tiež preukázala, že vzhľadom na skutočnosť, že mobilné telefóny sú v závislosti od značky veľmi odlišnými výrobkami s veľmi špecifickými vlastnosťami, zvýšenie ceny mobilných telefónov v nadväznosti na zvýšenie ceny čipov UMTS, ktoré sú v nich zabudované, na voľnom trhu by nemalo za následok, že zákazníci by prešli na inú značku mobilného telefónu a konkrétne že by si namiesto nich kúpili mobilný telefón s čipom vlastnej výroby, ktorý nebol predmetom takéhoto zvýšenia ceny. To potvrdzuje, že zvýšenie cien čipov UMTS na voľnom trhu na vstupe by zostalo rentabilné pre výrobcu čipov, ktorého objem predaja by nebol negatívne ovplyvnený takýmto zvýšením (odôvodnenie 237 napadnutého rozhodnutia).

283 Komisia z toho vyvodila, že výroba pre vlastnú spotrebu nemohla počas relevantného obdobia vyvíjať nepriamy konkurenčný tlak na trhu s čipmi UMTS.

284 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia nesprávne obmedzila svoju analýzu existencie nepriameho konkurenčného tlaku na odberateľskom trhu mobilných telefónov so zabudovaným čipom UMTS, treba uviesť, že išlo práve o tie zariadenia, pri ktorých bola vlastná výroba čipov UMTS, odhadovaná napríklad pre [*dôverné*], najvyššia, čo malo za následok, že

obmedzenie analýzy Komisie na tento segment trhu bolo hypotézou, ktorá mohla najpravdepodobnejšie preukázať existenciu nepriameho konkurenčného tlaku, a teda bola pre žalobkyňu najpriaznivejšia.

285 Okrem toho skutočnosť, že takéto obmedzenie je údajne v rozpore s „teóriou ujmy“, ktorú Komisia rozvinula a ktorá sa zameriava na „špičkové čipy“ používané v MBB zariadeniach, nemení nič na priaznivejšom charaktere tohto prístupu pre žalobkyňu a nemá vplyv na jeho platnosť. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že vlastná výroba „špičkových čipov“ určených na zabudovanie do uvedených zariadení bola podľa Komisie oveľa obmedzenejšia ako vlastná výroba čipov UMTS určených na zabudovanie do mobilných telefónov, čo žalobkyňa navyše nespochybňuje.

286 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na neopodstatnenosti a irelevantnosti tvrdenia Komisie uvedeného v odôvodnení 237 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého by hypotetické zvýšenie ceny čipov UMTS neviedlo k prudkému poklesu dopytu po týchto čipoch na voľnom trhu, vzhľadom na neexistenciu testu SSNIP, stačí pripomenúť, že Komisia nie je povinná takýto test vykonať (pozri bod 235 vyššie). Okrem toho je potrebné uviesť, že žalobkyňa neuvádza na spochybnenie tohto tvrdenia Komisie nijaké iné dôkazy okrem neexistencie testu SSNIP v prejednávanej veci.

287 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na tom, že odmietnutie nepriameho tlaku na voľnom trhu vyplývajúceho z hospodárskej súťaže na odberateľskom trhu je nezlučiteľné s „teóriou ujmy“ rozvinutou Komisiou, treba uviesť, že nepriame predátorské správanie, ktoré Komisia vytýka žalobkyni, nemôže samo osebe vyvrátiť analýzu existencie nepriameho konkurenčného tlaku, a to z dvoch dôvodov.

288 Po prvé v rozpore s tvrdeniami žalobkyne Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila pochybenia a protirečila si, dospieť k záveru, že hypotetické zvýšenie ceny o 5 až 10 % na dodávateľskom trhu, teda na trhu s čipmi UMTS, by malo len zanedbateľný vplyv na ceny zariadení s týmito čipmi na odberateľskom trhu, teda na trhu so zariadeniami, do ktorých sú tieto čipy zabudované, a tiež jej vytýkať nepriame predátorské správanie. To, že všeobecné zvýšenie ceny čipov UMTS na dodávateľskom trhu by nemalo na výstupe prakticky nijaký vplyv na cenu zariadení s týmito čipmi, neznamená, že selektívne zníženie ceny čipov UMTS ponúknuté žalobkyňou výlučne spoločnosti Huawei by nezvýhodnilo túto spoločnosť a neumožnilo jej účinnejšie konkurovať svojmu konkurentovi ZTE na odberateľskom trhu.

289 Po druhé treba konštatovať, že Komisia v poznámke pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia nijako nenaznačila, že výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu vyvíja konkurenčný tlak na voľnom trhu. Komisia v tejto poznámke pod čiarou len uviedla, že v každom prípade, aj keby sa do relevantného trhu mala zahrnúť celá výroba čipov UMTS spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu, teda čipov určených na zabudovanie do iných zariadení, podiel žalobkyne na trhu by sa v roku 2009 nezmenil a v rokoch 2010 a 2011 by sa len nepatrne znížil, pričom by vo všetkých prípadoch zostal nad prahovou hodnotou 50 %. Argumentácia žalobkyne je preto založená na nesprávnom výklade uvedenej poznámky pod čiarou.

290 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia v poznámke pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia nesprávne uviedla, že výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu by mohla byť zahrnutá do relevantného trhu, ale výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu nie, lebo táto spoločnosť sa počas relevantného obdobia zásobovala čipmi UMTS pre svoje MBB zariadenia výlučne na voľnom trhu, aj tá je založená na nesprávnom

výklade uvedenej poznámky pod čiarou. Komisia totiž v tejto poznámke vôbec neuviedla názor, že výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu by mohla byť zahrnutá do relevantného trhu, ale výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu nie.

291 V prvom rade treba spresniť, že poznámka pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia sa týka odôvodnenia 240 uvedeného rozhodnutia a konkrétnejšie otázky, či by z hypotetického hľadiska analýza nepriameho tlaku zameraná na MBB zariadenia viedla k inému výsledku.

292 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o [*dôverné*], Komisia len uviedla, že jej výroba pre vlastnú spotrebu, pokiaľ ide o čipy určené tak pre mobilné telefóny, ako aj pre iné zariadenia, bola počas relevantného obdobia taká minimálna, že aj keby bola zahrnutá do relevantného trhu (či už v rámci analýzy nepriameho tlaku zameranej na mobilné telefóny alebo v rámci analýzy nepriameho tlaku zameranej na MBB zariadenia), nemalo by to za následok zníženie trhového podielu žalobkyne pod predpokladanú prahovú hodnotu dominancie na úrovni 50 %.

293 Naopak, pokiaľ ide o [*dôverné*], Komisia v poznámke pod čiarou 311 napadnutého rozhodnutia uviedla, že v hypotetickom scenári analýzy nepriameho tlaku zameranej na MBB zariadenia by sa nezohľadnila výroba spoločnosti [*dôverné*] pre vlastnú spotrebu, keďže táto spoločnosť nakupovala všetky čipy UMTS určené pre jej MBB zariadenia na voľnom trhu a v roku 2009 oznámila, že ukončí vlastnú výrobu, čo vyplýva z odôvodnenia 220 písm. b) uvedeného rozhodnutia. Naproti tomu v analýze existencie prípadného nepriameho tlaku na výstupe zameranej na mobilné telefóny, ktorú Komisia skutočne vykonala, zohľadnila výrobu čipov UMTS pre vlastnú spotrebu spoločnosti [*dôverné*], určených pre jej mobilné telefóny, keďže pokiaľ ide o tieto telefóny, táto spoločnosť si skutočne zabezpečovala dodávky sama.

294 Okrem toho skutočnosť, že z odôvodnenia 220 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že [*dôverné*] dodala posledné čipy UMTS v roku 2013, nevyvracia ani konštatovanie, že [*dôverné*] si zabezpečovala dodávky čipov UMTS pre svoje MBB zariadenia výlučne na voľnom trhu a svoju vlastnú výrobu obmedzila na čipy určené pre svoje mobilné telefóny, ani konštatovanie, že [*dôverné*] sa v roku 2009 rozhodla ukončiť svoju výrobu pre vlastnú spotrebu a v júli 2010 prestala vyvíjať nové čipy UMTS, keďže medzi týmto rozhodnutím a ukončením vývoja nových čipov UMTS na jednej strane a dodávkami posledných vyrobených čipov UMTS na druhej strane môže pokojne uplynúť niekoľko rokov.

295 Z uvedeného vyplýva, že žiadna z výhrad uvedených na podporu tejto časti nemôže spochybniť analýzu vykonanú Komisiou v bode 10.2.9.1 napadnutého rozhodnutia, na základe ktorej dospela k záveru, že počas relevantného obdobia neexistoval na voľnom trhu nepriamy tlak vyvíjaný výrobou čipov UMTS pre vlastnú spotrebu.

296 Tretia časť druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O štvrtej časti, ktorá sa týka dominantného postavenia žalobkyne počas relevantného obdobia

297 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto časti tieto štyri výhrady.

298 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že keby bol trh s výrobkami vymedzený správne a zahŕňal by aj predaj vertikálne integrovaných výrobcov pre vlastnú spotrebu, jej podiely na trhu by boli nižšie ako 40 %, teda pod prahovou hodnotou dominancie.

299 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne nadhodnotila veľkosť jej podielov na trhu. Podľa jej názoru sa odvetvie čipov pre základné frekvenčné pásmo vyznačuje krátkymi inovačnými cyklami, čo má za následok, že trhové podiely sú pominuteľné a neodrážajú správne pomer síl na trhu. Okrem toho tvrdí, že keby Komisia správne zohľadnila tlaky, ktoré boli na ňu vyvíjané, dospela by k záveru, že nemá významnú a trvalú trhovú silu.

300 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne konštatovala, že relevantný trh sa vyznačoval značnými prekážkami vstupu a expanzie. Podľa jej názoru vzhľadom na značne štandardizovanú povahu dotknutej technológie boli nové subjekty povzbudené k tomu, aby vstúpili na trh, a nebrzdila ich potreba vynaložiť značné investície do R&D. Tvrdí, že ani sieť spätného udeľovania licencií, ktorú využívala, nepredstavovala prekážku vstupu, o čom svedčí skutočnosť, že len malá menšina opýtaných označila v odpovedi na otázku Komisie, ktorá sa týkala existencie prekážok vstupu, túto sieť ako prekážku vstupu.

301 Vo štvrtom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že nevyčíslila ostatné prekážky vstupu, ktoré identifikovala, a to nutnosť certifikácie čipov pre základné frekvenčné pásmo prevádzkovateľmi mobilných sietí a výrobcami pôvodného zariadenia, jej imidž značky, jej dobrú povesť a jej silné obchodné vzťahy.

302 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

303 Podľa judikatúry sa dominantné postavenie podľa článku 102 ZFEÚ týka takého silného hospodárskeho postavenia podniku, ktoré mu umožňuje brániť zachovaniu efektívnej hospodárskej súťaže na relevantnom trhu tým, že mu dáva možnosť správať sa do značnej miery nezávisle od svojich konkurentov, zákazníkov a napokon aj spotrebiteľov (rozsudok z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, EU:C:1979:36, bod 38).

304 Existencia dominantného postavenia môže vo všeobecnosti vyplývať z viacerých faktorov, ktoré by jednotlivo neboli nevyhnutne rozhodujúce (rozsudky zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, EU:C:1978:22, bod 66, a z 15. decembra 1994, DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, bod 47). Spomedzi týchto okolností má podstatný význam existencia veľkých podielov na trhu (rozsudky z 12. decembra 1991, Hilti/Komisia, T-30/89, EU:T:1991:70, bod 90, a z 25. júna 2010, Imperial Chemical Industries/Komisia, T-66/01, EU:T:2010:255, body 255 a 256).

305 Podľa judikatúry sú totiž mimoriadne veľké podiely na trhu samy osebe, okrem výnimočných okolností, dôkazom existencie dominantného postavenia (rozsudok z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, EU:C:1979:36, bod 41). Konkrétne podiel na trhu vo výške 50 % sám osebe, okrem výnimočných okolností, predstavuje dominantné postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, bod 60).

306 Pri analýze existencie dominantného postavenia je možné vziať do úvahy aj iné faktory, ako sú pomer medzi trhovými podielmi dotknutého podniku a jeho bezprostredných konkurentov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, EU:C:1979:36, bod 48), alebo existencia prekážok vstupu alebo expanzie vyplývajúcich najmä z potreby značných investícií (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 1978, United Brands a United Brands Continentaal/Komisia, 27/76, EU:C:1978:22, bod 122), alebo za určitých okolností tiež vlastníctvo práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2010, AstraZeneca/Komisia, T-321/05, EU:T:2010:266, bod 270 a citovanú judikatúru).

307 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená na tom, že keby bol relevantný trh vymedzený správne a zahŕňal by aj predaj vertikálne integrovaných výrobcov pre vlastnú spotrebu, trhové podiely žalobkyne by boli nižšie ako 40 %, stačí pripomenúť, že ako vyplýva z analýzy prvých troch častí druhého žalobného dôvodu, Komisia sa pri vymedzení relevantného trhu ako trhu s čipmi UMTS nedopustila pochybení, na základe čoho je možné túto výhradu zamietnuť.

308 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na tom, že vzhľadom na špecifické charakteristiky odvetvia veľkosť trhových podielov žalobkyne, ktoré ona sama považuje za pominuteľné, nebola odrazom skutočnosti, že má významnú a trvalú trhovú silu, treba uviesť, že aj za predpokladu, že by sa relevantný trh vyznačoval krátkymi inovačnými cyklami, nepredstavuje to výnimočné okolnosti v zmysle judikatúry citovanej v bode 305 vyššie, ktoré by umožňovali nedomnievať sa, že podiely na trhu takejto veľkosti sú samy osebe dôkazom existencie dominantného postavenia, najmä ak sú trhové podiely najbližšieho konkurenta oveľa nižšie, tak ako je to v prejednávanej veci. V každom prípade z údajov uvedených v tabuľkách 3 a 5 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa v podstate nespochybňuje, vyplýva, že žalobkyňa mala podiely na trhu z hľadiska príjmov vo výške 61,2 % v roku 2009, vo výške 59,7 % v roku 2010 a vo výške 62,5 % v roku 2011 a z hľadiska objemu vo výške 58,9 % v roku 2009, vo výške 57,8 % v roku 2010 a vo výške 65,3 % v roku 2011. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne teda takéto relatívne stabilné podiely na trhu nemožno kvalifikovať ako pominuteľné.

309 Pokiaľ ide o pomery síl na trhu, z údajov uvedených v tabuľkách 3 a 5 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa v podstate nespochybňuje, tiež vyplýva, že jej dvomi najbližšími konkurentmi z hľadiska príjmov boli v roku 2009 ST-Ericsson s 15,1 % podielom na trhu a Intel s 12,6 % podielom na trhu, v roku 2010 Intel s 18,9 % podielom na trhu a ST Ericsson s 8,9 % podielom na trhu a v roku 2011 Intel s 19,1 % podielom na trhu a Broadcom so 4,4 % podielom na trhu. Z hľadiska objemu boli jej dvomi najbližšími konkurentmi v roku 2009 ST Ericsson s 20 až 30 % podielom na trhu a Intel s 10 až 20 % podielom na trhu, v roku 2010 Intel s 10 až 20 % podielom na trhu a ST Ericsson a Marvell s 5 až 10 % podielmi na trhu a v roku 2011 Intel s 20 až 30 % podielom na trhu a Marvell s 5 až 10 % podielom na trhu. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne pritom tieto tabuľky jasne preukazujú, že žalobkyňa čelila počas relevantného obdobia len ojedinelým konkurentom, ktorí mali na rozdiel od nej oveľa slabšie postavenie a relatívne nestabilné podiely na trhu, čo v jej prípade potvrdzuje existenciu významnej a trvalej trhovej sily a robí málo dôveryhodnou možnosť jej konkurentov vyvíjať na ňu skutočný tlak. Druhá výhrada sa preto musí zamietnuť.

310 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je v podstate založená na tom, že Komisia považovala investície potrebné na navrhnutie čipu UMTS, najmä v oblasti R&D, za prekážky vstupu alebo expanzie, a štvrtú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia nevyčíslila ostatné identifikované prekážky vstupu, a to nutnosť certifikácie čipov pre základné frekvenčné pásmo prevádzkovateľmi mobilných sietí a výrobcami pôvodného zariadenia, imidž značky, dobrú povesť a silné obchodné vzťahy žalobkyne, stačí uviesť, že sa týkajú iných faktorov, ktoré môžu byť zohľadnené pri analýze existencie dominantného postavenia (pozri bod 306 vyššie), nemôžu však spochybniť dôkaz o existencii dominantného postavenia, ako bol preukázaný v súlade s judikatúrou citovanou v bode 305 vyššie.

311 Z uvedeného vyplýva, že štvrtá časť druhého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O piatej časti, ktorá sa týka vymedzenia špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS, na ktorom Komisia založila svoju analýzu

312 Na podporu piatej časti žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že svoju analýzu založila na špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS, hoci ide o účelovo vykonštruovaný pojem, ktorý nikdy neexistoval a ktorý nie je v súlade s technickou a obchodnou realitou počas relevantného obdobia.

313 Túto argumentáciu však treba považovať za neúčinnú, ak sa na ňu odvoláva s cieľom spochybniť vymedzenie relevantného trhu alebo dominantné postavenie žalobkyne. Komisia totiž nevymedzila špičkový segment trhu s čipmi UMTS ani v bode 10 napadnutého rozhodnutia, ani v bode 11 tohto rozhodnutia, ale v bode 12 uvedeného rozhodnutia, ktorý sa týka zneužitia, a konkrétnejšie vo svojej analýze stratégie žalobkyne zameranej na boj proti spoločnosti Icera v tomto špičkovom segmente (bod 12.4 napadnutého rozhodnutia).

314 V odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania žalobkyňa uviedla, že ak svoju kritiku vymedzenia špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS, na ktorom Komisia založila svoju analýzu, rozvinula v rámci druhého žalobného dôvodu, bolo to s cieľom čo najskôr upozorniť na tento základný bod vo svojich písomných podaniach, lebo takáto kritika mala potenciálny vplyv na ostatné následne uvedené žalobné dôvody a ona chcela poukázať na nezrovnalosti vo vymedzení relevantného trhu, a to vrátane tohto špičkového segmentu, ktorý bol jeho súčasťou.

315 Takáto odpoveď však nestačí na obídenie neúčinnosti tejto časti, keďže aj za predpokladu, že by výhrada uvedená na jej podporu mala byť prijatá, nemôže to spochybniť záver, ku ktorému Komisia dospela v súvislosti s vymedzením relevantného trhu a dominantným postavením žalobkyne.

316 Z toho vyplýva, že piata časť druhého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj ostatné časti tohto žalobného dôvodu boli zamietnuté (pozri body 240, 268, 296 a 311 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O piatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“ a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o rekonštrukciu „skutočne zaplatených“ cien

317 Piaty žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na nepotrebnosti „prepracovania cien“ vykonaného v napadnutom rozhodnutí. Druhá časť je založená na pochybeniach, ku ktorým došlo v uvedenom rozhodnutí v súvislosti s týmto „prepracovaním“.

O prvej časti založenej na nepotrebnosti „prepracovania cien“ vykonaného v napadnutom rozhodnutí

318 Žalobkyňa na podporu prvej časti v podstate tvrdí, že Komisia tým, že pri určení cien čipov nevychádzala z účtovných údajov spoločnosti Qualcomm, vykonala nepotrebné a neodôvodnené „prepracovanie“ jej údajov o cenách. Spochybňuje tak rekonštrukciu cien, ktoré Huawei a ZTE skutočne zaplatili spoločnosti Qualcomm počas relevantného obdobia, vykonanú v napadnutom rozhodnutí.

319 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia v rámci rekonštrukcie cien vykonanej v napadnutom rozhodnutí primerane nezohľadnila jej námietky voči analýze cien a nákladov vykonanej v ON, ktorými kritizovala jednak to, že pri tejto rekonštrukcii vylúčila niektoré príjmy tým, že nesprávne zaobchádzala s určitými obmedzenými prípadmi volatility priemerných predajných cien ako s účtovnými chybami, a jednak to, že nezohľadnila účinky oneskoreného zaúčtovania príjmov.

320 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia pri analýze cien a nákladov nesprávne posúdila údaje o cenách spoločnosti Qualcomm tým, že použila štvrťročné referenčné obdobie. Podľa jej názoru bolo najvhodnejším a z obchodného hľadiska najrelevantnejším obdobím na posúdenia údajov o cenách obdobie šiestich mesiacov alebo dokonca jedného roka. Spresňuje, že ceny so zákazníkmi nedohaduje ani ich neupravuje štvrťročne, ale vo všeobecnosti s nimi uzatvára dohody na oveľa dlhšie obdobia.

321 Žalobkyňa dodáva, že Komisia nesprávne zamietla tvrdenie, podľa ktorého by agregácia v priebehu času mohla napraviť problémy vyplývajúce zo systému oneskoreného zaúčtovania vzhľadom na to, že toto riziko sa týka len minimálnych číselných údajov, keďže riziko, že obdobia predátorskej cenotvorby by mohli byť ťažko identifikovateľné z dôvodu ich spriemerovania počas dlhšieho referenčného obdobia, by existovalo len vtedy, keby sa analýza cien a nákladov uskutočnila nielen za obdobie predátorského správania, ale aj za celé obdobie návratnosti alebo za jeho časť. Podľa jej názoru vzhľadom na to, že k predátorskému správaniu, na ktoré Komisia poukazuje v napadnutom rozhodnutí, dochádzalo počas dvoch rokov, bolo možné vykonať analýzu cien a nákladov na základe referenčných období šiestich mesiacov.

322 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že opätovné prepracovanie priemerných predajných cien v napadnutom rozhodnutí nie je potrebné, keďže pokiaľ ide o priemerné predajné ceny vykázané v jej účtovných údajoch, rozdiel oproti výsledkom výpočtov Komisie je v každom prípade minimálny. Okrem toho uvádza, že analýza cien a nákladov vykonaná Komisiou v ON, ktorá vychádzala z jej údajov, odhalila len veľmi krátkodobé a príležitostné ceny pod úrovňou nákladov, čo je nezlučiteľné s „teóriou ujmy“ rozvinutou Komisiou, ktorá je založená na uzavretí trhu v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže. Podľa žalobkyne to naznačuje, že Komisia prepracovala priemerné predajné ceny len preto, aby sa vyhla zisteniu prerušovaného predátorského správania, a teda neexistencie porušenia.

323 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

324 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v bode 12.5 napadnutého rozhodnutia je uvedená metóda Komisie a výpočet štvrťročných priemerných predajných cien, ktoré počas relevantného obdobia Huawei a ZTE skutočne zaplatili za jednotku za čipy, ktoré boli predmetom vyšetrovania.

325 V ON Komisia založila svoje výpočty hlavne na účtovných údajoch spoločnosti Qualcomm. Vzhľadom na uplatňovanie všeobecne uznávaných účtovných zásad Spojených štátov (ďalej len „USA GAAP“) a na tvrdenia uvedené v odpovedi na ON však Komisia považovala za nevhodné založiť svoju analýzu cien a nákladov na uvedených účtovných údajoch bez vykonania úprav s cieľom zohľadniť zásadu účtovania príjmov a vernejšie zobraziť hospodársku realitu počas relevantného obdobia.

326 Konkrétne podľa Komisie jednak príjmy pôvodne vykázané v priebehu daného štvrťroka potenciálne podhodnotili konečnú skutočnú cenu jednotiek predaných v tomto štvrťroku a jednak oneskorené zaúčtovanie rezerv akumulovaných spoločnosťou Qualcomm, ktoré ešte

neboli zaplatené, navýšilo príjmy za štvrťrok, v ktorom boli vykázané. Toto oneskorené zaúčtovanie bolo spôsobené tým, že žalobkyňa uplatňovala USA GAAP, v súlade s ktorými musela Qualcomm v čase fyzického odoslania čipu zaúčtovať len príjmy, ktoré boli isté a merateľné. Rezervy sa opätovne zapisujú do účtovníctva spoločnosti Qualcomm až v okamihu preverenia presného množstva čipov, na ktoré sa uplatňuje finančný stimul.

327 Z tohto dôvodu Komisia považovala za nevhodné vychádzať z účtovných údajov spoločnosti Qualcomm bez vykonania úprav s cieľom zohľadniť rozdiel medzi štvrťrokom, v ktorom boli čipy predané, a štvrťrokom, v ktorom boli zaúčtované príjmy.

328 V dôsledku toho Komisia posúdila „skutočne zaplatené“ ceny, pričom zohľadnila rezervy, ktoré sa opätovne zapíšu do účtovníctva spoločnosti Qualcomm, aby vypočítala hrubé príjmy získané v štvrťroku, v ktorom sa predaj uskutočnil.

329 V bodoch 608 až 610 napadnutého rozhodnutia Komisia tiež spresnila, že vychádzala zo štvrťročných referenčných období vzhľadom na skutočnosť, že po prvé z niektorých dokumentov spoločnosti [*dôverné*] vyplývalo, že Qualcomm prijímala rozhodnutia o cenách štvrťročne, po druhé zákazníci predkladali žiadosti o finančné stimuly taktiež štvrťročne a po tretie toto obdobie bolo v súlade s údajmi týkajúcim sa AVC, ktoré sa tiež predkladali štvrťročne.

330 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená v podstate na tom, že Komisia nezohľadnila správnym spôsobom tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojej odpovedi na ON, treba uviesť, že žalobkyňa neobjasňuje, v čom Komisia primerane nezohľadnila jej pripomienky, ani z akého dôvodu nebola rekonštrukcia cien, ktorú vykonala v napadnutom rozhodnutí, potrebná na zodpovedanie výhrad sformulovaných v uvedenej odpovedi.

331 V každom prípade stačí pripomenúť, že ako bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí, Komisia vzhľadom na uplatňovanie USA GAAP a tvrdenia uvedené v odpovedi na ON považovala za nevhodné založiť svoju analýzu cien a nákladov na účtovných údajoch spoločnosti Qualcomm bez vykonania úprav s cieľom zohľadniť zásadu účtovania príjmov. Komisia teda v rámci rekonštrukcie cien vykonanej v uvedenom rozhodnutí zohľadnila túto okolnosť tým, že úpravy vykonané v účtoch zosúladila s príslušným predajom, aby vernejšie odzrkadľovali hospodársku realitu počas relevantného obdobia. Konkrétne upravila uvedené účtovné údaje na základe dokumentov, ktoré mala žalobkyňa k dispozícii, s cieľom realokovať rôzne stimulačné platby na zodpovedajúce jednotky a vypočítať tak cenu, ktorú Huawei a ZTE skutočne zaplatili.

332 Okrem toho treba uviesť, podobne ako to urobila Komisia, že Komisia už v minulosti vykonala určité úpravy na základe výkazov cien a nákladov dominantného podniku, ako aj na základe všetkých ostatných relevantných informácií, ktoré tento podnik poskytol, a to s cieľom zohľadniť hospodársku realitu. Tento prístup pritom potvrdila judikatúra Súdu prvého stupňa, resp. Všeobecného súdu, napríklad v rozsudkoch z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia (T-340/03, EU:T:2007:22, body 131 až 137), z 10. apríla 2008, Deutsche Telekom/Komisia (T-271/03, EU:T:2008:101, body 208 až 211), a z 13. decembra 2018, Slovak Telekom/Komisia (T-851/14, EU:T:2018:929, body 220 až 235).

333 Za týchto podmienok treba prvú výhradu zamietnuť.

334 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na skutočnosti, že štvrťročné referenčné obdobie nebolo najvhodnejšie na vykonanie analýzy cien a nákladov, treba pripomenúť, že v oblastiach, v ktorých dochádza ku komplexným hospodárskym posúdeniam, musí súd Únie nielen overiť

vecnú presnosť predkladaných dôkazných prostriedkov, ich dôveryhodnosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy spolu tvoria celok relevantných údajov, ktoré sa musia zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či môžu byť základom pre závery z nich vyvodené. V tejto súvislosti súd Únie musí vykonať preskúmanie zákonnosti na základe skutočností, ktoré predložil žalobca na podporu svojich žalobných dôvodov (pozri rozsudok z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, body 54 a 56 a citovanú judikatúru).

335 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 609, 610 a 630 až 633 napadnutého rozhodnutia uviedla dôkazy, ktoré ju viedli k použitiu štvrťročného referenčného obdobia, a úvahy, na základe ktorých zamietla námietky vznesené žalobkyňou.

336 Na úvod treba uviesť, že hoci je pravda, že údaje uvedené v tabuľkách 28 až 30, 44 a 45 napadnutého rozhodnutia nepreukazujú úplnú jednotnosť pri určovaní období nákupu, nič to nemení na tom, že z nich vyplýva, že najčastejšie používaným obdobím je skutočne štvrťrok. K tomu treba dodať jednak, že obdobím, na ktoré mali zákazníci predkladať žiadosti o finančné stimuly, bol štvrťrok, a jednak, že údaje o nákladoch týkajúce sa AVC, ktoré poskytovala samotná spoločnosť Qualcomm, sa tiež poskytovali štvrťročne. Okrem toho žalobkyňa vo svojich písomných podaniach ani vo svojich odpovediach na ON a DON, na ktoré odkázala, nepredložila nijaký argument ani dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že Komisia mala použiť referenčné obdobie šiestich mesiacov alebo jedného roka.

337 Ani ostatné skutočnosti, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, neumožňujú dospieť k záveru, že Komisia sa dopustila pochybenia, keď na účely analýzy cien a nákladov použila štvrťročné referenčné obdobie.

338 Na jednej strane sa žalobkyni nepodarilo preukázať, akým spôsobom by sa problém oneskoreného zaúčtovania, ktorý sa týka celého relevantného obdobia, mohol vyriešiť zmenou referenčného obdobia, ako to tvrdí.

339 Na druhej strane, aj keby bola pravda, ako to tvrdí žalobkyňa, že zohľadnenie dlhšieho referenčného obdobia by mohlo skresliť analýzu len v prípade, keby sa zohľadnili ceny týkajúce sa obdobia presahujúceho obdobie predátorského správania, táto okolnosť by neznamenala, že referenčné obdobie musí byť nevyhnutne zvolené tak, ako navrhuje žalobkyňa. Komisia totiž v prejednávanej veci uskutočnila voľbu medzi štvrťročným, polročným alebo ročným referenčným obdobím na základe najrelevantnejších údajov a okolností týkajúcich sa činnosti žalobkyne. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že voľba štvrťročného referenčného obdobia bola nesprávna.

340 Za týchto podmienok sa druhá výhrada musí zamietnuť.

341 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na nepotrebnosti prepracovania priemerných predajných cien Komisiou, keďže pokiaľ ide o priemerné predajné ceny vykázané v účtovných údajoch žalobkyne, rozdiel oproti výsledkom výpočtov Komisie je v každom prípade minimálny, z odôvodnení 614, 739, 740, 774, 775 a 922 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že rozdiel medzi účtovnými cenami žalobkyne a cenami rekonštruovanými Komisiou bol veľmi často malý. Na pojednávaní účastníci konania v podstate potvrdili túto skutočnosť.

342 Žalobkyňa však nepreukázala, že táto okolnosť má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Hoci je totiž rozdiel medzi priemernými predajnými cenami vykázanými v jej účtovných údajoch a priemernými predajnými cenami, ako ich zrekonštruovala Komisia, len minimálny, nemožno vyvodiť záver, že Komisia sa pri rekonštrukcii priemerných predajných cien dopustila pochybenia. Za týchto okolností sa táto výhrada musí zamietnuť.

343 Okrem toho tvrdenie žalobkyne, že analýza cien a nákladov, ktorá vychádzala z jej účtovných údajov, odhalila len veľmi krátkodobé a príležitostné ceny pod úrovňou nákladov, a preto je nezlučiteľná s akýmkoľvek konštatovaním porušenia, nie je ničím podložené. Žalobkyňa totiž nevysvetľuje, čo považuje za príležitostné predátorské správanie a z akého dôvodu tento typ predátorského správania nemôže predstavovať porušenie práva hospodárskej súťaže.

344 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tretiu výhradu, ako aj prvú časť piateho žalobného dôvodu v celom rozsahu zamietnuť.

O druhej časti založenej na pochybeniach v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o vykonané „prepracovanie“

345 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto časti päť výhrad.

346 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia na účely výpočtu „skutočne zaplatených“ cien nesprávne preniesla niektoré finančné stimuly zo štvrťrokov, v ktorých boli vykázané v účtovnom systéme spoločnosti Qualcomm, do štvrťrokov, v ktorých boli dotknuté jednotky dodané zákazníkovi, a to na základe nesprávneho nakladania so žiadosťami o stimuly, ktoré Huawei a ZTE predložili spoločnosti Qualcomm, obsiahnutými v „balíkoch dokumentov“, ktoré nemohli zabezpečiť spoľahlivosť analýzy cien a nákladov.

347 Žalobkyňa okrem toho spresňuje, že dôvody, prečo predmetné „balíky dokumentov“ neboli spoľahlivé, boli uvedené v odpovedi na DON, v ktorej vysvetlila, že zákazníci ich vypracovali veľmi podrobne a neboli schopní poskytnúť k nim vysvetlenia v čase, keď ich o ne Komisia v roku 2017 požiadala. Okrem toho tieto „balíky dokumentov“ sú neúplné a v niektorých prípadoch poznačené nezrovnalosťami a chybami.

348 V druhom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že použila neodôvodnene retrospektívny prístup v rozsahu, v akom previedla rezervy na základe predpokladu, že Qualcomm mohla v čase predaja s úplnou istotou predvídať žiadosti o stimuly.

349 V tejto súvislosti konštatovanie uvedené v odôvodnení 620 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého dôležité je to, že Qualcomm bola pripravená podporiť nákup všetkých jednotiek, na ktoré sa a *priori* vzťahovali niektoré dohody o stimulačných opatreniach, nedáva zmysel. Uplatňovanie USA GAAP znamená, že v čase prijatia a zaslania objednávok čipov bola Qualcomm povinná predpokladať, že v prípade všetkých jednotiek čipov bude daný nárok na každý potenciálne uplatniteľný stimul, bez toho, aby mala čo i len najmenšiu neistotu. To neznamená, že Qualcomm súhlasila s tým, že na všetky jednotky sa uplatňuje maximálny stimul.

350 V treťom rade sa žalobkyňa domnieva, že prístup Komisie je poznačený nekonzistentnosťou, keďže Komisia na jednej strane odmietla účtovné ceny spoločnosti Qualcomm ako „nevhodné“ a na druhej strane selektívne použila tie isté ceny v kľúčových výpočtoch, a to vo výpočte ceny čipov, pre ktoré neexistovali „balíky dokumentov“, a vo výpočte vykonanom na účely priradenia dodatočných nákladov na R&D v rámci analýzy cien a nákladov.

351 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že prístup Komisie je v rozpore s rozhodnutím C(2014) 7465 final z 15. októbra 2014 týkajúcim sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP (vec AT.39523 – Slovak Telekom), v ktorom Komisia považovala v záujme právnej istoty za vhodnejšie vykonať posúdenia na základe údajov o nákladoch tak, ako ich použil dotknutý podnik, namiesto na základe údajov vyplývajúcich z komplexných úprav a výpočtov vykonaných *ex post*.

352 V piatom rade žalobkyňa poukazuje na to, že výsledkom metódy Komisie sú ceny, ktoré v niektorých prípadoch zjavne nie sú cenami „skutočne zaplatenými“ zákazníkmi spoločnosti Qualcomm. Napríklad neexistuje žiadna neistota, pokiaľ ide o skutočnú cenu zaplatenú spoločnosťou Huawei za neodoslané objednávky [*dôverné*] jednotiek čipu MDM8200 predávaných spoločnosťou Qualcomm, za ktoré bola dohodnutá konečná a paušálna cena vo výške [*dôverné*] (USD) za čip po odpočítaní akýchkoľvek stimulov; naproti tomu cena zrekonštruovaná Komisiou po jej manipuláciách je [*dôverné*] USD za čip. Rovnako v prvom štvrťroku 2011 bola cena, ktorú Huawei platila za čipy MDM8200, [*dôverné*] USD za čip, hoci Komisia na základe svojej nesprávnej metódy dospela k záveru, že priemerná čistá predajná cena uvedeného čipu bola [*dôverné*] USD za čip.

353 Okrem toho Komisia nie je schopná vysvetliť, prečo bola priemerná predajná cena po odpočítaní hlavného stimulu v prvom štvrťroku 2011 nezlučiteľná s priemernou predajnou cenou po odpočítaní hlavného stimulu uvedenou v snímke [*dôverné*]: obe prepracované ceny, ktoré sa Komisia usilovala odôvodniť na základe snímky v prezentácii [*dôverné*] zo 4. augusta 2010, zjavne nie sú „skutočnými“ cenami.

354 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

355 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená v podstate na tom, že „balíky dokumentov“ obsahujúce žiadosti o stimuly, ktoré Huawei a ZTE predložili spoločnosti Qualcomm, nemohli zabezpečiť spoľahlivosť analýzy cien a nákladov, stačí konštatovať, podobne ako to urobila Komisia, že predmetné dokumenty použila samotná žalobkyňa pri vystavovaní dobropisov a zostavovaní výpisov zo zákazníckych účtov, ako sa uvádza v odôvodnení 597 napadnutého rozhodnutia, pričom žalobkyňa túto skutočnosť nespochybňuje. V dôsledku toho, keďže žalobkyňa nepredložila nijaké iné dôkazy, sa táto výhrada musí zamietnuť.

356 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia použila neodôvodnene retrospektívny prístup v rozsahu, v akom rezervy previedla na základe predpokladu, že Qualcomm mohla v čase predaja s úplnou istotou predvídať žiadosti o stimuly, treba uviesť, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne metóda Komisie nie je založená na parametroch, ktoré Qualcomm nemohla posúdiť. Ceny spoločnosti Qualcomm boli totiž štruktúrované ako ceny brutto, na ktoré sa uplatňovali stimuly, to znamená zľavy. Keď teda Qualcomm prijímala rozhodnutia týkajúce sa stanovenia cien, vedela, aká môže byť najnižšia jednotková cena v prípade uplatnenia všetkých stimulov. Cieľom tohto výpočtu, ako tvrdí Komisia, bolo len stanoviť na základe informácií, ktoré mala Qualcomm k dispozícii a z ktorých vychádzala pri zostavovaní svojich účtovných závierok, cenu, ktorú Huawei a ZTE skutočne zaplatili. Tieto úvahy postačujú na zamietnutie tejto výhrady.

357 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na tom, že prístup Komisie k cenám spoločnosti Qualcomm je nekonzistentný, na jej zamietnutie stačí uviesť, že sa zakladá na nesprávnom predpoklade, že v napadnutom rozhodnutí sa konštatovalo, že účtovné ceny spoločnosti Qualcomm boli „nevhodné“. V odôvodneniach 603, 613 a 618 uvedeného rozhodnutia, na ktoré

sa žalobkyňa odvoláva, totiž Komisia jasne uviedla, ktoré prvky v týchto účtovných cenách boli nevhodné, neodmietla však možnosť použiť ich po tom, ako na základe iných zdrojov informácií vykonala potrebné úpravy.

358 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu, ktorá je založená na rozpore s rozhodnutím C(2014) 7465 final z 15. októbra 2014 týkajúcim sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP (vec AT.39523 – Slovak Telekom), je potrebné uviesť, že hoci je pravda, že v niektorých prípadoch Komisia spočiatku vychádzala z údajov uvedených v účtovnej závierke dominantného podniku, čo bolo niekedy postačujúce, v prípade, že tieto údaje neboli k dispozícii alebo nezodpovedali realite trhu, vytvorila vhodné reprezentatívne hodnoty, pričom vychádzala aj zo všetkých relevantných informácií poskytnutých dominantným podnikom. Ako bolo uvedené v bode 332 vyššie, Súd prvého stupňa, resp. Všeobecný súd tento prístup potvrdil. Táto výhrada sa teda musí zamietnuť.

359 Pokiaľ ide o piatu výhradu, ktorá je založená na tom, že výsledkom metódy Komisie sú ceny, ktoré v niektorých prípadoch zjavne nie sú cenami „skutočne zaplatenými“ zákazníkmi spoločnosti Qualcomm, treba konštatovať, že pokiaľ ide o prvý príklad uvádzaný žalobkyňou, snímka, na ktorej ja založená obrana Komisie (príloha A.2.2.19 žaloby), skutočne preukazuje, že cena, ktorú Huawei platila za čipy MDM8200 po uplatnení stimulu, bola [*dôverné*] (zaokrúhlené na [*dôverné*]) USD za čip, čo zodpovedá cene vypočítanej Komisiou a uvedenej v odôvodnení 743 napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o druhý príklad, treba uviesť, že dokument, na ktorý sa Komisia odvolávala (príloha A.2.4.12 žaloby) s cieľom preukázať, že ceny schválené zo strany [*dôverné*] prešli postupnými zmenami, ako bolo objasnené v odpovedi Komisie na otázky položené Všeobecným súdom, potvrdzuje, že cena oznámená spoločnosti Huawei za čip MDM8200 v prvom štvrťroku 2011 bola nižšia ako cena predložená [*dôverné*] a zodpovedala skutočnej cene vo výške [*dôverné*] USD, ako ju vypočítala Komisia.

360 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala existenciu pochybení v metóde použitej Komisiou a vo výsledkoch, ku ktorým Komisia dospela v napadnutom rozhodnutí. Za týchto okolností sa táto výhrada musí zamietnuť.

361 Z toho vyplýva, že druhá časť piateho žalobného dôvodu sa musí zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj prvá časť tohto žalobného dôvodu bola zmietnutá (pozri bod 344 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O šiestom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nesprávnej alokácii jednorazových inžinierskych nákladov“

362 Týmto žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa vo svojom posúdení platieb NRE dopustila „zjavne nesprávnych skutkových a právnych posúdení a porušila zásadu právnej istoty, prezumpciu neviny a zásadu *in dubio pro reo*“. Okrem toho napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom „nezohľadňuje“ množstvo dôležitých tvrdení, ktoré Qualcomm uviedla v priebehu správneho konania. Komisia si tak nesplnila svoju „povinnosť riadnej správy vecí verejných“.

363 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

364 Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku musí každá žaloba uvádzať predmet konania, ako aj stručné zhrnutie žalobných dôvodov, pričom na prípustnosť žaloby sa vyžaduje, aby zo samotného jej textu aspoň stručne, ale súvislým a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá.

365 Uvedené údaje musia byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnili žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe. To isté platí pre každý žalobný návrh, ku ktorému musia byť uvedené žalobné dôvody a tvrdenia umožňujúce tak žalovanému, ako aj súdu posúdiť ich dôvodnosť [rozsudok z 13. decembra 2018, Slovak Telekom/Komisia, T-851/14, EU:T:2018:929, body 74 a 75 (neuverejnený)].

366 V prejednávanej veci treba konštatovať, že hoci tvrdenia žalobkyne uvedené v rámci tohto žalobného dôvodu možno chápať tak, že majú poukazovať na údajné nesprávne posúdenia týkajúce sa jednak platby NRE spoločnosti ZTE (prvá časť) a jednak platby NRE spoločnosti Huawei (druhá časť), ktorých sa dopustila Komisia, žalobkyňa neuvádza k uvedeným porušeniam nijaké údaje umožňujúce posúdiť ich dôvodnosť. Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkyne založené na týchto porušeniach, najmä na porušení zásady právnej istoty, na porušení zásady prezumpcie neviny a na porušení zásady *in dubio pro reo*, sa musia považovať za neprípustné, keďže nie sú doplnené spresneniami dostatočnými na posúdenie ich dôvodnosti.

367 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry článok 296 ZFEÚ síce ukladá Komisii povinnosť, aby pri prijímaní rozhodnutia v rámci uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže uviedla skutkové okolnosti, od ktorých závisí odôvodnenie rozhodnutia, a právne úvahy, ktoré ju viedli k jeho prijatiu, toto ustanovenie však nevyžaduje, aby sa Komisia vyjadrila ku všetkým skutkovým a právnym otázkam, ktoré sa rozoberali v priebehu správneho konania. Odôvodnenie rozhodnutia spôsobujúceho ujmu musí umožniť Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie zákonnosti a poskytnúť dotknutej osobe údaje potrebné na to, aby zistila, či je rozhodnutie dôvodné (rozsudok z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 26). S prihliadnutím na túto judikatúru sa teda žalobkyňa nemôže oprávnene dovolávať skutočnosti, že Komisia v napadnutom rozhodnutí konkrétne neodpovedala na všetky skutkové alebo právne pripomienky, ktoré predložila v priebehu správneho konania.

O prvej časti, ktorá sa týka platby NRE spoločnosti ZTE

368 Na podporu prvej časti žalobkyňa po tom, ako bez spochybnenia opísala chronológiu skutkových okolností týkajúcich sa najmä dohody o jednorazových inžinierskych nákladoch uzatvorenej so spoločnosťou ZTE a platby NRE tejto spoločnosti, tvrdí, že Komisia nesprávne považovala túto platbu za ekvivalent zľavy vo výške [*dôverné*] USD za jednotku na čipy MDM6200, ktoré ZTE nakúpila v roku 2010, hoci schválenie z decembra 2009 nebolo nikdy formálne vyjadrené v dohode ani oznámené spoločnosti ZTE.

369 Žalobkyňa uvádza, že keby Komisia nezohľadnila túto zľavu za jednotku vo vzťahu k spoločnosti ZTE, v analýze cien a nákladov čipov MDM6200 by nekonštatovala predátorské správanie.

370 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že schválenie balíka možných stimulov pre ZTE koncom roka 2009 a v máji 2010 bolo súčasťou širšieho súboru stimulačných opatrení vo vzťahu k tejto spoločnosti, ktoré neboli obmedzené na špičkový segment trhu s čipmi UMTS.

371 V druhom rade, pokiaľ ide o posúdenie Komisie, podľa ktorého platba NRE spoločnosti ZTE bola ekvivalentom zľavy za jednotku na čipy MDM6200, ktoré ZTE nakúpila v roku 2010, žalobkyňa uvádza tieto tvrdenia.

372 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že podmienky schválenia sa v období od decembra 2009 do mája 2010 zmenili na základe premysleného prehodnotenia, čo malo za následok, že platba NRE spoločnosti ZTE už nemohla byť vnímaná ako zľava. Dodáva, že Komisia považuje paušálnu platbu vo výške [*dôverné*] USD za zľavu vo výške [*dôverné*] USD za čip, teda za oveľa vyššiu zľavu ako je zľava vo výške [*dôverné*] USD za čip, ktorú Qualcomm údajne predpokladala v decembri 2009.

373 Po druhé Komisia nepredložila nijaký dôkaz o tom, že Qualcomm zamýšľala poskytnúť, alebo si dokonca uvedomovala, že poskytuje spoločnosti ZTE stimul zodpovedajúci zľave vo výške [*dôverné*] USD za čip, ani o tom, že ZTE mala vedomosť o takejto jednotkovej zľave. Z toho vyplýva, že platba NRE spoločnosti ZTE nemohla motivovať túto spoločnosť k nákupu čipov MDM6200 v roku 2010. Naopak, samotná Komisia predložila dôkaz, že v očiach spoločnosti Qualcomm bola cena uvedených čipov predávaných spoločnosti ZTE vyššia ako cena, ktorá by bola výsledkom uplatnenia zľavy vo výške [*dôverné*] USD za čip.

374 Po tretie v napadnutom rozhodnutí sa tým, že sa v ňom s platbou NRE spoločnosti ZTE zaobchádza ako so zľavou získanou za každý čip nakúpený touto spoločnosťou, dospelo k umelo navýšenej zľave za čip vo výške [*dôverné*] USD práve preto, lebo uvedená platba je nezávislá od počtu predaných jednotiek a zároveň dopyt spoločnosti ZTE po čipoch MDM6200 v roku 2010 predstavoval malý zlomok dopytu, ktorý Qualcomm predpokladala v decembri 2009, čo viedlo Komisiu k rozloženiu tejto platby vo výške [*dôverné*] USD na malý zlomok z 1 250 000 jednotiek uvedených v e-mailoch z decembra 2009. Keby predmetná platba skutočne motivovala spoločnosť ZTE k nákupu väčšieho počtu jednotiek čipu MDM6200, implicitná zľava za jednotku by bola nižšia a zistenie ceny pod úrovňou „nákladov“ by bolo menej pravdepodobné.

375 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že hoci Komisia v napadnutom rozhodnutí pripúšťa, že navýšená suma je výsledkom nízkeho dopytu spoločnosti ZTE po čipe MDM6200, špekuluje, že tento nízky dopyt mohol byť jedným z dôvodov zmien platobných podmienok schválených spoločnosťou Qualcomm na stretnutí [*dôverné*] z 24. mája 2010. Qualcomm pritom identifikovala korešpondenciu z mája 2010, z ktorej vyplýva, že ZTE predpokladala na tento rok dopyt vo výške 475 000 jednotiek čipu MDM6200. Qualcomm uvádza, že keby sa toto číslo uplatnilo na platbu vo výške [*dôverné*] USD, výsledkom by bola hypotetická zľava vo výške [*dôverné*] USD za čip v čase schválenia z mája 2010 a ceny zaplatené spoločnosťou ZTE za čip MDM6200, ktoré by boli systematicky vyššie ako LRAIC uvedené v napadnutom rozhodnutí.

376 Po piate, aj keby Qualcomm chcela, aby platba NRE predstavovala jednotkovú zľavu vo výške [*dôverné*] USD, z ekonomického hľadiska by to v nijakom prípade nebolo relevantné, lebo táto platba nikdy nemotivovala spoločnosť ZTE k nákupu čipov MDM6200 namiesto čipov dodávaných konkurentom, keďže výška tohto stimulu bola pevne stanovená a nezvyšovala sa v závislosti od počtu nakúpených čipov.

377 Po šieste skutočnosť, že Qualcomm vo februári 2011 vyhovela žiadosti spoločnosti ZTE o predĺženie lehoty na získanie kvalifikácie operátora zariadení pre čip MDM8200A do 30. júna 2011, ale zamietla rovnakú žiadosť pre zariadenia s čipom MDM6200, preukazuje, že paušálna platba bola zmluvne aj v skutočnosti viazaná na čip MDM8200A, čo potvrdzuje aj interná korešpondencia spoločnosti Qualcomm.

378 V treťom rade žalobkyňa kritizuje nesúlad v napadnutom rozhodnutí medzi závermi týkajúcimi sa predátorského správania na jednej strane a zistením zvýšenia ceny a marže čipov MDM6200 predaných spoločnosti ZTE na druhej strane. Podľa jej názoru existuje tiež anomália v rozdelení údajných nákladov na R&D medzi čipy MDM6200 a MDM6600 v roku 2010, keďže ceny použité vo výpočte Komisie pre čipy MDM6200 predané spoločnosti ZTE nie sú znížené o zľavu vyplývajúcu z jednorazových inžinierskych nákladov.

379 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

380 Na úvod treba uviesť, že najmä v odôvodneniach 677 až 693 napadnutého rozhodnutia Komisia vypočítala ceny zaplatené spoločnosťami ZTE a Huawei a v súlade s úvahami uvedenými najmä v bodoch 12.4.2.3, 12.4.2.4, 12.4.2.6 a 12.4.2.11 uvedeného rozhodnutia realokovala obe zľavy vyplývajúce z jednorazových inžinierskych nákladov, ktoré Qualcomm poskytla týmto dvom zákazníkom. Podľa názoru Komisie, hoci každá zľava bola formálne vykázaná ako zľava vzťahujúca sa na čipy MDM8200A predané týmto zákazníkom, dôkazy z relevantného obdobia preukazujú, že skutočným úmyslom spoločnosti Qualcomm bolo jednak poskytnúť spoločnosti ZTE paušálnu platbu vo výške [*dôverné*] USD (pôvodne [*dôverné*] USD), ktorá sa mala uplatniť na predaj uskutočnený v roku 2010 s cieľom motivovať túto spoločnosť k nákupu a vývoju riešení založených na čipe MDM6200, a jednak poskytnúť spoločnosti Huawei retroaktívnu zľavu vo forme paušálnej platby vo výške [*dôverné*] USD s cieľom znížiť cenu jednotiek čipu MDM8200, ktoré nakúpila od spoločnosti Qualcomm, ale ktoré sa ukázali ako príliš drahé na to, aby Huawei mohla vyhrať verejné súťaže na výstupe.

381 Pokiaľ ide o platbu NRE spoločnosti ZTE, Komisia na účely svojho záveru v bodoch 12.4.2.4, 12.4.2.6 a 12.4.2.11 napadnutého rozhodnutia odkazuje na interné dokumenty spoločnosti Qualcomm, ktoré podľa jej názoru preukazujú, že táto spoločnosť nebola schopná ponúknuť spoločnosti ZTE nižšiu cenu ako ponúkla spoločnosti Huawei a obávala sa príliš skorého zníženia ceny čipu MDM6200, ktorý v tom čase ešte nebol uvedený na trh. V dôsledku toho bolo navrhnuté, aby sa od decembra 2009 riešila otázka stanovenia cien formou jednorazových zliav vyplývajúcich z jednorazových inžinierskych nákladov, ktorých jedna časť bola viazaná na získanie kvalifikácie operátora zariadení pre čip MDM8200A a druhá časť na podmienku, že ZTE získa kvalifikáciu operátora zariadení pre čip MDM6200, a to v oboch prípadoch najneskôr do 31. decembra 2010 (lehota, ktorá bola následne vzhľadom na certifikáciu čipu MDM8200A predĺžená do 30. júna 2011). Podľa Komisie účelom tejto platby bolo v skutočnosti znížiť cenu čipov MDM6200 o [*dôverné*] USD za čip, ktoré Qualcomm zamýšľala predať spoločnosti ZTE v roku 2010. Po výraznom znížení objednávok spoločnosti ZTE v porovnaní s prognózami spoločnosti Qualcomm bola suma skutočne poskytnutého zníženia [*dôverné*] USD za čip.

382 V prvom rade treba uviesť, že skutočnosť, že Qualcomm zaviedla vo vzťahu k spoločnosti ZTE súbor stimulačných opatrení týkajúcich sa rôznych čipov vrátane čipov, ktoré sa nepoužívali pre špičkový segment trhu s čipmi UMTS, neznamená, že niektoré z týchto opatrení nemôžu byť zohľadnené na účely analýzy cien a nákladov vykonanej s cieľom posúdiť predátorské správanie.

383 V druhom rade z opisu žalobkyne vyplýva, že rozdiel medzi stimulom schváleným v decembri 2009 a stimulom schváleným v máji 2010 spočíva v tom, že prvý stimul zahŕňal platbu vo výške [*dôverné*] USD splatnú pri podpise dohody a vo výške [*dôverné*] USD splatnú pod podmienkou, že ZTE získa kvalifikáciu operátora zariadení pre čip MDM8200A, a druhý stimul zahŕňal platbu vo výške [*dôverné*] USD splatnú pod podmienkou, že ZTE získa kvalifikáciu operátora zariadení pre čip MDM6200. Žalobkyňa však nevysvetľuje, z akého dôvodu by

skutočnosť, že „podmienky schválenia sa od decembra do mája zmenili, svedčila o premyslenom prehodnotení“, ani v akom zmysle by to malo byť pre ňu priaznivé na účely posúdenia predátorského správania.

384 Naopak, ako je opísané v odôvodneniach 501 a 502 napadnutého rozhodnutia, v internej komunikácii z decembra 2009 medzi vedúcimi riadiacimi pracovníkmi (ako sú riaditeľ produktového manažmentu spoločnosti QCT a viceprezidenti pre financie a predaj) sa uvádza, že v prvom rade ceny ponúknuté spoločnosti ZTE za čip MDM6200 nemôžu byť nižšie ako ceny ponúknuté spoločnosti Huawei a že Qualcomm si neželá „výraznú zmenu ceny“; v druhom rade Qualcomm sa obávala strát v prípade čipu MDM6200 v dôsledku spolupráce medzi spoločnosťami ZTE a Icera a v treťom rade zamýšľaným riešením bola platba NRE viazaná na čipy MDM6200 alebo MDM8200A „s cieľom zabrániť tomu, aby Icera získala veľa obchodných zákaziek“. Riešenie tejto obavy bolo identifikované v návrhu „ZTE MDM6200 Price Proposal“ z decembra 2009, ktoré určitým spôsobom nebolo „výraznou zmenou ceny“, keďže nešlo o zmenu ceny, ale o stimul, a ktoré zahŕňalo platbu viazanú na kvalifikáciu operátora zariadení pre čip MDM8200A a na nákup určitého počtu jednotiek čipu MDM6200 s možnosťou zadržania platby v prípade nesplnenia jednej alebo druhej podmienky.

385 Navyše z prezentácie na stretnutí [*dôverné*] z 8. februára 2010, ktoré teda nasledovalo po schválení v decembri 2009, vyplýva, že platba, ktorá mala byť v tom čase formálne určená tak pre čip MDM8200A, ako aj pre čip MDM6200, mala v skutočnosti za cieľ výlučne znížiť cenu čipu MDM6200.

386 Okrem toho je potrebné uviesť, podobne ako to urobila Komisia, že pôvodne navrhnutá podmienka, že ZTE nakúpi v roku 2010 [*dôverné*] jednotiek čipu MDM6200 (čo zodpovedalo prognózam dopytu spoločnosti ZTE v tom čase), nebola formálne vyjadrená v schválení [*dôverné*]. V máji 2010 však [*dôverné*] s prihliadnutím na skutočnosť, že dopyt spoločnosti ZTE klesol na 475 000 jednotiek, zmenil štruktúru platieb NRE. Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nič nenasvedčuje tomu, že tieto zmeny zodpovedali zmene úmyslu, na ktorom boli uvedené platby založené, a to podporiť nákupy čipov MDM6200 spoločnosťou ZTE. Keby totiž pôvodným cieľom v decembri 2009 bola propagácia čipu MDM8200A, alebo keby bola cieľom v máji 2010, nebolo by potrebné ani logické znížiť zľavu na čipy MDM8200A z [*dôverné*] na [*dôverné*] USD (čo je zníženie o 60 %). Naopak, po výraznom zrevidovaní prognóz dopytu spoločnosti ZTE po čipoch MDM6200 z [*dôverné*] jednotiek na menej ako [*dôverné*] jednotiek už z pohľadu spoločnosti Qualcomm nebolo odôvodnené ponúknuť spoločnosti pôvodne predpokladanú zľavu vo výške [*dôverné*] USD.

387 Zmena štruktúry platieb NRE však umožnila zachovať platbu zodpovedajúcu zľave vo výške [*dôverné*] USD za jednotku, ktorá bola formálne naviazaná na čipy MDM8200A (ale v skutočnosti určená pre čipy MDM6200), pričom ponúkla zdvojnásobenie platby (ktorá by teda dosiahla [*dôverné*] USD), ak by zákazník získal certifikáciu operátora pre čip MDM6200 do konca roka 2010, teda ak by ZTE stimulovala vývoj riešenia MDM6200 počas roka 2010. Komisia správne uvádza, že odmietnutie spoločnosti Qualcomm predĺžiť lehotu na získanie kvalifikácie prevádzkovateľa pre čipy MDM6200 vo februári 2011 je v súlade s touto štruktúrou a so záverom spoločnosti Qualcomm, že ZTE neurobila v roku 2010 pre stimuláciu čipu MDM6200 dosť na to, aby si zaslúžila dostať zvyšné zľavy vyplývajúce z jednorazových inžinierskych nákladov.

388 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že skutočnosť, že Qualcomm vo februári 2011 odmietla predĺžiť lehotu na získanie kvalifikácie prevádzkovateľa zariadení s čipom MDM6200, preukazuje, že platba NRE spoločnosti ZTE bola zmluvne aj v skutočnosti viazaná na čip MDM8200A, treba

zdôrazniť, že táto okolnosť, a v dôsledku toho aj skutočnosť, že Qualcomm nevyplatila spoločnosti ZTE s tým súvisiacu sumu vo výške [*dôverné*] USD, sú úplne v súlade s pôvodným úmyslom spoločnosti Qualcomm vytvoriť mechanizmus vrátenia časti platby NRE, ak ZTE nenakúpi predpokladané objemy čipov MDM6200.

389 Pokiaľ ide o zaobchádzanie s platbou NRE spoločnosti ZTE ako s jednotkovou zľavou, treba konštatovať, že nemožno zistiť nijaké pochybenie Komisie ani pokiaľ ide o zaúčtovanie uvedenej platby k príslušným jednotkám, ani pokiaľ ide o výpočet zľavy, ani pokiaľ ide o posúdenie kontextu.

390 Po prvé na vyčíslenie výšky platby NRE spoločnosti ZTE je potrebné zaúčtovať každú platbu týkajúcu sa objednaných a dodaných čipov MDM6200, teda 145 775 jednotiek, vydelením celkovej sumy platieb celkovým množstvom objednaných a nakúpených jednotiek.

391 Okolnosť, že platba NRE spoločnosti ZTE viedla nakoniec k trojnásobne vyššej zľave, než sa pôvodne predpokladalo, je výsledkom významného zníženia množstva čipov MDM6200 objednaných a nakúpených spoločnosťou ZTE v porovnaní s množstvom predpokladaným spoločnosťou Qualcomm, teda [*dôverné*] jednotiek. Keďže výška stimulu bola stanovená a *priori*, cena každého čipu mohla byť znížená v oveľa väčšej miere, než sa pôvodne predpokladalo. Inými slovami, toto zvýšenie zľavy uplatnenej na každý čip je len vedľajším účinkom chybnej prognózy predaja zo strany spoločnosti Qualcomm, pokiaľ ide o spoločnosť ZTE.

392 Pokiaľ ide o okolnosť, že ZTE nevedela o tom, že s platbou NRE, ktorá jej bola určená, sa má zaobchádzať ako s jednotkovou zľavou, treba uviesť, že judikatúra nevyžaduje, aby zákazník podniku v dominantnom postavení poznal metódu, ktorej použitím sa dospelo k uplatneniu ceny pod úrovňou nákladov. Stačí totiž, aby na jednej strane analýza cien a nákladov odhalila ceny vyššiu ako je zvolená miera nákladov a na druhej strane, aby existoval úmysel vylúčiť cieľového konkurenta z trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72).

393 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že platba nepodnietila spoločnosť ZTE k nákupu čipov, treba poznamenať, že Súdny dvor v rozsudku z 12. mája 2022, Servizio Elettrico Nazionale a i. (C-377/20, EU:C:2022:379, bod 53 a citovaná judikatúra), rozhodol, že kvalifikácia praktiky podniku v dominantnom postavení ako zneužitia nevyžaduje preukázanie, v prípade praktiky takéhoto podniku, ktorá smeruje k vylúčeniu jeho konkurentov z dotknutého trhu, že svoj výsledok dosiahol, a teda preukázanie konkrétneho účinku vylúčenia na trhu. Cieľom článku 102 ZFEÚ je totiž sankcionovať zneužitie dominantného postavenia na vnútornom trhu alebo na jeho podstatnej časti jedným alebo viacerými podnikmi bez ohľadu na to, či sa takéto zneužívanie ukázalo ako úspešné alebo nie.

394 V treťom rade tvrdenie žalobkyne založené na nezrovnalostiach v napadnutom rozhodnutí je sotva načrtnuté, takže je ťažké pochopiť, ako by tieto nezrovnalosti mohli ovplyvniť zákonnosť uvedeného rozhodnutia, v dôsledku čoho sa toto tvrdenie musí vyhlásiť za neprípustné. V každom prípade vysvetlenie poskytnuté Komisiou, konkrétne že zvýšenie ceny a marže čipov MDM6200 predaných spoločnosti ZTE počas relevantného obdobia je dôsledkom zliav vyplývajúcich z platieb NRE, je úplne v súlade so zvyšnou časťou jej odôvodnenia. Pokiaľ ide o údajnú anomáliu v rozdelení údajných nákladov na R&D medzi čipy MDM6200 a MDM6600 v roku 2010, stačí poznamenať, že v odôvodnení 841 tohto rozhodnutia sú podrobne a dôveryhodne vysvetlené dôvody, ktoré viedli Komisiu k takémuto postupu, pričom navyše žalobkyňa spochybňuje tieto dôvody len všeobecne.

395 Vzhľadom na uvedené úvahy treba prvú časť šiesteho žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti, ktorá sa týka platby NRE spoločnosti Huawei

396 Žalobkyňa uvádza, že aj keby vnímala platbu NRE spoločnosti Huawei ako „kompenzáciu“ za zásoby čipov MDM8200, ktoré táto spoločnosť nahromadila, uvedená platba sa týkala čipov, ktoré už boli nakúpené, a teda nemohla motivovať spoločnosť Huawei k ďalšiemu nákupu týchto čipov. Okrem toho, ako vyplýva aj z odpovede spoločnosti Huawei na žiadosť Komisie o informácie, podmienky dohody o jednorazových inžinierskych nákladoch uzatvorenej so spoločnosťou Huawei a táto platba naviazaná na kvalifikáciu operátora zariadení pre čip MDM8200A nemotivovali spoločnosť Huawei k nákupu týchto čipov, ale skôr čipov MDM8200A, a to na neurčité obdobie.

397 Všeobecnejšie žalobkyňa vytýka Komisii, že v odôvodnení 1142 napadnutého rozhodnutia vypustila vetu obsahujúcu výslovné „kvázi obvinenie“ zo „zatajenia“, ktorá bola uvedená v DON v súvislosti s platbami NRE spoločnostiam ZTE a Huawei, na ktorú Qualcomm reagovala počas správneho konania, pričom zvyšnú časť odôvodnenia týkajúceho sa uvedených platieb NRE ponechala bezo zmeny. Podľa jej názoru toto vypustenie predstavuje nedostatok odôvodnenia, ktorý tiež ilustruje neschopnosť Komisie preukázať úmysel spoločnosti Qualcomm vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

398 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

399 Na úvod treba uviesť, že pokiaľ ide o platbu NRE spoločnosti Huawei, Komisia sa v bode 12.4.2.3 napadnutého rozhodnutia odvoláva na interné dokumenty spoločnosti Qualcomm, ktoré podľa jej názoru preukazujú, že vzhľadom na to, že viacerí vedúci riadiaci pracovníci spoločnosti Qualcomm boli proti tomu, aby sa ustúpilo nátlaku zo strany spoločnosti Huawei, ktorá žiadala o významné zníženie ceny čipu MDM8200, Qualcomm napokon poskytla retroaktívne zníženie ceny za dodávky čipu MDM8200 po 23. novembri 2009, ako aj „MDM8200A NRE“, teda platbu oficiálne určenú na pokrytie jednorazových inžinierskych nákladov vynaložených na certifikáciu konkrétneho terminálu s integrovaným čipom MDM8200A vo výške [*dôverné*] (následne [*dôverné*]) USD. Komisia zastáva názor, že hoci platba NRE bola formálne spojená so získaním certifikácie operátora pre čip MDM8200A, mala výslovnú súvislosť so zásobami čipu MDM8200 spoločnosti Huawei a umožnila uplatniť retroaktívne zníženie ceny za jednotku.

400 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že Huawei už nakúpila čipy MDM8200, a teda nemohla byť motivovaná platbou NRE, ktorá jej bola určená, k ďalšiemu nákupu, toto tvrdenie nemožno prijať. Z dokumentov a korešpondencie uvedených najmä v odôvodneniach 480 až 486 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že tento stimul bol poskytnutý spoločnosti Huawei s cieľom pomôcť jej zbaviť sa prebytku uvedených čipov v situácii, keď Huawei čoraz viac využívala konkurenčný tlak vyvíjaný spoločnosťou Icera, najmä prostredníctvom čipu ICE8042, aby získala výhodnejšie podmienky.

401 Okrem toho z dokumentov a korešpondencie uvedených najmä v odôvodneniach 480 až 486 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Qualcomm nemohla ignorovať požiadavky spoločnosti Huawei, čo preukazuje, že v čase, keď Qualcomm rozhodla o poskytnutí platby NRE spoločnosti Huawei, rokovania o cenách stále prebiehali a podmienky predaja čipov MDM8200 neboli v tom čase ešte definitívne stanovené.

402 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že podmienky dohody o jednorazových inžinierskych nákladoch a o platbe NRE spoločnosti Huawei nemotivovali túto spoločnosť k nákupu čipov MDM8200, ale skôr čipov MDM8200A, treba uviesť, podobne ako to urobila Komisia, že odpovede spoločnosti Huawei na otázky Komisie nepreukazujú, že Huawei sa domnievala, že uvedená platba sa vzťahuje na čipy MDM8200A. Naopak, ako je uvedené v odôvodnení 681 napadnutého rozhodnutia, Huawei vo svojej odpovedi jednoducho len zopakovala podmienky uvedenej dohody, ktoré nezodpovedajú dôkazom týkajúcim sa skutočného účelu tejto platby. Z dôkazov uvedených v odôvodneniach 482 a 679 uvedeného rozhodnutia a zo samotného priznania spoločnosti Qualcomm v odpovedi na ON pritom vyplýva, že táto platba mala slúžiť ako retroaktívna zľava na čipy MDM8200. Okrem toho tvrdenie spoločnosti Qualcomm, že Huawei považovala predmetnú platbu za platbu vzťahujúcu sa na čipy MDM8200A, je v rozpore s dôkazmi z relevantného obdobia uvedenými v odôvodneniach 491, 527 a 543 tohto rozhodnutia, v ktorých Huawei požiadala spoločnosť Qualcomm o úpravu zliav vyplývajúcich z jednorazových inžinierskych nákladov s cieľom zohľadniť dodatočné zásoby jednotiek pre čipy MDM8200, ktoré identifikovala. Z týchto dôkazov vyplýva, že Huawei veľmi dobre vedela, že skutočným zámerom stojacim za platbou NRE je, že má slúžiť ako zľava na čipy MDM8200 a nie na čipy MDM8200A.

403 Napokon, pokiaľ ide o výslovné „kvázi obvinenie“ zo „zatajenia“ uvedené v DON v súvislosti s platbami NRE spoločnostiam ZTE a Huawei, je pravda, že jednak v poslednej vete bodu 771 DON bola položená otázka, či skutočnosť, že Qualcomm správne nezaúčtovala jednorazové inžinierske náklady na čipy, bola pokusom o zatajenie zľavy viazanej na platbu uvedených nákladov, a jednak, že táto otázka nebola v napadnutom rozhodnutí zopakovaná. Kritiku žalobkyne týkajúcu sa vypustenia tohto „kvázi obvinenia“, podľa ktorej uvedené vypustenie predstavuje nedostatok odôvodnenia a tiež ilustruje neschopnosť Komisie preukázať úmysel spoločnosti Qualcomm vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, však nemožno prijať.

404 V tejto súvislosti totiž stačí uviesť, že vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 307 vyššie Komisia nebola povinná v napadnutom rozhodnutí konkrétne odpovedať na všetky skutkové alebo právne pripomienky, ktoré žalobkyňa predložila v priebehu správneho konania. Okrem toho, ako tvrdí Komisia, vynechanie poslednej vety bodu 771 DON v napadnutom rozhodnutí preukazuje, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, že Komisia zohľadnila odpoveď spoločnosti Qualcomm počas správneho konania, čo však nemalo vplyv na dôkaz o úmysle spoločnosti Qualcomm vylúčiť spoločnosť Icera z relevantného trhu.

405 Vzhľadom na uvedené úvahy treba druhú časť šiesteho žalobného dôvodu zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj prvá časť tohto žalobného dôvodu bola zmietnutá (pozri bod 395 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O siedmom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „neexistencii vhodnej referenčnej hodnoty nákladov“

406 Siedmym žalobným dôvodom, ktorý je rozdelený do troch častí, z ktorých prvá je založená na porušení zásady právnej istoty a zásady *in dubio pro reo*, druhá na tom, že kritérium LRAIC nie je vhodnými referenčnými nákladmi, a tretia na tom, že LRAIC vypočítané Komisiou nezodpovedajú „skutočným“ LRAIC, žalobkyňa tvrdí, že zaobchádzanie s nákladmi v napadnutom rozhodnutí je poznačené mnohými pochybeniami a porušeniami všeobecných právnych zásad.

Úvodné pripomienky

407 V bode 12.6 napadnutého rozhodnutia Komisia v súvislosti s čipmi, ktoré boli predmetom vyšetrovania, vysvetlila dôvody, prečo zastáva názor, že najvhodnejším meradlom nákladov na analýzu cien a nákladov sú LRAIC. V rámci výpočtu LRAIC zohľadnila jednak výrobné náklady, ktoré sa menia v závislosti od množstva vyrobených čipov, a teda predstavujú príslušnú variabilnú zložku LRAIC (bod 12.6.2 uvedeného rozhodnutia), a jednak náklady spoločnosti Qualcomm na R&D, ako sú vykázané v databáze nákladov na R&D spoločnosti Qualcomm [*dôverné*], ktoré teda zachytávajú najväčšiu fixnú časť prírastkových výrobných nákladov na čip (bod 12.6.3 tohto rozhodnutia). Dodala, že iné druhy fixných nákladov, ako napríklad náklady na uvedenie na trh, nezahrnula, a preto sú ňou vypočítané LRAIC nižšie ako ATC spoločnosti Qualcomm.

408 Podľa názoru Komisie so zreteľom na kritériá stanovené súdom Únie v tejto oblasti boli LRAIC najvhodnejším meradlom nákladov v prejednávanej veci na výpočet minimálnej miery pokrytia nákladov, ktoré Qualcomm vynaložila v súvislosti s dotknutými výrobkami. Domnieva sa, že vzhľadom na to, že Qualcomm je podnikom vyrábajúcim viaceré druhy výrobkov, ktorý využíva úspory z rozsahu, viaceré výrobky si môžu vyžadovať rovnaké výrobné činnosti, v dôsledku čoho sa príslušné náklady nelíšia v závislosti od počtu dodaných výrobkov (ďalej len „spoločné náklady“). Z toho podľa názoru Komisie vyplýva, že tieto náklady neboli v rámci LRAIC zohľadnené, lebo LRAIC zahŕňajú len výrobné náklady špecifické pre výrobky, ktoré boli predmetom vyšetrovania. Preto je priemer všetkých variabilných a fixných nákladov, ktoré Qualcomm vynaložila na výrobu konkrétneho výrobku, teda LRAIC, v prípade každého výrobku taktiež nižší ako ATC.

409 Komisia v napadnutom rozhodnutí usudzuje, že úvahu, že LRAIC boli v prípade každého výrobku nižšie ako ATC, nespochybňuje ani skutočnosť, že každý čip mohol viesť k vedľajším prínosom v oblasti R&D pre budúce čipy alebo z nich mať prospech. Podľa Komisie vedľajšie prínosy, z ktorých mal konkrétny čip prospech, mohli byť približne vyvážené vedľajšími prínosmi, ktoré zas mal tento konkrétny čip pre budúce čipy. Uviedla, že náklady na R&D vynaložené na čip sa preto neznížili v závislosti od vedľajších prínosov, ktoré mohol mať tento čip pre budúci čip. Pokiaľ však ide o čipy MDM8200 a MDM8200A, Komisia upravila svoje rozdelenie nákladov na vývoj vzhľadom na skutočnosť, že zo spisového materiálu vyplývalo, že čip MDM8200 mal oveľa viac vedľajších prínosov pre čip MDM8200A, než z ktorých mal prospech on sám.

410 V praxi Komisia pri výpočte AVC vychádzala z parametra „priemerných jednotkových nákladov“, ako vyplývali z údajov spoločnosti Qualcomm, ktoré bolo možné rozlišovať podľa dvoch účtovných kritérií: prvé kritérium odrážalo priemerné jednotkové náklady na čipy predané počas daného štvrťroka a druhé kritérium odrážalo jednotkové náklady na čipy nakúpené spoločnosťou Qualcomm (od zlievarní) počas daného štvrťroka. Komisia sa pôvodne v ON riadila prvým kritériom. Následne v DON a v napadnutom rozhodnutí sa Komisia s cieľom zohľadniť niektoré pripomienky spoločnosti Qualcomm riadila skôr druhým kritériom, s určitými úpravami zameranými hlavne na vyriešenie problému s účtovaním zásob.

411 Naproti tomu pri výpočte nákladov spoločnosti Qualcomm na R&D, ktoré sa majú priradiť ku každému čipu, Komisia identifikovala ako „prírastkové“ vo vzťahu k tomuto čipu určité nákladové položky v [*dôverné*], ktoré Qualcomm používala na vykazovanie a priraďovanie určitých fixných nákladov k niektorému čipu. „Prírastkové“ náklady identifikovala konkrétne na základe interného dokumentu spoločnosti Qualcomm, v ktorom bol použitý tento istý výraz, a to

internej prezentácie s názvom [*dôverné*], ktorá sa týkala [*dôverné*] (ďalej len [*dôverné*]), a na základe vysvetlení, ktoré Qualcomm poskytla v priebehu správneho konania v súvislosti s kategóriami nákladov, ktoré sa v tomto dokumente považovali za „prírastkové“.

O prvej časti založenej na porušení zásady právnej istoty a zásady in dubio pro reo

412 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu právnej istoty, zásadu prezumpcie neviny a zásadu *in dubio pro reo* tým, že použila dva rozdielne prístupy, jeden „zostupný“, alebo „top-down“, a druhý „vzostupný“, alebo „bottom-up“, na kvalifikovanie celkových investícií spoločnosti Qualcomm do R&D v ON na jednej strane a v DON a v napadnutom rozhodnutí na druhej strane. Konkrétne Komisia v ON pripustila, že [*dôverné*] bola na analýzu cien a nákladov nevhodná. Naproti tomu v DON a v napadnutom rozhodnutí Komisia použila údaje získané z tejto databázy a metóda v nich použitá vedie k veľmi rozdielnym maržiam medzi jednotlivými čipmi a medzi jednotlivými štvrťrokmi oproti maržiam uvedeným v ON.

413 Žalobkyňa tiež tvrdí, že rozdielnosť medzi metódou použitou v ON na jednej strane a metódou použitou v DON a v napadnutom rozhodnutí na druhej strane ju zbavila možnosti predvídať metódu, ktorú Komisia nakoniec použije, ako aj jej výsledky, keď prijímala relevantné rozhodnutia v oblasti stanovenia cien čipov alebo a *fortiori* rozhodnutia o investíciách do R&D. Podľa jej názoru samotná Komisia nebola po viac ako piatich rokoch vyšetrovania schopná predvídať základné prvky metódy, ktorú nakoniec použije v uvedenom rozhodnutí, ani jej výsledky.

414 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

415 Na úvod treba konštatovať, podobne ako bolo uvedené v bodoch 364 až 366 vyššie, že výhrady žalobkyne založené na porušení zásady prezumpcie neviny a zásady *in dubio pro reo* sa musia považovať za neprípustné, keďže nie sú doplnené dostatočnými spresneniami na posúdenie ich dôvodnosti.

416 Okrem toho v prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené v podstate na rozdielnosti medzi metódami analýzy použitými Komisiou na jednej strane v ON a na druhej strane v DON a v napadnutom rozhodnutí, treba pripomenúť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 146 vyššie môže Komisia až do prijatia konečného rozhodnutia so zreteľom najmä na písomné alebo ústne pripomienky účastníkov konania upustiť od niektorých alebo dokonca všetkých námietok pôvodne vznesených proti nim a zmeniť tak svoje stanovisko v ich prospech, alebo rozhodnúť o pridaní nových námietok, pokiaľ poskytne dotknutým podnikom príležitosť vyjadriť svoje stanovisko v tejto súvislosti. To isté platí aj pre metódu, ktorú Komisia použila vo svojej analýze cien a nákladov.

417 Treba totiž pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada právnej istoty síce vyžaduje, aby boli právne pravidlá jasné a presné, a jej cieľom je zabezpečenie predvídateľnosti situácií a právnych vzťahov týkajúcich sa práva Únie (pozri rozsudok z 15. septembra 2005, Írsko/Komisia, C-199/03, EU:C:2005:548, bod 69 a citovanú judikatúru; rozsudok z 29. marca 2012, Španielsko/Komisia, T-398/07, EU:T:2012:173, bod107), nič to však nemení na tom, že z predbežného charakteru metódy použitej v ON na účely určenia najvhodnejšieho meradla nákladov na analýzu cien a nákladov vyplýva, že konečné rozhodnutie Komisie nemožno zrušiť len z toho dôvodu, že výsledky získané uplatnením inej metódy v DON a v napadnutom rozhodnutí identicky nezodpovedajú výsledkom, ktoré boli získané metódou pôvodne použitou v ON (pozri analogicky rozsudok z 5. decembra 2013, SNIA/Komisia, C-448/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:801, bod 43).

418 Okrem toho treba uviesť, že v prejednávanej veci žalobkyňa nespochybňuje, že v priebehu správneho konania a najmä po zaslaní DON mala možnosť vyjadriť svoje stanovisko k metóde, ktorá má byť použitá v napadnutom rozhodnutí.

419 Žalobkyňa navyše len poukazuje na „vzostupnú“ a „zostupnú“ povahu metód použitých Komisiou, ako aj na rozdiel medzi požadovanými maržami medzi jednotlivými čipmi a medzi jednotlivými štvrťrokmi bez toho, aby vysvetlila, s výnimkou odkazu na svoje písomné podania predložené v priebehu správneho konania a priložené k žalobe, aké sú konkrétne rozdiely medzi „zostupným“ prístupom a „vzostupným“ prístupom, ako aj ich praktické dôsledky. V tejto súvislosti treba poznamenať, podobne ako to urobila Komisia, že metóda použitá v napadnutom rozhodnutí (a v DON) je založená na skutočných nákladoch na R&D, ktoré samotná spoločnosť Qualcomm zaúčtovala pre každý čip. Z tohto dôvodu Komisia dospela k záveru, že táto metóda odráža náklady na R&D skutočne vynaložené na vývoj každého čipu vernejšie ako metóda použitá v ON.

420 Preto aj za predpokladu, že by metódy analýzy použité Komisiou v ON na jednej strane a v DON a v napadnutom rozhodnutí na druhej strane priniesli rozdielne výsledky, ako to tvrdí žalobkyňa, táto okolnosť neumožňuje v prejednávanej veci konštatovať, že Komisia sa dopustila pochybenia tým, že v napadnutom rozhodnutí použila metódu založenú na skutočných nákladoch na R&D, ktoré samotná spoločnosť Qualcomm zaúčtovala pre každý čip. Za týchto podmienok nemožno toto tvrdenie prijať.

421 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na tom, že v čase prijímania svojich rozhodnutí týkajúcich sa cien čipov a investícií do R&D nemohla poznať metódu, ktorú Komisia použije na stanovenie relevantného meradla nákladov, ktoré uviedla výlučne na podporu údajného porušenia zásady právnej istoty, treba pripomenúť, že v DON Komisia uviedla, že k zmene výpočtu LRAIC došlo s cieľom zohľadniť námietky, ktoré žalobkyňa uviedla v odpovedi na ON voči výpočtu LRAIC vykonanému v ON.

422 V tejto súvislosti treba poznamenať, že hoci je pravda, že zohľadnenie nákladov dominantného podniku mu vzhľadom na jeho špecifickú zodpovednosť podľa článku 102 ZFEÚ umožňuje posúdiť zákonnosť svojho konania, a teda je v súlade so všeobecnou zásadou právnej istoty (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. októbra 2010, Deutsche Telekom/Komisia, C-280/08 P, EU:C:2010:603, bod 202, a zo 17. februára 2011, Teliasonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, bod 44), neznamená to, že Komisia nemôže vykonať určité úpravy na základe výkazov cien a nákladov dominantného podniku, ako aj na základe všetkých ostatných relevantných informácií, ktoré tento podnik poskytol (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia, T-340/03, EU:T:2007:22, body 131 až 137; z 10. apríla 2008, Deutsche Telekom/Komisia, T-271/03, EU:T:2008:101, body 208 až 211, a z 13. decembra 2018, Slovak Telekom/Komisia, T-851/14, EU:T:2018:929, body 220 až 235).

423 Z toho vyplýva, že zásada právnej istoty nevyžaduje, aby dominantný podnik disponoval podrobnými prognózami týkajúcimi sa presnej metódy, ktorú Komisia použije na výpočet jeho nákladov. Metóda použitá Komisiou totiž musí zohľadniť osobitné okolnosti prejednávanej veci, a najmä dostupné informácie poskytnuté dominantným podnikom.

424 Vzhľadom na uvedené je potrebné prvú časť siedmeho žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti založenej na tom, že kritérium LRAIC nie je vhodnými referenčnými nákladmi

425 Podľa názoru žalobkyne mala Komisia považovať za najvhodnejšie referenčné náklady na účely analýzy cien a nákladov v prejednávanej veci AVC alebo priemerné náklady, ktorým bolo možné predísť (ďalej len „AAC“), a nie LRAIC.

426 V prvom rade rozhodnutia týkajúce sa cien sa zakladajú na podmienkach hospodárskej súťaže existujúcich v čase, keď sa už náklady spoločnosti Qualcomm na R&D stali „utopenými“ v tom zmysle, že sa im viac nedalo predísť. Podľa žalobkyne ceny pod úrovňou LRAIC častokrát umožňujú maximalizovať zisk v krátkodobom horizonte a neznamenajú obetovanie zisku.

427 V druhom rade LRAIC sú určené pre statický svet, keďže sa zameriavajú na daný výrobok a nezohľadňujú minulé a budúce súvisiace výrobky. V tak dynamickom odvetví, akým je odvetvie polovodičov, s medzičasovými vedľajšími prínosmi, ich používanie nie je vhodné.

428 V treťom rade mimoriadne obmedzená povaha tvrdení o zneužití v prejednávanej veci (týkajúcich sa výlučne predaja troch čipov dvom zákazníkom počas niekoľkých štvrťrokov) má za následok, že „skutočné“ LRAIC sú v skutočnosti AAC alebo AVC, alebo dokonca mimoriadne blízke náklady.

429 Komisia sa v tejto súvislosti nesprávne domnievala, že výrobky patriace do relevantného trhu sa vyznačujú nízkymi marginálnymi alebo variabilnými nákladmi, hoci sama niekoľkokrát uviedla, že AVC sú dôležitým parametrom hospodárskej súťaže.

430 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie Komisie založiť svoju analýzu na LRAIC namiesto na ATC nie je v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, pre ňu priaznivejšie. Podľa žalobkyne je nepravdepodobné, že správne vypočítané ATC by boli vyššie ako LRAIC, keďže LRAIC zahŕňajú aj spoločné náklady, nezohľadňujú príjmy z jej činnosti v oblasti licencovania patentov a prešli *post hoc* manipuláciami, čo malo za následok značné navýšenie LRAIC pre čip MDM8200A.

431 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

432 Predovšetkým treba pripomenúť, že keď Všeobecný súd rozhoduje o žalobe o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ rozhodnutia o uplatnení článku 102 ZFEÚ, je vo všeobecnosti povinný na základe skutočností predložených žalobcami na podporu uvádzaných tvrdení vykonať v plnom rozsahu preskúmanie, či boli podmienky uplatnenia tohto ustanovenia splnené alebo nie, a pri tomto preskúmaní sa Všeobecný súd nemôže v rámci úlohy, ktorú mu priznávajú Zmluvy o EÚ a FEÚ v oblasti politiky hospodárskej súťaže, opierať o mieru voľnej úvahy Komisie v snahe vyhnúť sa vykonaniu podrobného vecného a právneho preskúmania (pozri analogicky rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 155 a 156).

433 Okrem toho treba konštatovať, že použitie metódy Komisie založenej na cenách nad úrovňou AVC a pod úrovňou ATC len vyplýva z judikatúry. Podľa Súdneho dvora sa totiž ceny pod úrovňou AVC, ktorými sa dominantný podnik usiluje vylúčiť konkurenta z trhu, musia považovať za zneužívajúce. Dominantný podnik má totiž záujem na uplatňovaní takýchto cien len vtedy, keď chce eliminovať konkurentov, aby mohol následne zvýšiť svoje ceny využitím svojho monopolného postavenia, pretože každý predaj vytvára pre tento podnik stratu, a to stratu celkových fixných nákladov (t. j. tých, ktoré zostávajú konštantné bez ohľadu na produkované množstvá) a aspoň časti variabilných nákladov vzťahujúcich sa na vyrobenú jednotku. Okrem toho ceny pod úrovňou ATC, ktoré zahŕňajú fixné náklady a variabilné náklady, ale nad úrovňou AVC sa musia považovať za zneužívajúce, ak sú stanovené ako súčasť plánu, ktorého cieľom je

vylúčiť konkurenta z trhu. Takéto ceny môžu totiž z trhu vytlačiť podniky, ktoré sú možno rovnako výkonné ako dominantný podnik, no ktoré v dôsledku svojich menších finančných zdrojov nie sú schopné odolávať konkurenčnému tlaku tohto podniku (rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72).

434 Táto judikatúra bola potvrdená vo viacerých neskorších rozsudkoch, v ktorých sa systematicky konštatuje, že ceny pod úrovňou AVC sa v zásade musia považovať za zneužívajúce, keďže sa predpokladá, že dominantný podnik nesleduje uplatňovaním takýchto cien nijaký iný hospodársky cieľ než cieľ eliminovať konkurenta. Na druhej strane ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC sa musia považovať za zneužívajúce len vtedy, ak sú stanovené v rámci plánu, ktorého cieľom je vylúčiť konkurenta z trhu (rozsudky zo 14. novembra 1996, Tetra Pak/Komisia, C-333/94 P, EU:C:1996:436, bod 41, a z 2. apríla 2009, France Télécom/Komisia, C-202/07 P, EU:C:2009:214, bod 109).

435 Vzhľadom na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 3. júla 1991, AKZO/Komisia (C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72), bola teda Komisia na účely konštatovania zneužitia dominantného postavenia v prejednávanej veci povinná jednak konštatovať, že ceny žalobkyne boli pod úrovňou ATC, a jednak preukázať úmysel žalobkyne vylúčiť konkurenta. Komisia pritom v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, ako bolo uvedené v bodoch 408 a 409 vyššie, že LRAIC spoločnosti Qualcomm boli v prípade každého výrobku nižšie ako jej ATC.

436 V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo žalobkyňa tvrdí v rámci svojej štvrtej výhrady, treba konštatovať, že vzhľadom na to, že ATC zahŕňajú okrem iného všetky spoločné náklady, zatiaľ čo LRAIC zahŕňajú len náklady spojené s dotknutými špecifickými výrobkami, je v podstate vylúčené, aby ATC boli nižšie ako LRAIC. Aj keby totiž Komisia nesprávne považovala niektoré spoločné náklady za špecifické pre dotknuté výrobky, žalobkyňa nemôže oprávnene tvrdiť, že LRAIC by mohli byť vyššie ako ATC.

437 Okrem toho treba uviesť, že Komisia vypočítala ATC v bode 12.7.5.2 napadnutého rozhodnutia a dospela k záveru, že sú vyššie ako LRAIC. Qualcomm pritom tento bod nespochybnila ani nenavrhla inú metódu výpočtu. V dôsledku toho nemožno Komisii vytýkať, že na účely svojej analýzy cien a nákladov použila LRAIC namiesto ATC, keďže uvedené LRAIC sú pre žalobkyňu priaznivejšie ako ATC. Navyše, ako správne zdôrazňuje vedľajší účastník konania, nebolo potrebné, aby Komisia určila, či ceny žalobkyne boli aj pod úrovňou AVC alebo LRAIC, keďže sa rozhodla overiť úmysel spoločnosti Qualcomm vylúčiť konkurenta. Z toho vyplýva, že štvrtú výhradu žalobkyne nemožno prijať.

438 Pokiaľ ide o ďalšie tri výhrady žalobkyne spochybňujúce vhodnosť LRAIC ako referenčných nákladov, treba uviesť, podobne ako to urobila Komisia, že výpočet cien založený výlučne na variabilných nákladoch nie je vhodný na zistenie existencie predátorských cien v odvetví, v ktorom, ako vyplýva najmä z odôvodnení 109 až 119 a 280 až 284 napadnutého rozhodnutia, činnosť v oblasti R&D a dôležitosť práv duševného vlastníctva vytvárajú vysoké náklady v oblasti R&D, ktoré sa vo výpočte založenom len na variabilných nákladoch nezohľadňujú.

439 Predovšetkým je nesporné, ako uviedla Komisia v odôvodnení 787 napadnutého rozhodnutia, že odvetvie polovodičov sa vyznačuje nízkymi variabilnými nákladmi (napríklad náklady na výrobu čipov) a vysokými fixnými nákladmi (napríklad náklady na investície do R&D potrebné na navrhovanie a vývoj čipov), ktoré sú v čase uvedenia výrobkov na trh väčšinou utopené. V dôsledku toho nezahrnutie utopených nákladov špecifických pre daný výrobok, ako sú

investície do R&D, neodráža realitu trhu v oblasti nákladov súvisiacich so vstupom na trh a hospodárskou súťažou na trhu, čo veľmi sťažuje alebo dokonca znemožňuje odhalenie prípadu predátorského správania zameraného na vylúčenie konkurenta z trhu.

440 Keďže LRAIC zahŕňajú fixné a variabilné náklady špecifické pre každý produkt vzniknuté tak pred obdobím, v ktorom dochádzalo k zneužívajúcemu správaniu, ako aj počas tohto obdobia, v prejednávanej veci preto predstavujú najvhodnejšie referenčné náklady na výpočet minimálnej požadovanej miery návratnosti nákladov pre výrobky, ktoré boli predmetom vyšetrovania (odôvodnenie 780 napadnutého rozhodnutia).

441 Navyše tvrdenie žalobkyne, že predaj za cenu nad úrovňou AVC, ale pod úrovňou LRAIC môže v krátkodobom horizonte maximalizovať zisk, nemožno prijať. Treba totiž uviesť, podobne ako to urobila Komisia, že v uplatniteľnej judikatúre sa uznáva, že stanovenie ceny nad úrovňou AVC, ale pod úrovňou ATC (ktoré sú v prejednávanej veci vyššie ako LRAIC) je zneužívajúce len vtedy, ak k nemu dochádza s úmyslom vylúčiť konkurenta (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72). Ako je pripomenuté v odôvodnení 785 napadnutého rozhodnutia, presne to Komisia preukázala. Žalobkyňa totiž po prvé uplatňovala ceny pod úrovňou LRAIC a po druhé tak robila v rámci plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu. Preto tvrdenie, že ceny nad úrovňou AVC by mohli slúžiť na legitímne účely, spočíva len v uznaní rozlišovania uvedeného v uplatniteľnej judikatúre a nepreukazuje, že LRAIC predstavujú v prejednávanej veci nevhodnú referenčnú hodnotu.

442 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že LRAIC predstavujú v prejednávanej veci nevhodnú referenčnú hodnotu vzhľadom na obmedzený rozsah porušenia, treba uviesť, že vo vzťahu k dva roky trvajúcej predátorskej praktike v odvetví, ktoré, ako potvrdila sama žalobkyňa (pozri najmä body 333 a 337 odpovede žalobkyne na DON, prílohy A.2.2 a A.2.4 žaloby a body 715 až 723 odpovede žalobkyne na ON), sa vyznačuje krátkymi inovačnými cyklami vyžadujúcimi značné investície do R&D, by nezohľadnenie akýchkoľvek nákladov na vývoj výrobkov, ktoré sú predmetom údajného predátorského správania, znamenalo nezohľadnenie významnej časti nákladov, ktoré sú určujúce tak pre rozhodnutia o cenách dominantného podniku, ako aj o cenách jeho rivalov. Keby bola pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že v odvetviach s „vysokou intenzitou R&D“ môžu podniky stanoviť optimálne ceny na úrovniach, ktoré neumožňujú pokrytie všetkých nákladov na R&D potenciálne spojených s určitým výrobkom, rentabilita ich činností by bola vážne spochybnená. Naopak, tieto náklady zohrávajú dôležitú úlohu v stratégii stanovovania cien, najmä pokiaľ ide o trhy vyznačujúce sa rýchlym striedaním výrobkov, keďže relatívne staré výrobky sa v relatívne krátkom čase rýchlo nahradia inovatívnejšími výrobkami. Skutočnosť, že činnosť v oblasti R&D by mohla ťažiť z predchádzajúcich výsledkov alebo uľahčiť budúci vývoj alebo objavy, neznamená, že tieto investície nemožno zohľadniť, ale má skôr za následok, že náklady je potrebné starostlivo rozdeliť medzi rôzne výrobky.

443 Vzhľadom na tieto úvahy treba výhrady žalobkyne, ktorými spochybňuje vhodnosť LRAIC ako referenčných nákladov, zamietnuť. Hoci totiž Komisia disponuje mierou voľnej úvahy v oblasti politiky hospodárskej súťaže, ktorá podlieha podrobnému vecnému a právnemu preskúmaniu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 156), nič to nemení na tom, že dôkazy predložené žalobkyňou neumožňujú dospieť k záveru, že Komisia sa rozhodnutím nepoužiť AVC alebo AAC ako referenčné náklady dopustila pochybenia.

444 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je potrebné druhú časť siedmeho žalobného dôvodu zamietnuť.

O tretej časti založenej na tom, že LRAIC vypočítané Komisiou nezodpovedajú „skutočným“ LRAIC

445 Žalobkyňa uvádza na podporu tretej časti osem výhrad.

446 V prvom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že sa dopustila pochybenia pri vymedzení LRAIC, a to v rozsahu, v akom nezohľadnila skutočnosť, že tam, kde dochádzalo k prelievaniu vedľajších prínosov z jedného čipu na druhý, náklady, ktoré je možné takto kvalifikovať, nemohli byť zo svojej povahy spojené s konkrétnym čipom, a teda jednoducho nemohli byť zahrnuté do výpočtu LRAIC.

447 V druhom rade žalobkyňa kritizuje nesúlad medzi odôvodneniami Komisie uvedenými v súvislosti s jej výpočtami v DON a odôvodneniami uvedenými v súvislosti s jej výpočtami v napadnutom rozhodnutí. Podľa žalobkyne sa Komisia v DON odvoláva na potrebu vyriešiť „deformácie spôsobené systémom účtovania“ identifikované v odpovedi na ON, zatiaľ čo v napadnutom rozhodnutí sa odvoláva skôr na potrebu riešiť vznesené výhrady. Žalobkyňa kritizuje najmä skutočnosť, že rekonštrukcia miery AVC, ktorú Komisia vykonala v tomto rozhodnutí, je príliš komplexná, a skutočnosť, že Komisia nepoužila vo svojich výpočtoch parameter priemerných jednotkových nákladov (AUC), čo je v rozpore s metódou, ktorú obhajovala vo svojich odpovediach na ON a DON.

448 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že [*dôverné*] nie je vhodná na identifikáciu jej prírastkových nákladov na R&D, keďže uvedená [*dôverné*] sa používa výlučne na účely interného riadenia a účtovníctva a nie je určená ani prispôsobená na účely analýzy Komisie.

449 Vo štvrtom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že s niektorými nákladmi vykázanými v [*dôverné*], konkrétne s nákladmi patriacimi do kategórií [*dôverné*] a [*dôverné*], zaobchádzala ako s „prírastkovými“ nákladmi, hoci nimi neboli, keďže boli spojené s určitým čipom len z dôvodu priraďovania [*dôverné*], a nie z dôvodu, že špecificky súviseli s týmto čipom.

450 Žalobkyňa v tejto súvislosti po prvé uvádza, že treba rozlišovať medzi nákladmi priamo priradenými k čipu a nákladmi priradenými alokáciou *ex post*, teda nie z dôvodu, že sa považovali za náklady špecificky súvisiace s týmto daným čipom, ale len z dôvodu jednoduchého interného mechanizmu alokácie. Podľa žalobkyne zamestnanci spoločnosti QCT [*dôverné*].

451 Náklady na hardvér, ktoré nie sú priamo priradené k čipu, teda [*dôverné*] v kategórii [*dôverné*], [*dôverné*].

452 Rovnako náklady na softvér sú od septembra 2009 výsledkom [*dôverné*].

453 Vzhľadom na osobitnú povahu R&D v odvetví polovodičov dokonca aj náklady zaúčtované v [*dôverné*] priamo v súvislosti s čipom nemusia byť skutočne špecifické pre tento čip. V každom prípade keby Komisia považovala za „prírastkové“ alebo „špecifické pre produkt“ iba náklady na R&D priamo priradené k čipu, nemohla by konštatovať predátorské správanie.

454 Komisia prakticky neuvádza nijaké spoľahlivé odôvodnenie, pokiaľ ide o kvalifikáciu nákladov patriacich do kategórií [*dôverné*] a [*dôverné*] ako prírastkových, a opiera sa len na jednej strane o použitie anglického výrazu „incremental“ v jedinom dokumente spoločnosti Qualcomm, ktorý mala k dispozícii, a to v [*dôverné*], a na druhej strane o vysvetlenia, ktoré táto spoločnosť poskytla v priebehu správneho konania, čo preukazuje, že nevykonala nijaké nezávislé posúdenie.

455 Po druhé, pokiaľ ide o [*dôverné*], ktorý Komisia použila na identifikovanie kategórie prírastkových nákladov v rámci kategórií nákladov vynaložených žalobkyňou, žalobkyňa tvrdí, že tento dokument sa týkal konkrétneho čipu [*dôverné*], ktorý nebol predmetom vyšetrovania a ktorý nebol vyvinutý v rovnakom čase ako čipy, ktoré boli predmetom tohto vyšetrovania, a na rozdiel och týchto čipov nebol „slim“ modemom. Naproti tomu viaceré dokumenty, ktoré mala Komisia k dispozícii, vrátane dokumentov týkajúcich sa čipov, ktoré boli predmetom vyšetrovania, sa vôbec nezmieňujú o prírastkových nákladoch.

456 Okrem toho [*dôverné*] z apríla 2011 bol vytvorený až po prijatí hlavných rozhodnutí o investíciách do R&D v súvislosti s predmetnými čipmi.

457 Navyše v odôvodnení 847 napadnutého rozhodnutia Komisia nesprávne chápe a vykladá [*dôverné*] v mieste, kde obsahuje odkaz na náklady na R&D kvalifikované ako „prírastkové“. Podľa žalobkyne mala Komisia zohľadniť aj odkaz v tom istom dokumente na pojem „prírastková portfóliová marža“, čo by umožnilo lepšie pochopenie anglického výrazu „incremental“. Žalobkyňa rovnako tvrdí, že nikdy nevyhlásila, ako to uvádza Komisia v odôvodnení 848 napadnutého rozhodnutia, že výraz [*dôverné*] má všeobecnejšiu platnosť ako v tomto dokumente.

458 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že opakovane vysvetlila, že suma viac ako [*dôverné*] z [*dôverné*] USD, ktorú nesprávne zaúčtovala do nákladov [*dôverné*] a [*dôverné*] a ktorú Komisia považovala za „prírastkové“ náklady pre čipy MDM8200 a MDM8200A, v skutočnosti súvisí s vývojom [*dôverné*], ktorý nie je vôbec špecifický pre čip. [*Dôverné*] v tejto súvislosti uvádza, že [*dôverné*], čo preukazuje, že táto suma [*dôverné*] USD nie je špecifická pre daný čip.

459 Okrem toho podľa žalobkyne odôvodnenia uvedené v napadnutom rozhodnutí na účely zamietnutia jej tvrdení v tejto súvislosti nie sú prijateľné.

460 V piatom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že sa dopustila pochybenia tým, že nezohľadnila príjmy, ktoré Qualcomm dosiahla v rámci činnosti licencovania patentov. V podstate sa domnieva, že Komisia mala vylúčiť náklady na R&D spojené s predmetnými čipmi, keďže tieto náklady vyplývali zo získania patentov, ktoré Qualcomm zahrnula do svojho portfólia patentov, na ktoré udeľuje licencie, a teda sa nemohli považovať za špecifické pre predmetné čipy. Podľa žalobkyne Komisia nesprávne dospela k záveru, že jednak [*dôverné*] a jednak prírastkové príjmy z týchto licencií nemôžu mať ani najmenší merateľný vplyv na príjmy z uvedenej činnosti.

461 Žalobkyňa poznamenáva, že samotná Komisia v poznámke pod čiarou 1238 napadnutého rozhodnutia uviedla, že [*dôverné*]. Dodáva, že otázka, či príjmy z činnosti licencovania patentov môžu mať viac či menej merateľný vplyv na príjmy z činnosti licencovania technológií, nie je tou správnou otázkou, ktorú si treba položiť. Podľa jej názoru ide skôr o overenie, či je predmetný R&D skutočne „prírastkový“ vo vzťahu k predmetným trom čipom a či vedie k patentom, ktoré sú následne podané, v dôsledku čoho tento R&D nie je špecifický pre tieto čipy.

462 Podľa žalobkyne tiež nie je možné vytvoriť priamu súvislosť medzi predmetnými čipmi a patentmi na softvér, keďže náklady súvisiace s patentmi na softvér nie sú priamo spojené s konkrétnym čipom.

463 V šiestom rade žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie sa opiera o výňatok z [*dôverné*], v ktorom sa žiadne z nákladov v ňom uvedených nespájajú s konkrétnymi zákazníkmi. Komisia však usudzuje, že náklady na R&D súvisiace s vývojom predmetných čipov boli pre spoločnosti

Huawei a ZTE „prírastkovými“ nákladmi. Podľa žalobkyne by však analýza cien a nákladov zameraná výlučne na spoločnosti Huawei a ZTE mala vylúčiť všetky náklady na R&D, čo by neskôr svedčilo v prospech použitia AVC alebo AAC.

464 Konkrétne podľa žalobkyne po prvé skutočnosť, že predaj iným zákazníkom ako spoločnostiam ZTE a Huawei neodôvodňoval vyvíjanie predmetných čipov, neznamená, že predaj spoločnostiam Huawei a ZTE postačoval na odôvodnenie vyvíjania týchto čipov. Po druhé samotná Komisia v odôvodneniach 131, 132 a 354 napadnutého rozhodnutia pripustila, že čip MDM8200 bol vyvinutý v spolupráci s inými operátormi ako ZTE a Huawei. Po tretie údaje týkajúce sa predaja čipu MDM8200A spoločnostiam ZTE a Huawei, ako sú uvedené v odôvodnení 980 a v tabuľke 58 uvedeného rozhodnutia, vôbec nepodporujú tvrdenie, že R&D spojený s týmto čipom treba považovať za špecifický pre týchto dvoch zákazníkov. Po štvrté dokumenty uvedené Komisiou v poznámke pod čiarou 1277 tohto rozhodnutia nijako nepodporujú názor Komisie. Po piate Qualcomm [*dôverné*].

465 V siedmom rade žalobkyňa kritizuje manipulácie *post hoc*, ktoré Komisia vykonala tým, že realokovala náklady vykázané v [*dôverné*] na rôzne čipy, najmä tým, že náklady na čip MDM8200 realokovala na čip MDM8200A, čím sa LRAIC na čip MDM8200A zvýšili z [*dôverné*] na [*dôverné*] USD; v prípade neexistencie takejto manipulácie by ceny neboli pod úrovňou nákladov, pokiaľ ide o čip MDM8200A. Po prvé žalobkyňa v podstate tvrdí, že je nesporné, že rozhodnutie spoločnosti Qualcomm vyvinúť uvedený čip bolo prijaté po jej rozhodnutí vyvinúť čip MDM8200 a nezávisle od tohto rozhodnutia, a že tieto dva čipy netvorili spoločný projekt, ako to vyplýva z tabuľky uvedenej v odôvodnení 880 písm. a) napadnutého rozhodnutia.

466 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že po čipe MDM8200 a čipe MDM8200A vyvinula množstvo čipov, ktoré boli tiež kompatibilné s technológiou HSPA+ a s vyspelejšími technológiami. Navyše vzťah medzi čipom MDM8200 a čipom MDM8200A nie je ničím „jedinečný“: existencia úzkeho technického vzťahu medzi dvoma čipmi nie je ničím jedinečná ani nezvyčajná.

467 Po tretie, hoci je pravda, že až do určitého okamihu medzi rokmi 2013 a 2015 [*dôverné*], bolo to spôsobené len jednoduchou administratívnou chybou, ktorá v tom čase nebola osobitne problematická. Napadnuté rozhodnutie je okrem toho nekonzistentné, pokiaľ ide o zaobchádzanie s čipmi MDM8200 a MDM8200A na jednej strane a s čipom MDM6200 na druhej strane, ktorý je tiež údajne „špičkovým“ čipom úzko prepojeným s inými čipmi spoločnosti Qualcomm, najmä so skôr vyvinutým čipom QSC6295.

468 Po štvrté Komisia nevyvinula nijaké úsilie na to, aby preskúmala predmetnú technológiu a činnosti v oblasti R&D, ani aby prepojila svoje manipulácie s konkrétnymi položkami alebo kategóriami v [*dôverné*].

469 V ôsmom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že nesprávne rozdelila „prírastkové“ náklady na základe príjmov namiesto na základe objemu predaja.

470 Predmetná metóda nemá predovšetkým nijaký relevantný základ v právnej alebo ekonomickej literatúre. Okrem toho vedie k priradeniu dodatočných nákladov k predajom len na základe skutočnosti, že ceny v danom období sú relatívne vysoké, čo výrazne podporuje konštatovanie predátorských cien tam, kde k nim nedochádza. Napokon skutočný test vylúčenia z trhu by spočíval v overení, že podnik následne zvýšil svoje ceny (čo žalobkyňa neurobila), čo by podľa

uvedenej metódy znamenalo, že k údajne predátorskému predaju by sa priradili nižšie náklady na R&D z dôvodu, že by boli namiesto toho prenesené do obdobia návratnosti. Z ekonomického hľadiska to nedáva nijaký zmysel a nie je to zlučiteľné s pojmom „návratnosť“.

471 Komisia sa dopustila pochybenia aj pri vymedzení predmetnej metódy ako „odhadu vývoja ceny čipu“, čím nezohľadnila, že LRAIC sú meradlom nákladov a nie ceny.

472 Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že predmetná metóda sleduje aj „pohyblivý cieľ“, na základe ktorého v prípade, keby zvýšila svoje ceny s cieľom zabrániť údajnému predátorskému správaniu, viedlo by to zároveň k zvýšeniu jej príjmov, čo by viedlo k vyššej alokácii nákladov na R&D v každom štvrťroku a vo výsledku by sa aj tak dopustila predátorského správania. Žalobkyňa tiež kritizuje „nepredvídateľné a paradoxné výsledky“, ku ktorým vedie metóda upravená Komisiou. Žalobkyňa dodáva, že použitie rozdelenia na základe objemu by prakticky neviedlo k nijakému stanoveniu cien pod úrovňou nákladov.

473 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

474 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená na pochybení pri vymedzení LRAIC, treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uznala, že v odvetví čipov mohli so zlepšovaním produktov vznikať vedľajšie prínosy. To však nevylučuje, že žalobkyňa vynaložila náklady špecificky na vývoj konkrétneho čipu a že bez vynaloženia týchto nákladov by nemohla uviesť tento čip na trh. Z toho vyplýva, že aj v prípade existencie vedľajších prínosov sa Komisia nedopustila pochybenia, keď sa rozhodla zohľadniť prírastkové náklady na vývoj špecificky súvisiace s predmetným výrobkom.

475 Navyše, ako vyplýva z odôvodnenia 835 napadnutého rozhodnutia, Komisia tým, že založila meranie nákladov na [*dôverné*], zohľadnila len náklady, ktoré žalobkyňa priamo alebo nepriamo zaúčtovala na vývoj predmetných čipov. Ak existovali konkrétne dôkazy o vedľajších prínosoch, Komisia ich zohľadnila, ako to, pokiaľ ide o vedľajšie prínosy v oblasti nákladov na R&D medzi čipmi MDM8200 a MDM8200A, vyplýva z bodu 12.6.3.2 uvedeného rozhodnutia.

476 Pokiaľ ide o prípadné vedľajšie prínosy vo všeobecnosti, pri neexistencii informácií, ktoré by Komisii umožnili kvantifikovať tieto vedľajšie prínosy, ako Komisia konštatovala v bode 783 napadnutého rozhodnutia, najrozumnejším prístupom bolo predpokladať, že vedľajšie prínosy, z ktorých mal prospech konkrétny čip, boli približne vyvážené vedľajšími prínosmi, ktoré tento konkrétne čip vyvolal pre iné čipy. V dôsledku toho náklady na vývoj vynaložené na tento čip neboli vylúčené z dôvodu vedľajších prínosov, ktoré pravdepodobne vyvolal.

477 Táto výhrada sa preto musí zamietnuť.

478 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na nesúlade medzi odôvodneniami, ktoré Komisia uviedla v súvislosti so svojimi výpočtami v DON, a odôvodneniami, ktoré uviedla v súvislosti so svojimi výpočtami v napadnutom rozhodnutí, stačí konštatovať, že aj keby táto výhrada bola dôvodná, vôbec by nemohla viesť k nezákonnosti predmetnej metódy. Preto je potrebné ju zamietnuť ako neúčinnú.

479 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na nevhodnosti [*dôverné*] na identifikáciu prírastkových nákladov na R&D, treba pripomenúť, že žalobkyňa vykazuje v tejto databáze náklady podľa jednotlivých čipov, a to na účely interného riadenia a účtovníctva. Vzhľadom na túto alokáciu nákladov na základe jednotlivých čipov a na skutočnosť, že Qualcomm používa túto

databázu na internej úrovni, tejto spoločnosti sa nepodarilo vysvetliť, z akých dôvodov by sa mala považovať za nevhodnú na rekonštrukciu nákladov Komisiou. Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení 845 napadnutého rozhodnutia, samotná žalobkyňa prevzala informácie z tejto databázy na účely odpovede na žiadosti o informácie týkajúce sa vyčíslenia nákladov.

480 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Qualcomm, že súbor údajov uvedený v [*dôverné*] nie je určený na výpočet LRAIC na účely práva hospodárskej súťaže, stačí poznamenať, že táto okolnosť nebráni Komisii v možnosti vychádzať z takejto analýzy, pokiaľ obsahuje informácie relevantné pre jej vyšetrovanie.

481 Napokon aj za predpokladu, že by sa Komisia pôvodne rozhodla nepoužiť [*dôverné*] v ON a neposkytla vysvetlenie zmeny svojho názoru v tomto ohľade v DON, stačí uviesť, že s prihliadnutím na judikatúru citovanú v bode 367 vyššie sa žalobkyňa nemôže oprávnene dovolávať skutočnosti, že Komisia v napadnutom rozhodnutí konkrétne neodpovedala na všetky skutkové alebo právne pripomienky, ktoré predložila v priebehu správneho konania. Z toho vyplýva, že táto výhrada sa musí zamietnuť.

482 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu, ktorá je založená na pochybení pri zaobchádzaní s určitými nákladmi vykázanými v [*dôverné*] ako s „prírastkovými“ nákladmi, treba predovšetkým pripomenúť, že v bode 12.6.3.1 napadnutého rozhodnutia sa uvádza vysvetlenie miery fixnej časti nákladov na R&D vynaložených spoločnosťou Qualcomm na výrobu každého čipu, ktorá bola zohľadnená pri výpočte LRAIC. V odôvodnení 835 uvedeného rozhodnutia sú totiž vymenované rôzne kategórie nákladov na R&D, ktoré sú v uvedenej databáze priradené ku každému čipu, a to buď priamo v súvislosti s vývojom konkrétneho výrobku, alebo nepriamo „*ex post*“.

483 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 411 vyššie, v odôvodneniach 836 a 837 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že Komisia sa pri rozhodovaní o položkách, ktoré treba zahrnúť do analýzy nákladov ako „prírastkové“ náklady, riadila použitím anglického výrazu „incremental“ v [*dôverné*], v súvislosti s ktorým požiadala spoločnosť Qualcomm v otázke 8.3 žiadosti o informácie vydanej rozhodnutím z 30. januára 2017, aby jej k predmetným čipom poskytla rovnaké informácie o prírastkovom R&D, aké poskytla k [*dôverné*]. Informácie poskytnuté v odpovedi sú uvedené v prílohe A.15.1 žaloby.

484 Napokon Komisia zrekonštruovala prírastkové náklady tak, že spočítala náklady [*dôverné*] a náklady [*dôverné*], to znamená všetky zložky nákladov uvedených v databáze uvedenej v prílohe A.15.1 žaloby, s vylúčením tých, ktoré boli vykázané ako náklady [*dôverné*], keďže tieto náklady, aj keď boli zahrnuté v uvedenej databáze, Qualcomm odpočítala od celkových „Incremental (t. j. podľa rovnakej [metódy] [*dôverné*])“ nákladov uvedených v tejto databáze.

485 V tejto súvislosti treba konštatovať, že položky obsiahnuté vo výňatku z databázy, voči ktorej má žalobkyňa výhrady, sú zhrnuté v odôvodnení 835 napadnutého rozhodnutia a Komisia ich identifikovala na základe informácií poskytnutých spoločnosťou Qualcomm.

486 Žalobkyňa totiž po prvé vo svojej odpovedi z decembra 2013 na žiadosť o informácie z 10. júla 2013, a najmä vo svojej odpovedi na otázku 19 týkajúcu sa hlavných fáz vývoja prvých čipov MDM a s tým súvisiacich nákladov, po druhé vo svojej odpovedi na otázky 8 a 9 žiadosti o informácie z 13. októbra 2014 (príloha A.4.8.b žaloby), v bode 38 a nasl., a po tretie vo svojej odpovedi na otázku 8.3 žiadosti o informácie vydanej rozhodnutím z 30. januára 2017 (príloha A.4.10.b žaloby) poskytla tie isté údaje bez ohľadu na to, či by sa tieto informácie mali klasifikovať podľa [*dôverné*] alebo nie.

487 Inými slovami, v odpovediach žalobkyne sú jednotlivé kategórie nákladov pravidelne identifikované a priradené k danému čipu a keďže neexistujú nezrovnalosti medzi tabuľkami uvedenými v jednotlivých odpovediach (s výnimkou nákladov [*dôverné*]), tieto kategórie teda možno považovať za „prírastkové“ náklady k takémuto čipu. Jediný rozdiel medzi zohľadnením a nezohľadnením metódy totiž spočíva v zahrnutí alebo nezahrnutí tejto nákladovej položky, ktorú Komisia v každom prípade vylúčila zo svojich výpočtov.

488 Za týchto okolností treba konštatovať, že na účely zahrnutia určitých nákladov do výpočtu LRAIC nemôže byť rozhodujúcim kritériom jednoduché použitie, resp. nepoužitie anglického výrazu „incremental“ v súvislosti s týmito nákladmi v [*dôverné*]. Naproti tomu je potrebné zohľadniť skôr vnútornú povahu samotných nákladov (teda či patria do niektorej z kategórií nákladov, ktoré sa vo všeobecnosti považujú za prírastkové náklady), ako aj metódu klasifikácie, ktorú použila samotná žalobkyňa vo svojich odpovediach.

489 V dôsledku toho treba konštatovať, že na základe odpovedí a vysvetlení poskytnutých žalobkyňou v priebehu správneho konania sú položky, ktoré sa majú zohľadniť pri výpočte LRAIC, v napadnutom rozhodnutí zrekonštruované správne. Okrem toho treba poznamenať, že žalobkyňa vo svojej odpovedi na otázku 19 žiadosti o informácie z 10. júla 2013 (prvej relevantnej odpovedi v tejto súvislosti, pochádzajúcej z decembra 2013) (príloha A.4.3 žaloby) vôbec neodkazovala na alokáciu nákladov alebo na skutočnosť, že v praxi niektoré z týchto nákladov nemožno priradiť ku konkrétnym čipom.

490 Navyše, pokiaľ ide o náklady na vývoj softvéru, žalobkyňa v bodoch 90 a 92 odpovede na otázku 19 žiadosti o informácie z 10. júla 2013 (príloha A.4.3 žaloby) v podstate uviedla, že životnosť softvéru je úzko spojená so životnosťou daného čipu a že súvisiace náklady sa riadia obchodnou životnosťou tohto čipu, čím potvrdila záver uvedený v odôvodnení 860 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého táto časť [*dôverné*] predstavuje spoľahlivý základ pre určenie R&D nákladov na vývoj softvéru, ktoré sa majú priradiť ku konkrétnemu čipu. To navyše nevylučuje, že časť softvéru môže byť následne použitá pre neskoršie čipy.

491 Okrem toho treba uviesť, že výhrada žalobkyne týkajúca sa alokácie nákladov bola v priebehu správneho konania a v žalobe sformulovaná relatívne nepresne.

492 Tento nedostatok presnosti pri identifikácii kategórií nákladov, ktoré nie sú prírastkové, podkopáva vierohodnosť tvrdení žalobkyne, a to tým viac, že keby sa postupovalo podľa jej úvah, ku konkrétnemu čipu by nebolo možné priradiť takmer žiadne náklady na R&D.

493 Pokiaľ ide o dôkaznú hodnotu dôkazov použitých Komisiou, treba pripomenúť, že vierohodnosť, a teda aj dôkazná hodnota dokumentu závisí od jeho pôvodu, od okolností jeho vyhotovenia, od jeho adresáta a od jeho obsahu (rozsudky z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, EU:T:2000:77, body 1053 a 1838, a z 12. júla 2011, Hitachi a i./Komisia, T-112/07, EU:T:2011:342, bod 70).

494 V prejednávanej veci Komisia vychádzala pri svojej rekonštrukcii cien z tabuliek a odpovedí poskytnutých samotnou žalobkyňou, vrátane údajov prevzatých z [*dôverné*], a navyše len použila kritériá klasifikácie, ktoré už použila žalobkyňa. Keďže tieto údaje pochádzajú od samotnej žalobkyne, musia sa považovať za dostatočne vierohodné na podloženie rekonštrukcie cien vykonanej Komisiou.

495 V tomto kontexte nestačí, aby sa dotknutý podnik odvolával na okolnosť, ktorá by mohla ovplyvniť dôkaznú hodnotu týchto dôkazov. Naopak, dotknutému podniku prináleží, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázal jednak existenciu okolnosti, na ktorú sa odvoláva, a jednak skutočnosť, že táto okolnosť vedie k pochybnostiam o dôkaznej hodnote dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 65 až 67).

496 V prejednávanej veci pritom žalobkyňa len opakuje tvrdenia predložené počas správneho konania, počnúc odpoveďou na žiadosť o informácie z 13. októbra 2014, pričom trvá na tom, že poskytnuté údaje nie sú použiteľné na účely antitrustovej analýzy, na podporu svojho tvrdenia však nepripája nijaký dokument preukazujúci, že iná metóda klasifikácie by bola vhodnejšia ako metóda použitá Komisiou. Vzhľadom na neexistenciu takéhoto dôkazu treba dospieť k záveru, že v prípade priameho aj nepriameho účtovania sa náklady, ktoré sama žalobkyňa identifikovala v odpovedi na otázku Komisie, majú v zásade považovať za prírastkové, pokiaľ ide o každý z predmetných čipov.

497 Okrem toho treba podobne ako Komisia zdôrazniť, že výber konkrétnej účtovnej metódy (priamej alebo nepriamej, t. j. alokáciou) zo strany dominantného podniku môže podmieniť analýzu jeho nákladov. Aj keby totiž určitá nákladová položka bola skutočne výsledkom alokácie, samo osebe by to nemohlo brániť jej zahrnutiu do výpočtu LRAIC. Keby to tak bolo, dominantný podnik by sa vždy mohol vyhnúť akejkoľvek analýze cien a nákladov tým, že by sa odvolal na nemožnosť vykonať alokáciu na konkrétne náklady. Okrem toho v prejednávanej veci je alokácia odrazom posúdení samotnej žalobkyne, pokiaľ ide o náklady, ktoré majú byť spojené s konkrétnym čipom.

498 Pokiaľ ide o sumu [*dôverné*] USD nákladov na R&D, zaúčtovaných v súvislosti s čipom MDM8200, ale v skutočnosti súvisiacich s [*dôverné*], treba uviesť, že žalobkyňa po prvýkrát poukázala na tento aspekt v odpovedi na DON. Komisia nemala predtým nijaký dôvod spochybňovať presnosť získaných údajov, najmä vzhľadom na to, že článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 ukladá dotknutým podnikom povinnosť poskytovať úplné, správne a nezavádzajúce informácie.

499 Skutočnosť, že tieto náklady boli účtované v súvislosti s čipom MDM8200, totiž jasne vyplýva z [*dôverné*] a z odpovedí žalobkyne, ktoré sa musia považovať za zvlášť vierohodné, keďže sú v rozpore so záujmami toho, kto ich poskytuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, body 54 a 75). Vzhľadom na tieto skutočnosti je jediným dôkazom, ktorý žalobkyňa predložila, dokument z 9. júla 2009 nazvaný [*dôverné*] (príloha A.18.1 žaloby), ktorý obsahuje poznámku pod čiarou 20 týkajúcu sa vylúčenia sumy [*dôverné*] USD, keďže zodpovedá [*dôverné*]. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že tento dokument, ako poznamenala Komisia v odôvodnení 851 napadnutého rozhodnutia, obsahuje tabuľku porovnania nákladov na R&D týkajúcich sa čipu MDM8200 a nákladov na R&D týkajúcich sa čipu MDM8200A, ktorý sa považuje za nekonkurencieschopný z hľadiska nákladov („not cost competitive“). Zdá sa pritom, že z tejto tabuľky vyplýva len to, že na účely porovnania nákladov na oba čipy v prezentácii sa uvedená suma za [*dôverné*] nezohľadňuje, nie však to, že tieto konkrétne náklady sa nezohľadnili alebo sa nemali zohľadniť vo výpočte nákladov týkajúcich sa čipu MDM8200. Vo zvyšnej časti nie sú tvrdenia žalobkyne podložené nijakými dokumentmi a samy osebe nemôžu spochybniť dôkazy, ktoré predtým predložila samotná žalobkyňa. Za týchto podmienok je potrebné ich zamietnuť. Z toho vyplýva, že táto výhrada sa musí zamietnuť.

500 Pokiaľ ide o piatu výhradu, ktorá je založená na pochybení súvisiacom s nezohľadnením príjmov, ktoré Qualcomm dosiahla v rámci činnosti licencovania patentov, treba uviesť, že aj za predpokladu, že by žalobkyňa zmenila svoju politiku udeľovania licencií, neznamená to, že počas

relevantného obdobia neudeľovala licencie na celé svoje portfólio patentov. V každom prípade, ako vyplýva z poznámky pod čiarou 1238 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že [*dôverné*].

501 Navyše treba poznamenať, že na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že identifikovala približne [*dôverné*] patentov a patentových prihlášok, medzi ktorými je „veľa“ takých, ktoré „pravdepodobne“ vznikli „úplne alebo čiastočne“ prácou, ktorú Komisia považuje za špecifickú pre predmetné čipy. Na druhej strane žalobkyňa neidentifikuje tieto patenty a patentové prihlášky a ani nevyčísľuje takto získané príjmy. Naproti tomu sa obmedzuje na tvrdenie, že najmä pokiaľ ide o patenty súvisiace so softvérmi, nie je možné identifikovať patenty súvisiace s predmetnými čipmi. Za týchto podmienok tvrdenia žalobkyne nie sú dostatočné na to, aby spochybnili závery Komisie v tomto ohľade. Z toho vyplýva, že táto výhrada sa musí zamietnuť.

502 Pokiaľ ide o šiestu výhradu, ktorá je založená v podstate na pochybeniach týkajúcich sa zohľadnenia nákladov na R&D súvisiacich s vývojom čipov spoločnosti Qualcomm, treba dospieť k záveru, ako jasne vyplýva z napadnutého rozhodnutia, najmä z jeho odôvodnenia 862 a všeobecnejšie z jeho bodu 12.6.3, že predaj spoločnostiam Huawei a ZTE mal z hľadiska návratnosti nákladov na R&D zásadný význam.

503 Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení 888 napadnutého rozhodnutia, bolo vhodné zahrnúť do miery nákladov prírastkové náklady súvisiace s R&D, aby sa posúdilo, či sa predaj spoločnostiam Huawei a ZTE uskutočňoval za ceny pod úrovňou nákladov, lebo prognózy predaja spoločnostiam Huawei a ZTE predstavovali významnú časť očakávaného dopytu, ktorá odôvodňovala vývoj týchto čipov v prvom rade. Okrem toho v rozpore s tvrdením žalobkyne platí, že aj keď prognózy predaja jednotiek čipov MDM8200, MDM6200 a MDM8200A iným zákazníkom tiež prispeli k návratnosti marginálnych nákladov na vývoj, tento predaj bol rádovo v takom rozsahu, že neodôvodňoval vývoj týchto výrobkov. Tento záver potvrdzujú aj dokumenty uvedené v poznámke pod čiarou 1277 uvedeného rozhodnutia.

504 Táto výhrada sa preto musí zamietnuť.

505 Pokiaľ ide o siedmu výhradu, ktorá je založená na manipuláciách *post hoc*, ktoré Komisia vykonala tým, že realokovala náklady vykázané v [*dôverné*] na rôzne čipy, treba konštatovať, že žalobkyňa uznala, že náklady súvisiace so softvérmi používanými pre čipy MDM8200 a MDM8200A, ako boli vykázané v uvedenej [*dôverné*], sa až do decembra 2013 nerozlišovali podľa toho, či súviseli s jedným alebo druhým z týchto dvoch čipov (poznámka pod čiarou 78 odpovede na žiadosť o informácie z 13. októbra 2014).

506 Treba tiež poznamenať, že v tabuľke prevzatej z [*dôverné*], uvedenej v prílohe A.15.1 žaloby, sa napriek tomu, že s vyvíjaním čipu MDM8200A sa začalo v apríli 2009, s týmto čipom až do tretieho štvrťroka 2009 nespájajú nijaké náklady a aj od tohto okamihu zostávajú náklady spojené s týmto čipom nízke v porovnaní s nákladmi na čip MDM8200 a na čip MDM6200. Táto okolnosť vzhľadom na technickú podobnosť oboch čipov a ich spoločné uvedenie na trh podporuje tvrdenia Komisie uvedené v odôvodnení 880 napadnutého rozhodnutia, ktoré preukazujú existenciu jedinečného vzťahu medzi čipom MDM8200 a čipom MDM8200A, ktorý je neporovnateľný so vzťahom, ktorý by mohol existovať medzi čipom MDM8200 a akýmkoľvek iným čipom podporujúcim technológiu HSPA+.

507 Vedľajší účastník konania tiež správne poznamenáva, že napadnuté rozhodnutie obsahuje „analýzu rentability počas životnosti“, v rámci ktorej je preskúmaná rentabilita celého predaja čipu MDM8200 a čipu MDM8200A počas celej doby ich životnosti a vo vzťahu ku všetkým zákazníkom, pričom z tejto analýzy vyplýva, že príjmy z týchto dvoch čipov počas ich životnosti nepostačovali na pokrytie ich nákladov na R&D na výrobu a vývoj. V dôsledku toho by cena stanovená spoločnosťou Qualcomm pre tieto dva čipy v nijakom prípade neumožnila rovnako efektívnemu dodávateľovi pokryť svoje náklady na konkurenčný čip.

508 Za týchto okolností sa táto výhrada musí zamietnuť.

509 Pokiaľ ide o ôsmu výhradu, ktorá je založená na nesprávnom rozdelení „prírastkových“ nákladov na základe príjmov namiesto na základe objemu predaja, treba po prvé uviesť, že hoci Komisia uvádza v poznámke pod čiarou 1293 napadnutého rozhodnutia na podporu použitej metódy len jeden zdroj, konkrétne smernicu OECD o transferovom oceňovaní pre nadnárodné spoločnosti a správu daní z roku 2017, samotná žalobkyňa neodkazuje na podporu alternatívnej metódy, ktorú navrhuje, na nijakú štúdiu ani zásadu. Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyňa svojím tvrdením, že metóda použitá Komisiou výrazne podporuje konštatovanie predátorských cien tam, kde k nim nedochádza, tvrdí, že uvedená metóda vedie k umelému identifikovaniu predátorskej cenotvorby, na podporu svojho tvrdenia nepredkladá nijaký dôkaz.

510 Po druhé stačí konštatovať, podobne ako to urobila Komisia, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého metóda použitá Komisiou vedie k tomu, že k údajne predátorskému predaju by sa priradili nižšie náklady na R&D z dôvodu, že by boli namiesto toho prenesené do obdobia návratnosti, však neznamená, že uvedená metóda je nevhodná. Treba totiž poznamenať, že metóda použitá Komisiou má za následok, že priraďovanie týchto nákladov sa uskutočňuje na základe okolnosti, že ceny počas daného obdobia, najmä počas prvého obdobia predaja čipov, sú relatívne vysoké, a teda aj príjmy sú vysoké. Metóda navrhovaná žalobkyňou má naproti tomu za následok jednotnú alokáciu nákladov na pomernom základe, takže každá jednotka (bez ohľadu na okamih, v ktorom sa počas životného cyklu čipu predáva) musí pokryť rovnakú sumu nákladov. Ako Komisia správne uvádza v odôvodnení 917 napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na vývoj cien čipov takýto prístup nebol v prejednávanej veci vhodný, lebo by viedol k presunu podstatnej časti nákladov na vývoj na koniec životného cyklu výrobkov, kedy ceny a marže majú tendenciu byť nízke, čo by viedlo k veľkému počtu falošne pozitívnych výsledkov v analýze cien a nákladov.

511 Po tretie, pokiaľ ide o to, že Komisia použila na vymedzenie použitej metódy výraz „proxy for the price evolution of a chipset“, tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého tým Komisia nezohľadnila, že LRAIC sú meradlom nákladov a nie ceny, nemožno prijať, keďže uvedený výraz poukazuje jednoducho len na to, že uvedená metóda sa usiluje zohľadniť profil cien v čase, takže v obdobiach, počas ktorých sa predpokladá, že čipy prinášajú vyššie príjmy, sa znáša aj väčšia časť nákladov.

512 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že metóda použitá Komisiou predstavuje „pohyblivý cieľ“, treba uviesť, že ako sa uvádza v odôvodnení 935 napadnutého rozhodnutia, metóda navrhovaná žalobkyňou sa vyznačuje rovnakým nedostatkom, keďže vždy, keď sa ceny v niektorých alebo vo všetkých štvrťrokoch životného cyklu výrobku zvýšia, predané objemy tohto výrobku klesnú, takže každá predaná jednotka musí znášať väčšiu časť fixných nákladov na vývoj výrobku. Vyššie ceny tak stále nemusia byť dostatočne vysoké na to, aby prekročili referenčné náklady získané prostredníctvom alokácie nákladov na vývoj založenej na objeme.

513 Po piate tvrdenie žalobkyne, že použitie rozdelenia na základe objemu by prakticky neviedlo k nijakému stanoveniu cien pod úrovňou nákladov, nie je dôvodné. Ako zdôrazňuje Komisia, z tabuľky 13 uvedenej v prílohe A.2.4.5 žaloby totiž vyplýva, že v prípade čipov MDM8200A je to tak, ale v prípade čipov MDM8200 alebo čipov MDM6200 to tak nie je. Predátorský predaj čipov MDM6200 spoločnosťou Qualcomm spoločnosti ZTE sa totiž vyznačoval tak nízkou cenou, nižšou ako AVC, že jednoduché rozdelenie nákladov na základe objemu a nie na základe príjmov by nemenilo nič na skutočnosti, že Qualcomm vždy uplatňovala ceny pod úrovňou nákladov (odôvodnenie 891 napadnutého rozhodnutia). To isté platí aj pre čipy MDM8200. Rozdelenie nákladov na základe objemu a nie na základe príjmov nevedie k výrazne odlišným výsledkom pre Qualcomm. Táto výhrada sa preto musí zamietnuť.

514 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je potrebné tretiu časť siedmeho žalobného dôvodu zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj ostatné časti tohto žalobného dôvodu boli zamietnuté (pozri body 424 a 444 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O deviatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnom posúdení“ a nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o záver, že ceny uplatňované žalobkyňou vylúčili spoločnosť Icera z trhu a spôsobili ujmu spotrebiteľom

515 Tento žalobný dôvod sa skladá zo štyroch častí. Prvá časť je založená na tom, že Komisia nevykonala analýzu tzv. „rovnako efektívneho“ konkurenta. Druhá časť je založená na rozpore medzi konštatovaním o uzavretí trhu uvedeným v napadnutom rozhodnutí a skutočnými výsledkami spoločnosti Icera počas relevantného obdobia. Tretia časť je založená na neexistencii dôkazu o údajnom finančnom predátorskom správaní vzhľadom na skutočnosť, že Icera získala počas uvedeného obdobia dodatočné finančné prostriedky, bola nadobudnutá spoločnosťou Nvidia a naďalej pôsobila na trhu. Štvrtá časť je založená na nemožnosti žalobkyne odstrániť konkurenciu zo strany technológie spoločnosti Icera.

516 Vzhľadom na to, že druhá, tretia a štvrtá časť sa v podstate týkajú údajnej neexistencie účinkov vytýkaného správania, budú preskúmané spoločne.

O prvej časti založenej na tom, že Komisia nevykonala analýzu tzv. „rovnako efektívneho“ konkurenta

517 Podľa žalobkyne Komisia nevykonala analýzu tzv. „rovnako efektívneho“ konkurenta tak na relevantnom trhu, ako aj v špičkovom segmente tohto trhu, a preto nedodržala platnú právnu normu, ako to vyplýva z tvrdení uvedených na podporu tretieho žalobného dôvodu. Komisia pritom navyše nepreskúmala, či miera pokrytia trhu vytýkaným správaním mala dostatočný rozsah na to, aby mohla vyvolať protisúťažné účinky, ako to stanovil Súdny dvor v rozsudku zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že Icera v každom prípade nebola „rovnako efektívnym“ konkurentom, lebo vzhľadom na to, že mimo špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS nebola konkurencieschopná, nebola by schopná uspokojiť významnú časť dopytu na relevantnom trhu. Podľa jej názoru by „rovnako efektívny“ konkurent mal byť schopný prinajmenšom reprodukovať celú ponuku dominantného podniku.

519 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

520 Podľa judikatúry v oblasti predátorských cien sa ceny pod úrovňou AVC musia považovať za zneužívajúce, keďže dominantný podnik má záujem na uplatňovaní takýchto cien len vtedy, keď chce eliminovať svojich konkurentov. Okrem toho ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC sa musia považovať za zneužívajúce, ak sú stanovené ako súčasť plánu, ktorého cieľom je vylúčiť konkurenta z trhu, keďže takéto ceny môžu z trhu vytlačiť podniky, ktoré sú možno rovnako výkonné ako dominantný podnik, no ktoré v dôsledku svojich menších finančných zdrojov nie sú schopné odolávať konkurenčnému tlaku tohto podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72).

521 Z toho na jednej strane vyplýva, že domnienka zneužitia existuje vtedy, keď podnik v dominantnom postavení uplatňuje ceny pod úrovňou AVC, pričom Komisia nemusí vykonať inú analýzu než takéto porovnanie cien uplatňovaných dominantným podnikom a určitých jeho nákladov. Na druhej strane, ak podnik v dominantnom postavení uplatňuje ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, Komisia je na účely preukázania existencie zneužitia povinná vykonať porovnanie cien uplatňovaných dominantným podnikom a určitých jeho nákladov a preukázať existenciu plánu, ktorého cieľom je vylúčiť konkurenta z trhu, keďže takéto ceny sú v podstate samy osebe spôsobilé vylúčiť rovnako efektívnych konkurentov z trhu. Komisia teda nie je vôbec povinná vykonať popri takomto preukázaní ďalšie analýzy najmä s cieľom predložiť dôkaz o protisúťažných účinkoch vyvolaných spornou praktikou.

522 Na rozdiel od tvrdení žalobkyne teda Komisia nie je pri skúmaní prípadnej existencie predátorských cien uplatňovaných podnikom v dominantnom postavení povinná preskúmať, či miera pokrytia trhu spornou praktikou má dostatočný rozsah na to, aby táto praktika vyvolala protisúťažné účinky. V prejednávanej veci preto nemožno Komisii oprávnene vytýkať, že takéto preskúmanie nevykonala.

523 V tejto súvislosti z bodov 72 a 73 oznámenia Komisie týkajúceho sa usmernenia o prioritách Komisie v oblasti presadzovania práva pri uplatňovaní článku [102 ZFEÚ] na prípady zneužívania dominantného postavenia podnikov na vylúčenie konkurentov z trhu (Ú. v. EÚ C 45, 2009, s. 7, ďalej len „oznámenie o prioritách“) okrem toho vyplýva, že pre dominantný podnik môže byť ľahšie správať sa predátorsky, ak sa nízkymi cenami selektívne zameria na konkrétnych odberateľov, pretože takto sa obmedzia jeho straty, a že je menej pravdepodobné, že dominantný podnik sa bude správať predátorsky, ak sa toto správanie týkalo nízkych cien uplatňovaných vo všeobecnosti počas dlhšieho časového obdobia. Z toho vyplýva, že v oblasti predátorských cien je miera pokrytia trhu vytýkaným správaním vo všeobecnosti nízka a ak by bolo možné postihovať len predátorské správanie týkajúce sa dostatočne veľkej časti trhu, hrozilo by, že akákoľvek selektívna predátorská praktika by bola vyňatá zo zákazu podľa článku 102 ZFEÚ, a to aj napriek tomu, že by mohla viesť k vylúčeniu rovnako efektívneho konkurenta z trhu. Z judikatúry pritom vyplýva, že praktiku spočívajúcu v predátorských cenách musí byť možné sankcionovať hneď, ako vznikne riziko vylúčenia konkurentov z trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 1996, Tetra Pak/Komisia, C-333/94 P, EU:C:1996:436, bod 44).

524 Okrem toho z judikatúry tiež vyplýva, že uplatnenie kritéria „rovnako efektívneho“ konkurenta pozostáva z preskúmania, či cenové praktiky podniku v dominantnom postavení predstavujú pre konkurenta, ktorý je rovnako výkonný ako tento podnik, nebezpečenstvo vylúčenia z trhu, a že toto kritérium sa zakladá na porovnaní cien, ktoré uplatňuje podnik v dominantnom postavení, a určitých nákladov, ktoré mu vznikli, ako aj na analýze jeho stratégie (rozsudky z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 28, a zo 6. októbra 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, body 53 a 54).

525 Z toho vyplýva, že v rámci vyšetrovania potenciálnych predátorských cien analýza, ktorou Komisia porovnáva ceny uplatňované podnikom v dominantnom postavení a určité jeho náklady s cieľom posúdiť, či tento podnik uplatňoval ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, už zahŕňa analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta.

526 V rozsahu, v akom podnik v dominantnom postavení stanovuje svoje ceny na úrovni nižšej ako ATC, ale vyššej ako AVC, totiž konkurent „rovnako efektívny“ ako tento podnik v zásade nebude z dôvodu svojich menších finančných zdrojov schopný konkurovať týmto cenám bez toho, aby mu vznikli straty, ktoré sú z dlhodobého hľadiska neudržateľné. Takéto ceny teda môžu vylúčiť „rovnako efektívneho“ konkurenta z trhu, čo zodpovedá preukázaniu, ktoré musí Komisia vykonať v rámci uplatnenia kritéria „rovnako efektívneho“ konkurenta na účely preukázania potenciálu protisúťažnej praktiky vylúčiť konkurenta z trhu.

527 V dôsledku toho, ak Komisia platne preukázala, tak ako v prejednávanej veci, že podnik v dominantnom postavení uplatňoval ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, implicitne tým uplatnila kritérium „rovnako efektívneho“ konkurenta, čo postačuje na zamietnutie prvej časti deviateho žalobného dôvodu.

O ostatných častiach, ktoré sú v podstate založené na neexistencii účinkov vytýkaného správania

528 Na podporu druhej časti žalobkyňa tvrdí, že spoločnosť Icera počas relevantného obdobia v skutočnosti prosperovala, čo spochybňuje tvrdenie Komisie, že účinkom vytýkaného správania bolo, že spoločnosti Icera sa v rozhodujúcej fáze jej vývoja bránilo v prístupe k spoločnostiam Huawei alebo ZTE, od ktorých záviseli jej vyhliadky na rozvoj v špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS.

529 Na podporu tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Icera získala počas relevantného obdobia dodatočné finančné prostriedky najmä vďaka svojej akvizícii spoločnosťou Nvidia, čo spochybňuje tvrdenie Komisie, že účinkom vytýkaného správania bolo, že Icera bola nútená uskutočňovať stratový predaj a vyčerpať svoj rizikový kapitál.

530 Na podporu štvrtej časti žalobkyňa tvrdí, že vytýkané správanie nemohlo mať účinok odstránenia konkurencie zo strany technológie spoločnosti Icera. Podľa jej názoru by stiahnutie sa spoločnosti Icera z trhu malo len malý alebo dokonca nulový dopad na ceny, ktoré žalobkyňa fakturovala za svoje „špičkové“ čipy UMTS alebo za akékoľvek iné čipy UMTS, a to najmä preto, že technológia a know-how spoločnosti Icera boli prenosné, takže jej odchod z trhu by nemal vplyv na hospodársku súťaž.

531 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

532 Treba konštatovať, že ako uvádza Komisia vo svojich písomných podaniach, v bode 12.7.4 napadnutého rozhodnutia len pre úplnosť preukázala, že vytýkané správanie malo protisúťažné účinky, čo žalobkyňa v rámci týchto častí spochybňuje. Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že námietky smerujúce proti dôvodom rozhodnutia Komisie uvedeným v záujme úplnosti sa musia bez ďalšieho zamietnuť ako neúčinné, keďže nemôžu viesť k zrušeniu tohto aktu (rozsudky z 8. mája 2003, T. Port/Komisia, C-122/01 P, EU:C:2003:259, bod 17, a z 8. júla 2004, Dalmine/Komisia, T-50/00, EU:T:2004:220, bod 146), v dôsledku čoho sú tieto časti v každom prípade neúčinné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2012, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 283).

533 Z toho vyplýva, že druhá až štvrtá časť deviateho žalobného dôvodu žalobkyne sa musia zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj prvá časť tohto žalobného dôvodu bola zmietnutá (pozri bod 527 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O desiatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, na nedostatku odôvodnenia, ako aj na porušení práva byť vypočutý a zásady riadnej správy vecí verejných v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že cenové praktiky žalobkyne zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu

534 Desiaty žalobný dôvod sa skladá z troch častí. Prvá časť je založená na nekonzistentnosti „teórie ujmy“, ktorú Komisia rozvinula na základe dokumentov uvedených v napadnutom rozhodnutí. Druhá časť je založená na nesprávnom výklade a skreslení určitých interných dokumentov, o ktoré sa Komisia opiera v uvedenom rozhodnutí na účely preukázania úmyslu vylúčiť konkurenta z trhu. Tretia časť je založená na tom, že zamestnanec žalobkyne, ktorý je autorom viacerých interných dokumentov uvádzaných Komisiou s cieľom preukázať existenciu predátorskej stratégie, bol nízko postaveným zamestnancom bez rozhodovacej právomoci o cenách.

535 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

536 V odôvodnení 1118 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že na účely preukázania úmyslu žalobkyne vylúčiť konkurenta z trhu vychádzala nielen z dokumentov výslovne uvedených v bode 12.8 uvedeného rozhodnutia, ktorý sa osobitne zaoberá týmto úmyslom, ale aj z ďalších dôkazov uvedených v bode 12.4.2 tohto rozhodnutia a zo súvislostí, ktoré mohla preukázať medzi týmito dôkazmi a svojou analýzou cien a nákladov v rámci toho istého rozhodnutia, pokiaľ ide o čip MDM8200 (odôvodnenia 954 až 956 napadnutého rozhodnutia), pokiaľ ide o čip MDM6200 (odôvodnenia 968 až 971 napadnutého rozhodnutia) a pokiaľ ide o čip MDM8200A (odôvodnenia 977 až 978 napadnutého rozhodnutia). V tejto súvislosti v odôvodnení 1118 napadnutého rozhodnutia uviedla, pričom žalobkyňa jej v tomto ohľade neoponovala, že všetky tieto dôkazy a odôvodnenia sú neoddeliteľnou súčasťou jej analýzy zameranej na preukázanie úmyslu žalobkyne vylúčiť konkurenta z trhu.

537 Komisia ďalej preukázala existenciu úmyslu žalobkyne vylúčiť konkurenta z trhu, ktorý bol základom uplatňovania predátorských cien vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE v súvislosti s čipmi MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, na základe priamych dôkazov, teda interných dokumentov žalobkyne (bod 12.8.1 napadnutého rozhodnutia), ako aj nepriamych dôkazov, teda okolností vyplývajúcich z kontextu (bod 12.8.2 napadnutého rozhodnutia).

538 Pokiaľ ide konkrétne o priame dôkazy, z odôvodnenia 1120 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia vybrala z dôkazov zhrnutých v bode 12.4.2 uvedeného rozhodnutia deväť interných e-mailových korešpondencií, ktoré podľa jej názoru obzvlášť názorne ukazujú existenciu plánu vrcholového manažmentu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, ktoré uviedla v odôvodneniach 1121 až 1137 tohto rozhodnutia.

539 Konkrétne ide o túto e-mailovú korešpondenciu:

– e-mailová korešpondencia z decembra 2008 obsahujúca, okrem iného, vyjadrenia „zo strategického hľadiska by sme nemali pripustiť nijakú šancu spoločnosti Icera u Huawei“, „v prípade, že Icera získa ZTE, môžeme vytlačiť ZTE spoluprácou na trhu s Huawei“ a „zvážte

poskytnutie ďalšieho 2 – 3 % [zníženia ceny], aby sme mali istotu, že budeme mať u Huawei 100 % podiel“ (odôvodnenie 1121 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z februára 2009, v ktorej sa hovorí o preventívnych opatreniach s cieľom zabrániť spoločnosti Icera v dosiahnutí dostatočnej úrovne objemu, o vojne cien, hrozbe zo strany spoločnosti Icera a o tom, že Icera by sa nemala presadiť u jedného z hlavných výrobcov originálneho zariadenia, ako aj o rozdrvení spoločnosti Icera v očiach spoločnosti ZTE (odôvodnenie 1122 uvedeného rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z decembra 2009, v ktorej ide o zníženie ceny čipu MDM6200 pre ZTE a o to, že žalobkyňa nemôže pripustiť, aby Icera získala veľký počet zákaziek, čo by jej pomohlo posilniť sa (odôvodnenie 1124 uvedeného rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z decembra 2009 o tom, že z ceny treba urobiť bezvýznamnú tému s cieľom nechať čip MDM8200 „vyplniť vákuum“ (odôvodnenie 1125 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z januára 2010, v ktorej je čip 8042 spoločnosti Icera prezentovaný ako hlavná hrozba pre žalobkyňu a okrem iného sa navrhuje spolupracovať so spoločnosťou Huawei s cieľom poraziť spoločnosť Icera čipom MDM6200, vyčerpať obmedzené finančné prostriedky spoločnosti Icera z jej rizikového kapitálu a rozdrviť na trhu čip ICE8042 v očiach ZTE (odôvodnenie 1127 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z januára 2010 obsahujúca vyjadrenia „musíme si chrániť svoje postavenie u hlavných zákazníkov“, „ZTE a Huawei sú hlavnými prioritami a čínsky tím pracuje na problémoch vznikajúcich u týchto zákazníkov“, a „v krátkodobom horizonte je potrebné upraviť ceny čipov MDM6200 a MDM8200A, aby sa obmedzil rast objemu spoločnosti Icera v roku 2010“, ako aj priloženú prezentáciu, v ktorej sa navrhuje vyvíjať tlak na spoločnosť Icera približne šesť mesiacov, aby vyčerpala svoje veľmi obmedzené finančné prostriedky z rizikového kapitálu [Venture Capital] (odôvodnenie 1128 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z júna 2010 obsahujúca vyjadrenie „stratégia vyvíjania tlaku na čip ICE8042 dvomi čipmi MDM6200 a MDM8200A sa osvedčila“ (odôvodnenie 1132 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z decembra 2010 týkajúca sa stratégie pre čip MDM8200A v prípade spoločností Huawei a ZTE, v ktorej sa uvádza odhad objemu predaja spoločnosti Icera spoločnosti ZTE za predpokladu, že by žalobkyňa nič neurobila a neposkytla spoločnosti ZTE inú osobitnú podporu než bežné úpravy cien (odôvodnenie 1134 napadnutého rozhodnutia),

– e-mailová korešpondencia z mája 2011, v ktorej vedúci zamestnanec žalobkyne vyjadruje svoje pochybnosti vzhľadom na finančné ťažkosti spoločnosti Icera, pokiaľ ide o poskytnutie dodatočného zníženia ceny za čip MDM8200A (odôvodnenie 1136 napadnutého rozhodnutia).

540 Pokiaľ ide o nepriame dôkazy, Komisia sa opierala o päť okolností vyplývajúcich z kontextu, ktorými sú konkrétne vysoko cielená povaha vytýkaného správania, značný rozsah stratového predaja žalobkyne v mimoriadne strategicky významnom špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS, nepretržitá povaha vytýkaného správania počas relevantného obdobia, dve platby NRE určené na zabezpečenie skrytého zníženia ceny čipov MDM8200 a MDM6200 a finančné obete

žalobkyne v oblasti cien a dodávok. V tejto súvislosti Komisia v odôvodnení 1138 napadnutého rozhodnutia uviedla, že tieto nepriame dôkazy sú samy osebe dostatočné na preukázanie existencie úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z relevantného trhu.

541 Podľa ustálenej judikatúry platí, že pokiaľ sú niektoré dôvody rozhodnutia samy osebe takej povahy, že ho z právneho hľadiska dostatočne odôvodňujú, vady, ktorými by mohol byť postihnutý akt z iných dôvodov, sú v každom prípade bez vplyvu na jeho výrok (rozsudky z 21. septembra 2005, EDP/Komisia, T-87/05, EU:T:2005:333, bod 144, a z 29. marca 2012, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 283).

542 V prejednávanej veci je teda potrebné preskúmať, či tento žalobný dôvod nie je neúčinný v rozsahu, v akom sa žalobkyňa dovoláva pochybení, ktorých sa Komisia dopustila, keď dospela k záveru, že jej cenové praktiky zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu.

543 Na úvod treba konštatovať, že pokiaľ ide o priame dôkazy, žalobkyňa v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu výslovne spochybňuje len výklad Komisie týkajúci sa štyroch nových e-mailových korešpondencií, ktoré podľa napadnutého rozhodnutia obzvlášť názorne ukazujú existenciu úmyslu vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, a to korešpondenciu z februára 2009 (t. j. druhý priamy dôkaz), korešpondenciu z januára 2010 (t. j. piaty a šiesty priamy dôkaz) a korešpondenciu z júna 2010 (t. j. siedmy priamy dôkaz).

544 Pokiaľ ide o zamestnanca s údajne nízkym postavením, o ktorom sa hovorí v tretej časti tohto žalobného dôvodu, tento zamestnanec bol zapojený len do e-mailovej korešpondencie z februára 2009 (t. j. druhý priamy dôkaz), do druhej e-mailovej korešpondencie z decembra 2009 (t. j. štvrtý priamy dôkaz) a do dvoch e-mailových korešpondencií z januára 2010 (t. j. piaty a šiesty priamy dôkaz), ale nie do e-mailovej korešpondencie z decembra 2008 (t. j. prvý priamy dôkaz), do prvej e-mailovej korešpondencie z decembra 2009 (t. j. tretí priamy dôkaz), do e-mailovej korešpondencie z júna 2010 (t. j. siedmy priamy dôkaz), do e-mailovej korešpondencie z decembra 2010 (t. j. ôsmy priamy dôkaz) a do e-mailovej korešpondencie z mája 2011 (t. j. deviaty priamy dôkaz).

545 Z toho vyplýva, že žalobkyňa v žalobe neuvádza na podporu tohto žalobného dôvodu nijaké výhrady voči výkladu, ktorý Komisia podala v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s e-mailovou korešpondenciou z decembra 2008 (t. j. prvý dôkaz), s prvou e-mailovou korešpondenciou z decembra 2009 (t. j. tretí priamy dôkaz), s e-mailovou korešpondenciou z decembra 2010 (t. j. ôsmy priamy dôkaz) a s e-mailovou korešpondenciou z mája 2011 (t. j. deviaty priamy dôkaz).

546 Uvedená e-mailová korešpondencia je pritom sama osebe dôkazom existencie stratégie žalobkyne zameranej na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu.

547 Ako totiž vyplýva z bodu 539 vyššie, v e-mailovej korešpondencii z decembra 2008 (t. j. prvý priamy dôkaz) sa hovorilo o tom, že by sa nemala pripustiť nijaká „šanca“ spoločnosti Icera u spoločnosti Huawei, o spolupráci s Huawei s cieľom vytlačiť ZTE v prípade, ak Icera získa ZTE, a o poskytnutí dodatočného zníženia ceny o 2 alebo 3 % spoločnosti Huawei s cieľom zabezpečiť si 100 % podiel u tohto zákazníka. Z toho vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii jasne identifikovaná, rovnako ako potreba žalobkyne konať vo vzťahu k nej prostredníctvom spolupráce so spoločnosťou Huawei poskytnutím dodatočného zníženia ceny tejto spoločnosti s cieľom nepripustiť nijakú „šancu“ spoločnosti Icera u tohto zákazníka.

548 Treba tiež poznamenať, že Komisia sa mohla oprávnene opierať o e-mailovú korešpondenciu z decembra 2008, hoci sa uskutočnila niekoľko mesiacov pred začiatkom relevantného obdobia. Z judikatúry totiž vyplýva, že Komisia môže zohľadniť preukázané skutočnosti mimo obdobia porušovania, ak tieto skutočnosti tvoria súčasť súboru nepriamych dôkazov, na ktoré sa Komisia odvoláva, aby preukázala uvedené porušenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. februára 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals/Komisia, T-83/08, neuverejnený, EU:T:2012:48, bod 193, a zo 16. júna 2015, FSL a i./Komisia, T-655/11, EU:T:2015:383, bod 178). Navyše sa zdá byť úplne pochopiteľné, že konkrétna realizácia stratégie vylúčenia konkurenta si môže vyžadovať určitý čas, a teda k nej môže dôjsť niekoľko mesiacov po jej vypracovaní.

549 V prvej e-mailovej korešpondencii z decembra 2009 (t. j. tretí priamy dôkaz) sa hovorí o znížení ceny čipu MDM6200 pre ZTE a o tom, že žalobkyňa nemôže pripustiť, aby Icera získala veľký počet zákaziek, čo by jej pomohlo posilniť sa. Z toho vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii jasne identifikovaná, rovnako ako potreba žalobkyne konať vo vzťahu k nej prostredníctvom poskytnutia zníženia ceny spoločnosti ZTE s cieľom zabrániť tomu, aby sa Icera posilnila získaním zákaziek najmä od tohto zákazníka.

550 V e-mailovej korešpondencii z decembra 2010 (t. j. ôsmy priamy dôkaz) sa poukazuje na inú osobitnú podporu pre ZTE než sú bežné úpravy cien. V rovnakom duchu z tejto korešpondencie vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii jasne identifikovaná, rovnako ako aj prognózy dodávok spoločnosti Icera pre ZTE v prípade, že by sa tejto spoločnosti neposkytla iná osobitná podpora než sú bežné úpravy cien.

551 V e-mailovej korešpondencii z mája 2011 (t. j. deviaty priamy dôkaz) sa hovorí o finančných ťažkostiach spoločnosti Icera, ktoré vyvolávajú pochybnosti vedúceho zamestnanca žalobkyne, pokiaľ ide o poskytnutie dodatočného zníženia ceny za čip MDM8200A, čo preukazuje, že finančná situácia spoločnosti Icera mala vplyv na cenovú politiku žalobkyne počas relevantného obdobia.

552 Skutočnosť, že žalobkyňa nespochybňuje výklad, ktorý Komisia podala v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s e-mailovou korešpondenciou uvedenou v bode 545 vyššie, teda znamená, že tento žalobný dôvod je neúčinný v rozsahu, v akom sa žalobkyňa dovoláva pochybení, ktorých sa Komisia dopustila, keď dospela k záveru, že jej cenové praktiky zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu. Aj keby sa totiž dalo žalobkyni za pravdu, pokiaľ ide o jej kritiku výkladu Komisie týkajúceho sa niektorých e-mailových korešpondencií, o ktoré sa Komisia opiera ako o priame dôkazy, nič to nemení na tom, že dôkazy, ktoré nespochybňuje, samy osebe umožňujú preukázať jej úmysel vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

553 V každom prípade Komisia na preukázanie úmyslu žalobkyne vylúčiť konkurenta z trhu vychádzala v napadnutom rozhodnutí aj z nepriamych dôkazov.

554 Ako pritom vyplýva z odôvodnenia 1138 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, nepriame dôkazy stačia na preukázanie úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

555 Okrem toho žalobkyňa na podporu tohto žalobného dôvodu uvádza tri časti, pričom v žiadnej nekritizuje súbor nepriamych dôkazov uvedených v bode 12.8.2 napadnutého rozhodnutia, keďže prvá časť sa týka „teórie ujmy“ rozvinutej Komisiou, druhá spochybňuje výklad a prezentáciu

niektorých priamych dôkazov zo strany Komisie, konkrétne niektorých interných dokumentov žalobkyne, a tretia sa týka nízkeho postavenia zamestnanca, ktorý je autorom niektorých dokumentov, ktoré Komisia uvádza ako priame dôkazy.

556 V dôsledku toho, keďže súbor nepriamych dôkazov, o ktoré sa Komisia opiera v bode 12.8.2 napadnutého rozhodnutia, sám osebe postačuje na preukázanie existencie úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, skutočnosť, že žalobkyňa nespochybňuje tieto dôkazy v rámci tohto žalobného dôvodu, má za následok neúčinnosť tohto žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa žalobkyňa dovoláva pochybení, ktorých sa Komisia dopustila, keď dospela k záveru, že jej cenové praktiky zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu.

557 V každom prípade podľa judikatúry v prípade, ak podnik nachádzajúci sa v dominantnom postavení uplatňuje nižšie ceny ako ATC, Komisia sa musí na preukázanie existencie zneužitia opierať o súbor vážnych a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať úmysel tohto podniku vylúčiť konkurenta z trhu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia, T-83/91, EU:T:1994:246, bod 151, a z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia, T-340/03, EU:T:2007:22, bod 197). Cieľom uvedeného preukázania musí byť na základe presnej a konkrétnej analýzy a dôkazov preukázať, že uvedené správanie má prinajmenšom schopnosť vyvolať účinky spočívajúce vo vylúčení konkurentov z trhu (rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 130).

558 Vzhľadom na súbor nepriamych dôkazov, ktorý je na prvý pohľad postačujúci, prináleží žalobkyni, aby v žalobe predložila iné úplné a konzistentné vysvetlenie, ktoré môže dať jednotlivým skutočnostiam uvedeným v napadnutom rozhodnutí iný význam (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2012, Almamet/Komisia, T-410/09, neuverejnený, EU:T:2012:676, bod 145).

559 V prejednávanej veci Komisia použila v neprospech žalobkyne najmä uplatňovanie cien pod úrovňou LRAIC, ale nad úrovňou AVC. Na preukázanie porušenia v prejednávanej veci bola teda Komisia povinná predložiť okrem iného závažné dôkazy o existencii úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, čo v bode 12.8 napadnutého rozhodnutia aj urobila.

560 Ako vyplýva z bodu 538 vyššie, Komisia v bode 12.8.1 napadnutého rozhodnutia odkazuje na viaceré interné dokumenty žalobkyne, konkrétne na deväť e-mailových korešpondencií, ktoré podľa jej názoru obzvlášť názorne ukazujú existenciu stratégie vylúčenia spoločnosti Icera z relevantného trhu.

561 Ako bolo uvedené v bode 545 vyššie, žalobkyňa neuviedla na podporu tohto žalobného dôvodu nijakú výhradu voči výkladu, ktorý Komisia podala v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s e-mailovou korešpondenciou z decembra 2008 (t. j. prvý priamy dôkaz), s prvou e-mailovou korešpondenciou z decembra 2009 (t. j. tretí priamy dôkaz), s e-mailovou korešpondenciou z decembra 2010 (t. j. ôsmy priamy dôkaz) a s e-mailovou korešpondenciou z mája 2011 (t. j. deviaty priamy dôkaz). Ako bolo pritom rozhodnuté v bode 546 vyššie, tieto e-mailové korešpondencie sú samy osebe dôkazom existencie stratégie vylúčenia spoločnosti Icera z trhu, a to najmä s prihliadnutím na dokumenty uvedené v bode 12.4.2 uvedeného rozhodnutia.

562 Pokiaľ ide o ostatných päť e-mailových korešpondencií, ktorých výklad zo strany Komisie sa v žalobe výslovne spochybňuje, tieto e-maily predstavujú súbor vážnych a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať úmysel žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

563 V tejto súvislosti je potrebné hneď na úvod pripomenúť, že Komisia sa na základe týchto priamych dôkazov v bode 12.8.1 napadnutého rozhodnutia usilovala preukázať úmysel žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu a nie iné znaky skutkovej podstaty porušenia, ako je najmä existencia predátorských cien v súvislosti s tromi predmetnými čipmi, ktorými sa zaoberajú iné body uvedeného rozhodnutia. V dôsledku toho je v prejednávanej veci potrebné overiť, či interné dokumenty, o ktoré sa Komisia opiera, predstavujú súbor vážnych a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, ktoré ako celok umožňujú preukázať úmysel žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, pričom akékoľvek iné úvahy sú na tento účel irelevantné.

564 V tejto súvislosti výrazy použité v každej e-mailovej korešpondencii obzvlášť odhaľujú úmysel žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

565 V prvom rade v e-mailovej korešpondencii z februára 2009 je Icera výslovne označená ako „hrozba“ a hovorí sa o preventívnych opatreniach, ktoré treba prijať s cieľom zabrániť spoločnosti Icera v tom, aby dosiahla dostatočnú úroveň objemu a presadila sa u hlavných výrobcov originálneho zariadenia. V tejto e-mailovej korešpondencii sa okrem toho navrhuje „rozdrviť“ spoločnosť Icera v očiach spoločnosti ZTE a nepripustiť nijakú „šancu“ spoločnosti Icera u spoločnosti Huawei. Z toho vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii jasne identifikovaná, rovnako ako potreba žalobkyne prijať opatrenia s cieľom zabrániť jej v dosiahnutí dostatočných objemov a vylúčiť ju z trhu, najmä pokiaľ ide o dvoch zákazníkov, a to Huawei a ZTE.

566 Žalobkyňa spochybňuje závery, ktoré Komisia vyvodila z e-mailovej korešpondencie z februára 2009, pričom tvrdí, že táto korešpondencia sa uskutočnila tri mesiace pred začatím porušovania, stanovenie cien predmetných troch čipov sa v nej vôbec nespomína a spochybňuje „teóriu nepriameho predátorského správania“.

567 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 548 vyššie, Komisia môže zohľadniť preukázané skutočnosti mimo obdobia porušovania, ak tieto skutočnosti tvoria súčasť súboru nepriamych dôkazov, na ktoré sa Komisia odvoláva, aby preukázala uvedené porušenie. Okrem toho úmysel vylúčiť konkurenta z trhu môže byť pokojne vyjadrený aj niekoľko mesiacov pred konkrétnou realizáciou stratégie, ktorej cieľom je takéto vylúčenie. Okrem toho skutočnosť, že v e-mailovej korešpondencii z februára 2009 sa neuvádza ani zmienka o stanovení cien predmetných troch čipov alebo že je údajne v rozpore s „teóriou nepriameho predátorského správania“, je irelevantná, keďže tieto skutočnosti nemôžu spochybniť existenciu úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu. Navyše, aj keď táto korešpondencia neobsahuje podrobnosti o opatreniach, ktoré by sa mali prijať voči spoločnosti Icera, nič to nemení na skutočnosti, že sa v nej výslovne navrhuje prijať preventívne opatrenia voči spoločnosti Icera.

568 V druhom rade v prvej e-mailovej korešpondencii z januára 2010 (t. j. piaty priamy dôkaz) sa Icera a konkrétnejšie jej čip ICE8042 opäť označuje za hlavnú hrozbu pre žalobkyňu a hovorí sa v nej tiež o opatreniach, ktoré má žalobkyňa prijať s cieľom vylúčiť ju z trhu, konkrétne spolupracovať so spoločnosťou Huawei a vyčerpať obmedzené finančné prostriedky spoločnosti Icera. Z toho vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii jasne identifikovaná, rovnako ako potreba žalobkyne konať tak, aby ju vylúčila z trhu, najmä pokiaľ ide o spoločnosť Huawei.

569 Pokiaľ ide o druhú e-mailovú korešpondenciu z januára 2010 (t. j. šiesty priamy dôkaz), hovorí sa v nej o opatreniach, ktoré treba prijať s cieľom obmedziť rast objemu spoločnosti Icera a chrániť postavenie žalobkyne u jej hlavných zákazníkov, pričom Huawei a ZTE sú v tejto súvislosti označené za „priority“, a to najmä o úprave ceny čipov MDM6200 a MDM8200A. V prezentácii

pripojenej k tejto korešpondencii sa tiež hovorí o „vyvíjaní tlaku“ na spoločnosť Icera počas šiestich mesiacov, aby vyčerpala svoje obmedzené finančné prostriedky. Z toho vyplýva, že Icera je v tejto korešpondencii znova jasne identifikovaná, rovnako ako potreba žalobkyne konať tak, aby ju z pohľadu spoločností Huawei a ZTE vylúčila z trhu, a to najmä prostredníctvom úpravy ceny čipov MDM6200 a MDM8200A.

570 Žalobkyňa sa usiluje spochybniť závery, ktoré Komisia vyvodila v súvislosti s e-mailovou korešpondenciou z januára 2010, na základe dlhého radu rôznych tvrdení, ako napríklad že Komisia nezohľadnila v „teórii ujmy“, ktorú rozvinula, konkurenciu zo strany spoločnosti HiSilicon, hoci sa na ňu poukazuje v e-maile z 1. januára 2010, že čip MDM8200 sa vôbec nespomína, alebo že hlavným predmetom týchto e-mailov bola konkurencia zo strany spoločnosti Vodafone. Takéto tvrdenia sa však musia považovať za irelevantné, keďže nemôžu spochybniť existenciu úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

571 Okrem toho žalobkyňa nespochybňuje, že v e-mailovej korešpondencii z januára 2010 sa spomínajú opatrenia, najmä cenové, ktoré sa majú prijať vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE s cieľom obmedziť rast spoločnosti Icera a prinútiť ju vyčerpať svoje obmedzené finančné prostriedky. V tejto súvislosti, hoci žalobkyňa spochybňuje výklad výrazu „vyvíjať tlak“, ktorý podľa jej názoru neznamená „odrezať od zdrojov“, nič to nemení na tom, že veta, v ktorej je tento výraz použitý, konkrétne „vyvíjať tlak na spoločnosť Icera približne šesť mesiacov, aby vyčerpala svoje veľmi obmedzené finančné prostriedky z rizikového kapitálu [Venture Capital]“, jednoznačne odkazuje na stratégiu zameranú na finančné vyčerpanie spoločnosti Icera. Treba tiež uviesť, že žalobkyňa neuvádza nijaký iný výklad výrazu „vyvíjať tlak“, ktorý by umožnil spochybniť škodlivosť takejto stratégie vo vzťahu k spoločnosti Icera.

572 V treťom rade v e-mailovej korešpondencii z júna 2010 (t. j. siedmy priamy dôkaz) sa výslovne poukazuje na skutočnosť, že čip ICE8042 spoločnosti Icera stráca u spoločností Huawei a ZTE na sile a že „stratégia spočívajúca vo vyvíjaní tlaku na čip ICE8042 dvomi čipmi MDM6200 a MDM8200A sa osvedčila“. Z toho vyplýva, že žalobkyňa skutočne realizovala vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE stratégiu založenú na čipoch MDM6200 a MDM8200A, ktorá bola namierená proti spoločnosti Icera.

573 Žalobkyňa sa v tejto súvislosti opiera o rad rôznych tvrdení, ktoré sú irelevantné, lebo nespochybňujú existenciu jej úmyslu vylúčiť spoločnosť Icera z trhu ako takú, ako sú napríklad neexistencia akejkoľvek zmienky o čipe MDM8200, dohoda o jednorazových inžinierskych nákladoch alebo dodatočné financovanie vlastného kapitálu, ktoré Icera oznámila v máji 2010. Žalobkyňa však pritom nespochybňuje, že e-mailová korešpondencia z júna 2010 poukazuje na stratégiu vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE namierenú proti spoločnosti Icera prostredníctvom čipov MDM6200 a MDM8200A, ktorú skutočne zrealizovala, keďže sa osvedčila.

574 Vo štvrtom rade žalobkyňa konkrétne na podporu tretej časti tohto žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia vychádza z dokumentov vypracovaných zamestnancom s nízkym postavením, ktorý nemal nijaké právomoci ani vplyv na ceny, a preto nemohol zohrávať zásadnú úlohu pri realizácii stratégie vylúčenia spoločnosti Icera z trhu. V tejto súvislosti z bodu 12.8.1 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že tento zamestnanec bol zapojený do e-mailovej korešpondencie z februára 2009, z decembra 2009 a z januára 2010.

575 Pokiaľ ide o e-mailovú korešpondenciu z februára 2009 (t. j. druhý priamy dôkaz), z odôvodnenia 1122 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dotknutý zamestnanec odovzdal svoju „analýzu hrozby zo strany spoločnosti Icera“ členovi vrcholového manažmentu žalobkyne, ktorý uvedenú analýzu schválil a postúpil ju ďalším členom tohto vrcholového manažmentu.

576 Pokiaľ ide o druhú e-mailovú korešpondenciu z decembra 2009 (t. j. štvrtý priamy dôkaz), žalobkyňa nespochybňuje, že člen jej vrcholového manažmentu navrhol urobiť z ceny bezvýznamnú otázku s cieľom nechať čip MDM8200 „vyplniť vákuum“.

577 Napokon, pokiaľ ide o e-mailovú korešpondenciu z januára 2010 (t. j. piaty a šiesty priamy dôkaz), ktorá obsahovala návrh dotknutého zamestnanca „vyvíjať tlak“ na spoločnosť Icera, aby vyčerpala svoje obmedzené finančné prostriedky, je nesporné, že adresátmi týchto e-mailov boli viacerí členovia vrcholového manažmentu žalobkyne. Okrem toho tento návrh bol zopakovaný v prezentácii vypracovanej týmto zamestnancom, ktorá bola pripojená k správe o „preskúmaní spoločnosti Icera“, ktorú člen uvedeného vrcholového manažmentu zaslal vedúcim pracovníkom žalobkyne.

578 Z toho vyplýva, že členovia vrcholového manažmentu žalobkyne, ktorí mali právomoci a vplyv na ceny, boli skutočne zapojení do tejto e-mailovej korešpondencie, z ktorej vyplýva úmysel vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

579 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v bode 12.8.1 napadnutého rozhodnutia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, prostredníctvom priamych dôkazov tvoriacich súbor vážnych a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, existenciu úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, a preto Komisia neporušila svoju povinnosť odôvodnenia.

580 Nakoniec je potrebné uviesť, že žalobkyňa nepredložila ani najmenší dôkaz na účely preukázania, že Komisia porušila právo byť vypočutý a zásadu riadnej správy vecí verejných, keď dospela k záveru, že jej cenové praktiky zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu.

581 Tento žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O jedenástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o zamietnutie objektívneho odôvodnenia, ktoré žalobkyňa predložila, Komisiou

582 Žalobkyňa uvádza na podporu jedenásteho žalobného dôvodu tieto tvrdenia.

583 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že poskytnutím predmetného zníženia cien sa len vyrovnala „agresívnym“ cenám uplatňovaným jej konkurentom Icera, ako ani skutočnosť, že ňou uplatňované ceny boli nad úrovňou jej AVC, a teda boli rentabilné a odôvodnené. S odkazom na štvrtý a ôsmy až desiaty žalobný dôvod opakuje, že v nijakom prípade z tohto dôvodu nerealizovala „plán“ s cieľom vylúčiť spoločnosť Icera z trhu.

584 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že zníženia ceny za čip MDM8200 poskytnuté spoločnosti Huawei boli reakciou na veľký tlak, ktorý na ňu táto spoločnosť vyvíjala, a ich cieľom bolo na jednej strane pomôcť spoločnosti Huawei predať jej nezrealizované objednávky a nadbytočné a staré zásoby a na druhej strane cenovo konkurovať zariadeniam spoločnosti ZTE so zabudovaným čipom spoločnosti Icera.

585 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že v priebehu správneho konania podrobne vysvetlila Komisii, že vlastné zásoby čipov MDM8200 považuje za nadbytočné a staré. Podľa jej názoru práve z tohto dôvodu znížila cenu tohto čipu pre všetkých svojich významných zákazníkov, čo znevýhodnilo spoločnosť Huawei a napokon ju viedlo k tomu, aby tejto spoločnosti poskytla zníženie ceny za predtým zadané objednávky. Tvrdí, že skutočnosť, že objednávky uvedených čipov boli zadané v rokoch 2010 a 2011, nijako nebráni objektívne odôvodnenej povahe jej rozhodnutia znížiť cenu tohto čipu s cieľom stimulovať nové dopyty. Napokon zdôrazňuje, že v rozpore s tvrdeniami Komisie skutočne poskytla zníženie ceny všetkým svojim ostatným významným zákazníkom, ktorí v skutočnosti využívali ceny zodpovedajúce priemerným predajným cenám poskytnutým spoločnosti Huawei.

586 Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobkyňa tvrdí, že vytýkané správanie bolo objektívne odôvodnené a Komisia v napadnutom rozhodnutí nesprávne a bez relevantného odôvodnenia dospela k opačnému záveru.

587 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

588 Z článku 2 nariadenia č. 1/2003 v podstate vyplýva, že vo všetkých konaniach, ktoré sa týkajú uplatňovania článkov 101 a 102 ZFEÚ, bremeno dokazovania porušenia týchto ustanovení znáša účastník konania alebo orgán, ktorý sa tohto porušenia dovoláva, ale naproti tomu prináleží podniku, ktorý sa dovoláva objektívneho odôvodnenia, aby o ňom predložil dôkaz.

589 Okrem toho z odôvodnenia 5 nariadenia č. 1/2003 v podstate vyplýva, že hoci je skutočne na účastníkovi konania alebo orgáne, ktorý sa dovoláva porušenia článkov 101 alebo 102 ZFEÚ, aby takéto porušenie preukázal, je naopak na podniku, ktorý sa chce odvolať voči zisteniu porušovania, aby predložil zákonom požadované dôkazy o tom, že podmienky obhajoby sú splnené.

590 Z toho vyplýva, že podnik, akým je žalobkyňa, ktorý sa odvoláva na objektívne odôvodnenie, vrátane zvýšenia efektívnosti, správania, ktoré je a *priori* v rozpore s článkom 102 ZFEÚ, musí sám toto objektívne odôvodnenie z právneho hľadiska dostatočne preukázať.

591 V prejednávanej veci preto prináleží žalobkyni, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že takéto správanie sa musí napriek tomu považovať za objektívne odôvodnené.

592 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že správanie nie je zneužívajúce, ak je odôvodnené výhodami prospešnými pre hospodársku súťaž alebo slúži legitímnym záujmom. Podnik v dominantnom postavení môže v tejto súvislosti najmä preukázať buď to, že jeho správanie je objektívne nevyhnutné, alebo že vylučujúci účinok, ktorý spôsobuje, možno vyrovnať alebo prekonať výhodami v zmysle efektívnosti, z ktorých majú prospech aj spotrebitelia. Na tento účel dotknutému dominantnému podniku prináleží, aby preukázal po prvé, že jeho správanie je spôsobilé dosiahnuť zvýšenie efektívnosti, a to preukázaním existencie a rozsahu tohto nárastu, po druhé že taký nárast efektívnosti neutralizuje pravdepodobné škodlivé následky tohto správania na hospodársku súťaž a záujmy spotrebiteľov na dotknutých trhoch, po tretie že toto správanie je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného nárastu efektívnosti a po štvrté že nevylučuje skutočnú súťaž odstránením všetkých zdrojov skutočnej alebo potenciálnej konkurencie alebo ich väčšiny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, body 40 až 42 a citovanú judikatúru). Odôvodnenia uvedené žalobkyňou treba posúdiť práve s prihliadnutím na tieto zásady.

593 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, v čom bolo predátorské konanie, ktoré sa jej vytýka, „objektívne nevyhnutné“ alebo aké výhody z neho mohli mať spotrebitelia, ktoré by boli schopné vyvážiť skutočný alebo potenciálny účinok vylúčenia spoločnosti Icera z trhu, či dokonca „nevyhnutný“ charakter tohto správania s cieľom dosiahnuť údajné zvýšenie efektívnosti pre spotrebiteľov, v zmysle judikatúry citovanej v bode 592 vyššie.

594 Tri odôvodnenia, ktorými žalobkyňa podložila svoje predátorské správanie, a to po prvé vyrovnanie s „agresívnymi“ cenami spoločnosti Icera a uplatňovanie cien nad úrovňou AVC, po druhé zníženie ceny čipu MDM8200 poskytnuté spoločnosti Huawei s cieľom pomôcť jej predať nadbytočné a staré zásoby tohto čipu a po tretie zníženie ceny uvedeného čipu poskytnuté spoločnosti Huawei s cieľom predať svoje vlastné nadbytočné a staré zásoby tohto čipu, nepreukazuje ani objektívnu nevyhnutnosť vytýkaného správania, ani to, že vylučujúci účinok, ktorý spôsobuje vo vzťahu k spoločnosti Icera, možno vyrovnať alebo prekonať výhodami v zmysle efektívnosti, z ktorých majú prospech aj spotrebitelia.

595 Žalobkyňa, ktorej bola v tejto súvislosti položená otázka na pojednávaní, sa obmedzila na odkaz na tlak vyvíjaný spoločnosťou Huawei s cieľom dosiahnuť nižšie ceny za čip MDM8200 a na riziko, že by táto spoločnosť zrušila niektoré objednávky, v prípade potreby aj právnymi prostriedkami. Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 592 vyššie pritom takéto skutočnosti neumožňujú objektívne odôvodniť zneužitie, na ktoré sa vzťahuje zákaz podľa článku 102 ZFEÚ.

596 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepredložila dostatočný dôkaz v zmysle článku 2 nariadenia č. 1/2003 a judikatúry citovanej v bode 592 vyššie o tom, že vytýkané správanie bolo objektívne odôvodnené, čo postačuje na zamietnutie jedenásteho žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či sa Komisia dopustila skutkových pochybení, nesprávnych právnych posúdení a nesprávnych posúdení a porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že zamietla odôvodnenia predložené žalobkyňou v priebehu správneho konania.

597 Dôvody uvedené v bode 12.9 napadnutého rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a nie sú poznačené nesprávnymi posúdeniami alebo skutkovými pochybeniami.

598 Pokiaľ ide o vyrovnanie s „agresívnymi“ cenami spoločnosti Icera, stačí uviesť, že judikatúra neuznáva nijaké absolútne právo podniku v dominantnom postavení na vyrovnanie cien s cenami konkurentov, a to zvlášť pokiaľ toto právo vedie k odôvodneniu uplatňovania predátorských cien, zakázaných okrem iného Zmluvou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia, T-340/03, EU:T:2007:22, bod 182).

599 Okrem toho skutočnosť, že pre žalobkyňu bolo údajne „racionálne“ vyrovnať sa cenám spoločnosti Icera, neznamená, že takéto správanie je objektívne „odôvodnené“ v zmysle judikatúry citovanej v bode 592 vyššie, lebo prináša zvýšenie efektívnosti. Samotná skutočnosť, že správanie možno v očiach podniku, ktorý ho uplatňuje, kvalifikovať ako ekonomicky „racionálne“, nestačí na jeho objektívne odôvodnenie v zmysle práva hospodárskej súťaže.

600 Pokiaľ ide o uplatňovanie cien nad úrovňou AVC, treba pripomenúť, že podľa judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, (C-62/86, EU:C:1991:286, body 71 a 72), sa podnik v dominantnom postavení, aj keď uplatňuje ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, dopúšťa zneužitia dominantného postavenia, ak to robí v rámci plánu, ktorého cieľom je vylúčiť konkurenta z trhu. V prípade existencie takejto stratégie vylúčenia, ako je to v prejednávanej veci, teda nie je dôležité, že uplatňované ceny boli údajne „rentabilné a odôvodnené“, keďže boli nad úrovňou AVC.

601 Pokiaľ ide o zníženie ceny čipu MDM8200 poskytnuté spoločnosti Huawei s cieľom pomôcť jej predať nadbytočné a staré zásoby tohto čipu, treba konštatovať, že toto zníženie sa týka len cien ponúknutých spoločnosti Huawei a čipu MDM8200. Žalobkyňa sa teda predloženými vysvetleniami neusiluje odôvodniť predátorské ceny poskytnuté spoločnosti ZTE alebo predátorské ceny poskytnuté v prípade čipov MDM6200 a MDM8200A.

602 Pokiaľ ide o zníženie ceny čipu MDM8200 poskytnuté spoločnosti Huawei s cieľom pomôcť jej predať nadbytočné a staré zásoby tohto čipu, treba tiež uviesť, že ako uvádza Komisia v odôvodnení 1185 napadnutého rozhodnutia, Huawei zadala v rokoch 2010 a 2011 spoločnosti Qualcomm nové objednávky na tento čip, čo žalobkyňa potvrdila v odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní. Komisia sa teda nedopustila pochybenia, keď považovala za ťažko uveriteľné, že uvedené zníženie ceny mohlo byť poskytnuté s cieľom pomôcť spoločnosti Huawei predať jej nadbytočné zásoby starého čipu.

603 Podobne, pokiaľ ide o zníženie ceny čipu MDM8200, ktoré žalobkyňa poskytla spoločnosti Huawei s cieľom predať svoje vlastné nadbytočné a staré zásoby tohto čipu, je ťažko uveriteľné, že uvedené zníženie slúžilo na tento účel. Ako totiž správne uvádza Komisia, keby to tak bolo, žalobkyňa by poskytla zníženie ceny za uvedený čip všetkým svojim zákazníkom. Z tabuľky 74 napadnutého rozhodnutia pritom vyplýva, že z takéhoto zníženia ceny mala prospech len spoločnosť Huawei, ktorej boli ponúknuté ceny podstatne nižšie ako ceny, ktoré žalobkyňa uplatňovala pri svojich ostatných hlavných zákazníkoch. Okrem toho z odôvodnenia 1185 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa musela v auguste 2010 vyrobiť nové kusy čipu MDM8200, aby uspokojila dopyt spoločnosti Huawei, čo žalobkyňa taktiež potvrdila v odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní. Napokon tvrdenie žalobkyne, že zníženie cien bolo spoločnosti Huawei poskytnuté aj s cieľom konkurovať zariadeniam spoločnosti ZTE používajúcim čip spoločnosti Icera, len potvrdzuje nepriame predátorské správanie, na ktoré poukázala Komisia.

604 Jedenásty žalobný dôvod je preto potrebné v každom prípade zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nesprávnom právnom posúdení vyplývajúcom z neuplatnenia správnej právnej normy“

605 Tretí žalobný dôvod sa skladá z troch častí. Prvá časť je založená na „zjavne nesprávnom právnom posúdení“ a na porušení zásad právnej istoty a legitímnej dôvery z dôvodu, že Komisia neuplatnila „správnu právnu normu“, ako je definovaná v oznámení o prioritách. Druhá časť je založená na nesprávnom uplatnení judikatúry týkajúcej sa predátorskej cenotvorby a všeobecnejšie cenových praktík. Tretia časť je založená na porušení zásad právnej istoty a predvídateľnosti.

O prvej časti založenej na neuplatnení „správnej právnej normy“, ako je definovaná v oznámení o prioritách

606 Podľa žalobkyne z oznámenia o prioritách vyplýva, že relevantnou otázkou pri skúmaní možnej vylučujúcej praktiky uplatňovanej podnikom v dominantnom postavení je, či takáto praktika mohla viesť k vylúčeniu „rovnako efektívneho“ konkurenta z trhu. V súlade s uvedeným oznámením Komisia musí okrem toho počas takéhoto preskúmania predložiť dôkaz na jednej strane o tom, že podnik v dominantnom postavení si prijatím tejto praktiky v krátkodobom horizonte úmyselne spôsoboval straty alebo úbytok zisku, a na druhej strane o tom, že mohol

očakávať pokrytie takýchto strát po skončení predpokladaného obdobia predátorského správania. Keďže Komisia sa verejne zaviazala postupovať v súlade s týmto oznámením, vyvolalo u dotknutých podnikov legitímne očakávania.

607 Okrem toho oznámenie o prioritách neumožňuje Komisii sankcionovať podnik, ktorý v dobrej viere uskutočňoval správanie, ktoré sa nakoniec ukázalo ako menej rentabilné, než pôvodne predpokladal. Napokon z bodu 66 oznámenia o prioritách vyplýva, že Komisia sa môže opierať o listinné dôkazy len výnimočne, a to pod podmienkou, že dostatočne jasne preukazujú existenciu predátorskej stratégie.

608 V prejednávanej veci však Komisia neuplatnila oznámenie o prioritách, čo potvrdzuje neexistencia odkazu na tento dokument tak v ON, ako aj v DON a v OS. S odkazom na štvrtý a ôsmy až desiaty žalobný dôvod žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vôbec nepreukázala akékoľvek obetovanie zisku z jej strany, nevykonala analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta a nezohľadnila dôkazy preukazujúce, že v prípade neexistencie vytýkaného správania by sa Huawei a ZTE v každom prípade nezásobovali od spoločnosti Icera. S odkazom na jedenásty žalobný dôvod sa žalobkyňa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a skutkového pochybenia, keď zamietla objektívne odôvodnenie uvedené žalobkyňou. Napokon s odkazom na desiaty a jedenásty žalobný dôvod tvrdí, že vytýkané správanie uskutočnila v dobrej viere, keďže nemohla predvídať metódu rozdelenia nákladov na R&D uplatnenú Komisiou v uvedenom rozhodnutí a mohla dôvodne očakávať, že jej cenové praktiky budú rentabilné.

609 Komisia sa preto dopustila „zjavne nesprávneho právneho posúdenia“ a porušila zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, ako aj zásadu riadnej správy vecí verejných a povinnosť odôvodnenia.

610 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

611 Na úvod je potrebné uviesť, že oznámenie o prioritách sa obmedzuje na opísanie postupu Komisie pri výbere prípadov, ktoré sa bude snažiť riešiť prednostne, takže správna prax Komisie nie je pre vnútroštátne orgány pre hospodársku súťaž a súdy záväzná (rozsudok zo 6. októbra 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, bod 52), a toto oznámenie nie je právne záväzné (rozsudok z 13. decembra 2018, Deutsche Telekom/Komisia, T-827/14, EU:T:2018:930, bod 114).

612 Z toho vyplýva, že ako akýkoľvek iný dokument, ktorý síce nie je záväzný, ale vymedzuje všeobecný rámec analýzy, ktorú Komisia používa pri určovaní, či by mala zasiahnuť, oznámenie o prioritách obmedzuje diskrečnú právomoc Komisie. Z toho vyplýva, že Komisia sa v konkrétnom prípade nemôže od neho odchýliť bez uvedenia dôvodov. V takomto prípade má totiž dodržanie záruk, ktoré právny poriadok Únie stanovuje pre správne konania, vrátane povinnosti odôvodnenia, Komisiou o to zásadnejší význam (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 10. novembra 2017, Icap a i./Komisia, T-180/15, EU:T:2017:795, bod 289 a citovanú judikatúru).

613 Je preto potrebné preskúmať, či sa Komisia v prejednávanej veci odchýlila od všeobecného rámca analýzy stanoveného v oznámení o prioritách, a to bez odôvodnenia, ako tvrdí žalobkyňa.

614 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenie žalobkyne, že Komisia v podstate nepreskúmala, či vytýkaná praktika mohla viesť k vylúčeniu „rovnako efektívneho“ konkurenta v súlade s oznámením o prioritách, z preskúmania prvej časti deviateho žalobného dôvodu a konkrétnejšie z bodov 524 až 527 vyššie vyplýva, že analýza, prostredníctvom ktorej Komisia porovnáva ceny uplatňované podnikom v dominantnom postavení a určité jeho náklady s cieľom posúdiť, či tento podnik

uplatňoval predátorské ceny, zahŕňa analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta a ak Komisia preukázala, tak ako v prejednávanej veci, že podnik v dominantnom postavení uplatňoval takéto ceny, teda implicitne vykonala takúto analýzu, čo stačí na zamietnutie tohto tvrdenia.

615 Navyše z bodu 26 oznámenia o prioritách vyplýva, že nepokrytie LRAIC, ktoré Komisia v prejednávanej veci preukázala v napadnutom rozhodnutí, naznačuje, že dominantný podnik nepokrýva všetky (zodpovedajúce) fixné náklady spojené s výrobou daného produktu alebo poskytovaním danej služby a že „rovnako výkonnému“ konkurentovi by mohlo byť zabránené v prístupe na trh, čo potvrdzuje, že Komisia v rámci porovnania cien a nákladov dominantného podniku implicitne, ale nevyhnutne vykonala analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta.

616 Pokiaľ ide v druhom rade o tvrdenie žalobkyne, že Komisia bola na základe oznámenia o prioritách povinná predložiť dôkaz o tom, že podnik v dominantnom postavení si v krátkodobom horizonte úmyselne spôsoboval straty alebo úbytok zisku, z bodu 66 uvedeného oznámenia vyplýva, že v niektorých prípadoch sa Komisia môže na účely preukázania existencie takejto obete opierať o priame dôkazy pozostávajúce z dokumentov od dominantného podniku, ktoré jednoznačne poukazujú na predátorskú stratégiu, ako je napríklad podrobný plán obetovania s cieľom vylúčiť konkurenta.

617 Ako pritom vyplýva z preskúmania desiateho žalobného dôvodu, Komisia sa v bode 12.8.1 napadnutého rozhodnutia skutočne opierala o dokumenty od žalobkyne, ktoré jasne preukazujú existenciu úmyslu žalobkyne vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, ktorý realizovala prostredníctvom zníženia cien poskytnutého spoločnostiam Huawei a ZTE, čo stačí na zamietnutie tohto tvrdenia, ktoré sa v podstate zakladá na neexistencii dôkazu o obetovaní v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti na rozdiel od tvrdení žalobkyne z bodu 66 oznámenia o prioritách vôbec nevyplýva, že Komisia sa môže opierať o listinné dôkazy preukazujúce existenciu predátorskej stratégie len výnimočne. Naopak, Komisia používa v tomto bode výraz „v niektorých prípadoch“ a nie výraz „v niektorých výnimočných prípadoch“, alebo „výnimočne“, či dokonca „za výnimočných okolností“, ktorý je použitý v poznámke pod čiarou 50 oznámenia o prioritách. V poznámke pod čiarou 44 tohto oznámenia, ktorá odkazuje na bod 66 toho istého oznámenia, Komisia navyše odkazuje na dva rozsudky, v ktorých Súd prvého stupňa, resp. Všeobecný súd potvrdil, že Komisia je oprávnená opierať sa o takéto listinné dôkazy, a to konkrétne na rozsudky zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia (T-83/91, EU:T:1994:246, body 151 a 171), a z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia (T-340/03, EU:T:2007:22, body 198 až 215).

618 Pokiaľ ide v treťom rade o tvrdenie žalobkyne, že Komisia bola na základe oznámenia o prioritách povinná predložiť dôkaz o tom, že podnik v dominantnom postavení mohol očakávať, že po skončení obdobia predátorského správania pokryje straty vzniknuté počas tohto obdobia, z bodu 70 tohto oznámenia vyplýva len to, že dominantný podnik môže odôvodnene očakávať, že jeho trhová sila po skončení predátorského konania bude väčšia, než by bola, keby sa podnik nezačal správať predátorsky, a teda že je pravdepodobné, že obeť prinesie tomuto podniku úžitok. Navyše podľa judikatúry môže mať správanie zneužívajúcu povahu bez toho, aby bolo potrebné konkrétnym spôsobom preukázať, že dotknutý podnik mohol odôvodnene očakávať, že pokryje takto vzniknuté straty (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia T-83/91, EU:T:1994:246, bod 150), čo stačí na zamietnutie tohto tvrdenia.

619 Pokiaľ ide vo štvrtom rade o tvrdenie žalobkyne, že vzhľadom na to, že nemohla predvídať metódu rozdelenia nákladov na R&D uplatnenú Komisiou v napadnutom rozhodnutí, a teda konala v dobrej viere, Komisia ju v súlade s oznámením o prioritách nemôže sankcionovať, treba uviesť,

že v rámci preskúmania desiateho žalobného dôvodu bolo konštatované, že Komisia sa nedopustila pochybenia, keď dospela k záveru, že cenové praktiky žalobkyne zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu, čo stačí na zamietnutie tohto tvrdenia.

620 Pokiaľ ide v piatom rade o tvrdenie žalobkyne založené na neexistencii odkazu na oznámenie o prioritách v ON, DON a OS, žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, v akom zmysle by to znamenalo, že Komisia nezohľadnila všeobecný rámec analýzy, ktorú používa pri určovaní, či by mala zasiahnuť, stanovený v uvedenom oznámení. Toto oznámenie navyše vôbec neukladá Komisii povinnosť výslovne naň odkazovať vo svojich rozhodnutiach v oblasti zneužitia dominantného postavenia. Toto tvrdenie je preto potrebné zamietnuť.

621 Pokiaľ ide v šiestom rade o tvrdenie žalobkyne, že Komisia nezohľadnila to, že v prípade neexistencie vytýkaného správania by sa Huawei a ZTE v každom prípade nezásobovali vo väčšej miere od spoločnosti Icera, a nesprávne zamietla objektívne dôvody uvedené na odôvodnenie jej správania, treba poznamenať, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako tým Komisia nezohľadnila všeobecný rámec analýzy, ktorú používa pri určovaní, či by mala zasiahnuť, stanovený v oznámení o prioritách.

622 Z uvedeného vyplýva, že prvá časť tretieho žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na nesprávnom uplatnení judikatúry týkajúcej sa predátorskej cenotvorby a všeobecnejšie cenových praktík

623 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila judikatúru týkajúcu sa predátorskej cenotvorby a všeobecnejšie cenových praktík, konkrétne judikatúru stanovujúcu uplatniteľnú právnu normu. Na podporu takéhoto tvrdenia reprodukuje viaceré výňatky z rozsudkov, ktoré považuje za relevantné, a vytýka Komisii, že v napadnutom rozhodnutí nevykonala analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta, hoci judikatúra takúto analýzu stanovuje.

624 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

625 Treba uviesť, že žalobkyňa len reprodukuje výňatky z judikatúry bez toho, aby vysvetlila, v čom sa napadnuté rozhodnutie odchyľuje od právnej normy stanovenej v tejto judikatúre, s výnimkou analýzy „rovnako efektívneho“ konkurenta, kde po citovaní rozsudku zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia (C-413/14 P, EUC:2017:632), v prejednávanej veci vytýka Komisii jednak to, že takúto analýzu nevykonala, a jednak to, že neoverila rozsah miery pokrytia trhu spornou praktikou.

626 Po prvé z preskúmania prvej časti deviateho žalobného dôvodu a konkrétnejšie z bodov 524 až 527 vyššie pritom vyplýva, že analýza, prostredníctvom ktorej Komisia porovnáva ceny uplatňované podnikom v dominantnom postavení a určité jeho náklady s cieľom posúdiť, či tento podnik uplatňoval predátorské ceny, už zahŕňa analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta a ak Komisia v prejednávanej veci preukázala, že podnik v dominantnom postavení uplatňoval takéto ceny, a teda implicitne vykonala uvedenú analýzu, stačí to na zamietnutie výhrady žalobkyne založenej na neexistencii takejto analýzy v napadnutom rozhodnutí.

627 Po druhé, ako vyplýva z bodov 521 až 523 vyššie, Komisia nie je na základe judikatúry citovanej v bode 520 vyššie povinná pri skúmaní prípadnej existencie predátorských cien uplatňovaných podnikom v dominantnom postavení overiť aj to, či miera pokrytia trhu spornou praktikou má dostatočný rozsah na to, aby táto praktika vyvolala protisúťažné účinky, čo stačí na zamietnutie výhrady žalobkyne založenej na neexistencii takéhoto overenia.

628 V dôsledku toho je potrebné druhú časť tretieho žalobného dôvodu zamietnuť.

O tretej časti založenej na porušení zásad právnej istoty a predvídateľnosti

629 S odkazom na siedmy a ôsmy žalobný dôvod žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vykonala umelú a bezprecedentnú analýzu cien a nákladov, ktorá sa, pokiaľ ide o dva z dotknutých čipov, líši od analýzy rozvinutej v ON a ktorá je, pokiaľ ide o tretí čip, nepredvídateľná. Podľa jej názoru tým Komisia porušila zásady právnej istoty a predvídateľnosti.

630 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

631 Treba uviesť, že žalobkyňa na podporu tejto časti len všeobecne opakuje tvrdenia uvedené v rámci prvej časti tohto žalobného dôvodu a siedmeho a ôsmeho žalobného dôvodu, na ktoré výslovne odkazuje bez toho, aby rozvinula akékoľvek konkrétne tvrdenie.

632 Tretia časť tretieho žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť ako neprípustná.

633 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nelogickej a dôkazmi nepodloženej povahe ‚teórie predátorského správania‘“

634 Štvrtý žalobný dôvod sa skladá z trinástich častí. Prvá časť je založená na tom, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou, ktoré je „cielené a selektívne“, nemá spojenie s vymedzením trhu a bola prispôsobená s cieľom dospieť k vopred určenému záveru. Druhá časť je založená na tom, že uvedená teória je vnútorne nekonzistentná a nedostatočne odôvodnená. Tretia časť je založená na tom, že Komisia nepreukázala iracionálnu povahu správania žalobkyne a jej stratégie predátorského správania. Štvrtá časť je založená na tom, že ceny žalobkyne boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera, a preto nedošlo k uzavretiu trhu. Piata časť je založená na tom, že Komisia nezohľadnila kľúčové dôkazy svedčiace v jej prospech. Šiesta časť je založená na neexistencii dôkazu o finančnom predátorskom správaní. Siedma časť je založená na tom, že „teória predátorského správania“ je nová, nesprávna a nepodložená. Ôsma časť je založená na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, pokiaľ ide o priame predátorské správanie v období od tretieho štvrťroka 2010 do druhého štvrťroka 2011. Deviata časť je založená na tom, že Komisia nezohľadnila obchodnú realitu čipu MDM8200. Desiata časť je založená na tom, že uvedená teória je nelogická a je v rozpore so základným pravidlami ekonómie. Jedenásta časť je založená na tom, že Komisia nepreukázala pokrytie strát vzniknutých počas relevantného obdobia, ani neuviedla, kedy sa predátorské správanie skončilo. Dvanásta časť je založená na neuplatnení kritéria „rovnako efektívneho“ konkurenta a na dobrej výkonnosti spoločnosti Icera počas uvedeného obdobia, čo vyvracia túto teóriu. Trinásta časť je založená na pochybení Komisie, ktorým potrestala skutočnú hospodársku súťaž.

Úvodné pripomienky

635 Treba poznamenať, že v bode 12 napadnutého rozhodnutia Komisia uvádza svoju analýzu zneužitia, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

636 Konkrétnejšie v bode 12.1 napadnutého rozhodnutia Komisia najprv pripomína všeobecné zásady uplatniteľné najmä v oblasti predátorských cien. Ďalej v bode 12.2 uvedeného rozhodnutia sumarizuje uplatnenie týchto všeobecných zásad v bodoch 12.3 až 12.11 tohto rozhodnutia, čo žalobkyňa označuje ako „teóriu predátorského správania“.

637 V tomto rámci Komisia v odôvodnení 334 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že žalobkyňa v období od 1. júla 2009 do 30. júna 2011 predávala určité množstvá troch zo svojich čipov UMTS, konkrétne čipov MDM8200, MDM6200 a MDM8200A, dvom zo svojich kľúčových zákazníkov, konkrétne spoločnostiam Huawei a ZTE, za ceny pod úrovňou svojich nákladov, a to s úmyslom vylúčiť z trhu spoločnosť Icera, svojho hlavného konkurenta v špičkovom segmente trhu s čipmi UMTS. Podľa jej názoru žalobkyňa chcela týmto konaním zabrániť spoločnosti Icera, malému začínajúcemu podniku s obmedzenými finančnými prostriedkami, v získaní dobrej povesti a veľkosti dostatočnej na to, aby mohla ohroziť jej dominantné postavenie na uvedenom trhu. Uvádza, že vzhľadom na to, že žalobkyňa neuviedla platné objektívne odôvodnenie takéhoto správania, dospela k záveru, že žalobkyňa sa v tomto období dopustila zneužitia dominantného postavenia v rozpore s článkom 102 ZFEÚ a článkom 54 Dohody o EHP.

O prvej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou, ktoré je „cielené a selektívne“, nemá spojenie s vymedzením trhu a bola prispôsobená s cieľom dospieť k vopred určenému záveru

638 Žalobkyňa s odkazom na desiaty žalobný dôvod tvrdí, že vytýkané správanie nebolo ani cielené, ani selektívne a že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou nemá spojenie s vymedzením relevantného trhu, keďže vzhľadom na to, že sa týka len špičkového segmentu tohto trhu, navyše nesprávne vymedzeného, niektoré čipy, ktoré žalobkyňa považuje za „špičkové“, boli z tohto segmentu vylúčené.

639 Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia rozvinula „teóriu predátorského správania“ účelovo, keďže uvedená teória nijako nesúvisí so sťažnosťou. Podľa jej názoru sa čipy MDM8200 a MDM8200A predávali iným zákazníkom ako spoločnostiam Huawei a ZTE pred relevantným obdobím a po ňom za ceny pod úrovňou LRAIC vypočítaných Komisiou, čo spochybňuje uvedenú teóriu.

640 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

641 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že vytýkané správanie nebolo ani cielené, ani selektívne, treba pripomenúť, že z priamych dôkazov, z ktorých Komisia vychádzala a ktoré boli podrobnejšie preskúmané v bodoch 538 a 539 vyššie v rámci preskúmania desiateho žalobného dôvodu, vyplýva, že žalobkyňa poskytla spoločnostiam Huawei a ZTE zníženie cien, ktoré bolo jasne identifikované v týchto dokumentoch, s cieľom zabrániť spoločnosti Icera v tom, aby oslovila týchto dvoch kľúčových zákazníkov, a tým ju vytlačiť z trhu. Žalobkyňa preto nemôže oprávnene tvrdiť, že jej správanie nebolo ani cielené, ani selektívne.

642 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou, ktorá sa týka len špičkového segmentu, nemá spojenie s vymedzením trhu, toto tvrdenie taktiež nemožno prijať. Z bodu 64 oznámenia o prioritách totiž vyplýva, že v oblasti predátorského

správania dominantný podnik prináša obeť vtedy, ak si účtuje nižšiu cenu za celú svoju produkciu alebo jej určitú časť. Z toho vyplýva, že predátorské správanie sa môže pokojne týkať obmedzeného segmentu dotknutého trhu a nie celého trhu. V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že k predátorskému správaniu môže dochádzať aj na inom ako dotknutom trhu, ktorý nepodlieha prísnemu vymedzeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 35 a 45).

643 Z toho vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí bola na jednej strane oprávnená sankcionovať správanie obmedzené na jeden segment relevantného trhu a na druhej strane nebola povinná presne vymedziť kontúry tohto segmentu, ako je povinná to urobiť, pokiaľ ide o relevantný trh na účely overenia existencie dominantného postavenia.

644 Okrem toho, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu súvislosti medzi „teóriou predátorského správania“ rozvinutou Komisiou a sťažnosťou, treba uviesť, že z bodu 55 oznámenia Komisie o spracovaní sťažností Komisiou podľa článkov [101] a [102] ZFEÚ (Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 65) vyplýva, že počas prvej fázy po podaní sťažnosti Komisia sťažnosť preskúma a v prípade potreby získa doplňujúce informácie, aby mohla rozhodnúť o ďalšom postupe, že táto fáza môže zahŕňať neformálnu výmenu názorov medzi Komisiou a sťažovateľom s cieľom objasniť skutkové a právne okolnosti, ktorých sa sťažnosť týka, a že sa môže stať, že počas tejto fázy Komisia oznámi svoju prvotnú reakciu sťažovateľovi, čím mu poskytne príležitosť rozvinúť svoje tvrdenia s prihliadnutím na túto prvotnú reakciu.

645 V prejednávanej veci z odôvodnení 11 až 13 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po aktualizácii a revízii sťažnosti došlo medzi spoločnosťou Icera a Komisiou k viacerým výmenám názorov, ktoré napokon v júni 2012 viedli k obvineniam z predátorského správania vzneseným spoločnosťou Icera, čo uznáva aj samotná žalobkyňa. Vzhľadom na bod 55 oznámenia Komisie o spracovaní sťažností Komisiou podľa článkov [101] a [102] ZFEÚ treba konštatovať, že je bežnou praxou, že sťažovateľ, tak ako to bolo v prejednávanej veci, rozvinie tvrdenia uvedené v sťažnosti s cieľom zohľadniť prvotnú reakciu Komisie. Okrem toho z potreby účinného dohľadu nad uplatňovaním pravidiel v oblasti hospodárskej súťaže vyplýva, že Komisia nemôže byť viazaná právnym rámcom a posúdeniami sformulovanými sťažovateľom. V každom prípade treba poznamenať, že žalobkyňa nevysvetľuje, ako by skutočnosť, že Icera rozvinula svoje tvrdenia o predátorskom správaní až relatívne neskoro, mohla spochybniť to, čo označuje ako „teóriu predátorského správania“ v uvedenom rozhodnutí, v nadväznosti na podrobné prešetrenie vykonané Komisiou.

646 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že v prípade čipov MDM8200 a MDM8200A uplatňovala ceny pod úrovňou LRAIC vo vzťahu k iným zákazníkom ako spoločnostiam Huawei a ZTE pred relevantným obdobím a po ňom, treba konštatovať, že žalobkyňa vôbec nevysvetľuje, ako by to mohlo spochybniť to, čo označuje ako „teóriu predátorského správania“ v napadnutom rozhodnutí. Naopak, skôr sa zdá, že keby Komisia objavila dôkazy o tom, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny vo vzťahu k iným zákazníkom mimo uvedeného obdobia, mohla by ich zohľadniť s cieľom posilniť alebo časovo rozšíriť uvedenú teóriu.

647 Z uvedeného vyplýva, že prvá časť štvrtého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou je vnútorne nekonzistentná a nedostatočne odôvodnená

648 Žalobkyňa poukazuje na viaceré rozpory a nezrovnalosti, ktorými je poznačené napadnuté rozhodnutie.

649 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že „teória predátorského správania“, ktorá vyplýva aj z odôvodnenia 993 napadnutého rozhodnutia a podľa ktorej najprv použila čipy MDM8200 na to, aby jej zákazníci Huawei a ZTE prešli z týchto čipov na pokročilejšie čipy MDM6200 a MDM8200A, a následne vzhľadom na počiatočný neúspech čipu MDM6200 zamerala svoju cenovú stratégiu na čip MDM8200A, nie je zlučiteľná s „teóriou ujmy“ založenou na predátorskej cenotvorbe, keďže takéto zistenie iba odráža existenciu tvrdej konkurencie zo strany žalobkyne vďaka uvádzaniu nových výrobkov na trh.

650 V druhom rade žalobkyňa zdôrazňuje, že Komisia jej v napadnutom rozhodnutí vytýka, že sporné správanie uskutočňovala s cieľom zabrániť spoločnosti Icera v budovaní dobrej povesti, hoci z interného dokumentu uvedeného v tom istom rozhodnutí vyplýva, že zastávala názor, že niekoľko mesiacov pred relevantným obdobím sa spoločnosti Icera podarilo prekonať prekážky súvisiace s dobrou povesťou, čo spochybňuje „teóriu predátorského správania“ rozvinutú Komisiou.

651 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemohla bez toho, aby si protirečila, na jednej strane v odôvodneniach 411 až 419 napadnutého rozhodnutia uviesť, že čip MDM6200 nezaznamenal počas relevantného obdobia obchodný úspech, a na druhej strane v odôvodnení 420 toho istého rozhodnutia tvrdiť, že svoju stratégiu voči spoločnosti ZTE založila na tomto čipe. Rovnako sa domnieva, že Komisia nemôže na jednej strane v odôvodnení 959 uvedeného rozhodnutia tvrdiť, že čip MDM8200 si zachoval svoj konkurenčný význam aj po uvedení čipu MDM8200A na trh, a na druhej strane v odôvodnení 420 toho istého rozhodnutia tvrdiť, že tento čip sa stal rozhodujúcim výrobkom, na ktorom založila realizáciu svojej stratégie v rokoch 2010 a 2011.

652 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

653 Na úvod treba konštatovať, že táto časť sa musí zamietnuť ako neúčinná, keďže aj keby boli tri tvrdenia uvedené na jej podporu dôvodné, nemalo by to vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

654 Skutočnosť, že žalobkyňa údajne tvrdo konkurovala vďaka uvádzaniu nových výrobkov na trh, že spoločnosti Icera sa podarilo vybudovať si dobrú povesť, alebo že žalobkyňa nemohla založiť svoju predátorskú stratégiu na čipe MDM6200 z dôvodu jeho obchodného neúspechu alebo na čipe MDM8200 po uvedení čipu MDM8200A na trh, totiž neumožňuje vyvrátiť konštatovanie Komisie, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu, čo stačí na preukázanie existencie zneužitia, ktorého sa dopustila žalobkyňa (rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 a 71).

655 Druhú časť štvrtého žalobného dôvodu je teda potrebné zamietnuť.

O tretej časti založenej na tom, že Komisia nepreukázala iracionálnu povahu správania žalobkyne a jej stratégie predátorského správania

656 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepreukázala, že jej správanie bolo iracionálne, pokiaľ nechcela vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, alebo že jej ceny predstavovali realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu. Podľa jej názoru niektoré dokumenty, o ktoré sa Komisia opiera v snahe preukázať existenciu takéhoto plánu, pochádzajú od nízko postavených zamestnancov bez rozhodovacej právomoci v oblasti cien. Dodáva, že Komisia nepredkladá nijaký dôkaz o obetovaní sa z jej strany, hoci na základe oznámenia o prioritách bola povinná preukázať existenciu takejto obete.

657 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

658 Treba uviesť, že žalobkyňa na podporu tejto časti len opakuje tvrdenia, ktoré uviedla v rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu dôkazu o existencii obete, alebo v rámci desiateho žalobného dôvodu, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu dôkazu o existencii stratégie vylúčenia spoločnosti Icera z trhu.

659 Tieto tvrdenia, ktoré boli zamietnuté v rámci preskúmania prvej časti tretieho žalobného dôvodu a v rámci desiateho žalobného dôvodu, sa pritom musia v rozsahu, v akom sú uvedené na podporu tretej časti štvrtého žalobného dôvodu, zamietnuť z rovnakých dôvodov, čo stačí na zamietnutie tejto časti.

O štvrtej časti založenej na tom, že ceny žalobkyne boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera

660 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí jednak uznáva, že ceny žalobkyne boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera, a jednak tvrdí, že čipy spoločnosti Icera mali vyššiu kvalitu. Keby to bola pravda, podľa jej názoru by bolo preto logické, aby znížila cenu svojich čipov s cieľom kompenzovať nižšiu kvalitu svojich výrobkov, čo Komisia nezohľadnila.

661 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

662 Treba pripomenúť, že podnik v dominantnom postavení zneužíva toto postavenie, ak uplatňuje ceny pod úrovňou AVC alebo ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, ak sú takéto ceny stanovené v rámci stratégie vylúčenia konkurenta z trhu (rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72).

663 V prejednávanej veci z preskúmania piateho až ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu, čo stačí na preukázanie existencie zneužitia dominantného postavenia, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

664 Okrem toho z preskúmania jedenásteho žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia zamietla objektívne odôvodnenia uvedené žalobkyňou, vrátane jej tvrdenia, že svoje predátorské ceny uplatňovala v reakcii na agresívne ceny spoločnosti Icera, bez toho, aby sa dopustila pochybenia a porušila svoju povinnosť odôvodnenia.

665 Komisii preto nemožno oprávnene vytýkať, že nezohľadnila skutočnosť, že predátorské ceny uplatňované žalobkyňou boli odôvodnené nižšími cenami spoločnosti Icera alebo nižšou kvalitou jej výrobkov. Okrem toho referenčné kritérium na posúdenie existencie predátorských cenových praktík nie je založené na cenách a nákladoch podniku, voči ktorému sa takéto praktiky uplatňujú, alebo na kvalite dotknutých výrobkov, ale skôr na cenách a nákladoch podniku v dominantnom postavení.

666 Štvrtú časť štvrtého žalobného dôvodu je teda potrebné zamietnuť.

O piatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila kľúčové dôkazy svedčiace v jej prospech

667 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila viaceré „kľúčové“ dôkazy svedčiace v jej prospech, a to po prvé skutočnosť, že Huawei a ZTE vyhlásili, že v prípade neexistencie vytýkaného správania by sa nezásobovali vo väčšej miere od spoločnosti Icera, po druhé skutočnosť, že čipy spoločnosti Icera boli technicky zastarané a že Icera by v nijakom prípade nebola schopná vyvinúť čip LTE ešte pred ňou, a po tretie skutočnosť, že Icera nebola počas relevantného obdobia vylúčená z trhu, keďže sa jej podarilo prilákať významné externé investície a nadobudla ju spoločnosť Nvidia.

668 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

669 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry podnik v dominantnom postavení zneužíva toto postavenie, ak uplatňuje ceny pod úrovňou AVC alebo ceny pod úrovňou ATC, ale nad úrovňou AVC, ak sú takéto ceny stanovené v rámci stratégie vylúčenia konkurenta z trhu (rozsudok z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, EU:C:1991:286, body 70 až 72). V prejednávanej veci pritom z preskúmania piateho až ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala takéto predátorské ceny s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu, čo stačí na preukázanie existencie zneužitia dominantného postavenia, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

670 V dôsledku toho skutočnosti, že dvaja zákazníci, ktorých sa vytýkané správanie týkalo, by sa v prípade neexistencie takéhoto správania v každom prípade nezásobovali vo väčšej miere od spoločnosti Icera, že technológia spoločnosti Icera bola zastaraná, alebo že Icera pritiahla externé financovanie a bola počas relevantného obdobia nadobudnutá, by ani v prípade, keby boli preukázané, nemohli ovplyvniť záver Komisie o existencii zneužitia založený na konštatovaní, že žalobkyňa uplatňovala ceny pod úrovňou svojich nákladov s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu. To platí o to viac, že tieto tri skutočnosti, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, sú okolnosťami mimo nej, na ktoré nemala nijaký vplyv a ktoré ju preto nemôžu oslobodiť od akejkoľvek sankcie za porušenie, ktorého sa dopustila.

671 V každom prípade treba tiež poznamenať, že žalobkyňa len označuje predmetné tri skutočnosti ako „kľúčové“, nevysvetľuje však, ako by v prípade ich zohľadnenia Komisiou mohli spochybniť to, čo označuje ako „teóriu predátorského správania“.

672 Piatu časť štvrtého žalobného dôvodu je teda potrebné zamietnuť.

O šiestej časti založenej na neexistencii dôkazu o finančnom predátorskom správaní

673 Žalobkyňa tvrdí, že predátorské správanie uvádzané v napadnutom rozhodnutí nie je podložené vierohodnými dôkazmi a je v rozpore so skutočnosťou, že Icera bola počas relevantného obdobia nadobudnutá spoločnosťou Nvidia. Dodáva, že v priebehu správneho konania spochybnila existenciu „finančného predátorského správania“, čo viedlo Komisiu k tomu, že od neho v uvedenom rozhodnutí upustila a obmedzila sa len na „tradičné predátorské správanie“.

674 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

675 Na zamietnutie tejto časti stačí konštatovať, že žalobkyňa sama priznala, že Komisia nezaložila napadnuté rozhodnutie na prípade finančného predátorského správania, ale skôr na tradičnom predátorskom správaní, teda na prípade uplatňovania cien pod úrovňou nákladov podnikom v dominantnom postavení s úmyslom vylúčiť konkurenta z trhu.

676 V dôsledku toho sa tvrdenie žalobkyne založené na neexistencii dôkazu o existencii finančného predátorského správania musí vyhlásiť za neúčinné a šiesta časť štvrtého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O siedmej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ je nová, nesprávna a nepodložená

677 Žalobkyňa vysvetľuje, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou, podľa ktorej žalobkyňa dodávala spoločnosti Huawei čipy MDM8200 za predátorské ceny, aby Huawei mohla presvedčiť prevádzkovateľov mobilných sietí, aby uprednostňovali jej zariadenia vybavené čipmi žalobkyne pred zariadeniami spoločnosti ZTE vybavenými čipmi spoločnosti Icera, je neobhájiteľná.

678 Podľa žalobkyne si Komisia vymyslela „teóriu predátorského správania“ len z toho dôvodu, že za obdobie od júla 2009 do júna 2010 našla dôkazy o predátorských cenách čipov MDM8200 len vo vzťahu k spoločnosti Huawei a nie vo vzťahu k spoločnosti ZTE.

679 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

680 Treba pripomenúť, že najmä z preskúmania piateho až ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny, najmä vo vzťahu k spoločnosti Huawei a v súvislosti s čipom MDM8200, s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu, čo žalobkyňa v rámci tejto časti nenamieta.

681 V dôsledku toho sa tvrdenie žalobkyne uvedené proti konštatovaniu Komisie, podľa ktorého najprv ponúkla predátorské ceny len spoločnosti Huawei a nie ZTE, aby zariadenia spoločnosti Huawei vybavené jedným z jej čipov boli uprednostnené pred zariadeniami spoločnosti ZTE vybavenými čipom spoločnosti Icera, musí vyhlásiť za neúčinné, keďže neumožňuje spochybniť to, čo žalobkyňa označuje ako „teóriu predátorského správania“.

682 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že Komisia rozvinula „teóriu predátorského správania“ z dôvodu, že v súvislosti s obdobím od júla 2009 do júna 2010 našla dôkazy o predátorských cenách čipov MDM8200 len vo vzťahu k spoločnosti Huawei a nie vo vzťahu k spoločnosti ZTE. Dôkaz o tom, že žalobkyňa uplatňovala vo vzťahu k spoločnosti Huawei predátorské ceny s úmyslom vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, pritom postačoval na preukázanie existencie zneužitia. Komisia teda nebola na účely sankcionovania žalobkyne vôbec povinná preukázať existenciu predátorských cien vo vzťahu k spoločnosti ZTE.

683 Siedma časť štvrtého žalobného dôvodu sa teda musí zamietnuť.

O ôsmej časti založenej na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, pokiaľ ide o priame predátorské správanie v období od tretieho štvrťroka 2010 do druhého štvrťroka 2011

684 Žalobkyňa s odkazom na šiesty a siedmy žalobný dôvod uvádza tri pochybenia Komisie, z ktorých dve sa týkajú alokácie nákladov na R&D a jedna sa týka alokácie platby NRE spoločnosti ZTE.

685 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

686 Treba pripomenúť, že tieto argumenty boli preskúmané a zamietnuté v rámci preskúmania šiesteho a siedmeho žalobného dôvodu, čo stačí na zamietnutie ôsmej časti štvrtého žalobného dôvodu.

O deviatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila obchodnú realitu čipu MDM8200

687 Žalobkyňa tvrdí, že čip MDM8200 sa potýkal s technickými problémami, v dôsledku čoho Huawei nahromadila nadbytočné zásoby tohto čipu, a preto bolo z jej strany úplne racionálne poskytnúť z tohto dôvodu zníženie ceny za uvedený čip. Podľa jej názoru takéto zníženie ceny nebolo poskytnuté s úmyslom vylúčiť konkurenta z trhu.

688 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

689 Ako vyplýva najmä z preskúmania piateho až ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu, Komisia riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu. Okrem toho, ako vyplýva z preskúmania jedenásteho žalobného dôvodu, Komisia zamietla objektívne odôvodnenia uvedené žalobkyňou, vrátane jej tvrdenia, že svoje predátorské ceny uplatňovala s cieľom pomôcť spoločnosti Huawei vyčerpať jej nadbytočné zásoby čipu MDM8200, bez toho, aby sa dopustila pochybenia a porušila svoju povinnosť odôvodnenia. Okrem toho, ako správne uvádza Komisia vo svojich písomných podaniach, skutočnosť, že predátorské správanie je potenciálne racionálne, neznamená, že je zákonné.

690 Komisii preto nemožno oprávnene vytýkať, že nezohľadnila obchodnú realitu čipu MDM8200, konkrétne technické problémy, s ktorými sa tento výrobok potýkal.

691 Deviatu časť štvrtého žalobného dôvodu je teda potrebné zamietnuť.

O desiatej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ je nelogická a je v rozpore so základnými pravidlami ekonómie

692 S cieľom preukázať nelogickosť „teórie predátorského správania“ a jej rozpor s ekonomickými pravidlami žalobkyňa tvrdí, že jej ceny boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera a že objemy čipov predávaných za predátorské ceny boli počas relevantného obdobia zanedbateľné v porovnaní s objemami čipov predávaných na relevantnom trhu a v špičkovom segmente tohto trhu.

693 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

694 Ako vyplýva najmä z preskúmania piateho až ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu vyššie, Komisia riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala takéto predátorské ceny v zmysle rozsudku z 3. júla 1991, AKZO/Komisia (C-62/86, EU:C:1991:286), s úmyslom vylúčiť svojho konkurenta Icera z trhu, čo stačí na preukázanie existencie zneužitia dominantného postavenia, ktorého sa

dopustila žalobkyňa. Preto, ako bolo uvedené v rámci preskúmania štvrtej časti tohto žalobného dôvodu, Komisii nemožno oprávnene vytýkať, že nezohľadnila skutočnosť, že predátorské ceny uplatňované žalobkyňou boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera.

695 Okrem toho, ako vyplýva z analýzy prvej časti deviateho žalobného dôvodu a konkrétnejšie z bodov 521 až 523 vyššie, Komisia nie je pri skúmaní prípadnej existencie predátorských cien uplatňovaných podnikom v dominantnom postavení povinná preskúmať, či miera pokrytia trhu spornou praktikou má dostatočný rozsah na to, aby táto praktika vyvolala protisúťažné účinky.

696 Z toho vyplýva, že desiata časť štvrtého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O jedenástej časti založenej na tom, že Komisia nepreukázala pokrytie strát vzniknutých počas relevantného obdobia, ani neuviedla, kedy sa predátorské správanie skončilo

697 S odkazom na tretí žalobný dôvod žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Komisia nepredložila dôkaz o tom, že žalobkyňa pokryla vzniknuté straty v období nasledujúcom po období porušovania, hoci v súlade s oznámením o prioritách bola povinná takýto dôkaz predložiť. V druhom rade vytýka Komisii, že v napadnutom rozhodnutí nepredložila dôkaz o dátume, kedy sa jej údajne predátorský úmysel skončil.

698 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

699 Ako vyplýva z preskúmania tretieho žalobného dôvodu a konkrétnejšie z bodu 618 vyššie, Komisia nie je najmä na základe oznámenia o prioritách povinná preukázať, že podnik v dominantnom postavení pokryl straty vzniknuté počas obdobia predátorského správania.

700 Okrem toho treba konštatovať, že Komisia nemá povinnosť identifikovať záverečnú etapu označujúcu koniec predátorského správania a skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí už nevykonáva nijakú analýzu týkajúcu sa obdobia po 30. júni 2011, jednoducho znamená, že od tohto dátumu už nenašla dostatočné dôkazy o existencii predátorského správania žalobkyne.

701 Jedenásta časť štvrtého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O dvanástej časti založenej na neuplatnení kritéria „rovnako efektívneho“ konkurenta a na dobrej výkonnosti spoločnosti Icera počas relevantného obdobia, čo vyvracia „teóriu predátorského správania“

702 S odkazom na deviaty žalobný dôvod žalobkyňa najskôr tvrdí, že Komisia nevykonala analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta. Ďalej vysvetľuje, že Komisia nezohľadnila dôkazy preukazujúce, že Icera nebola počas relevantného obdobia vylúčená z trhu a dokonca dosiahla veľmi dobré výsledky, čo spochybňuje „teóriu predátorského správania“.

703 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

704 V prvom rade je potrebné pripomenúť, že z preskúmania prvej časti deviateho žalobného dôvodu a konkrétnejšie z bodov 524 až 527 vyššie vyplýva, že analýza, prostredníctvom ktorej Komisia porovnáva ceny uplatňované podnikom v dominantnom postavení a určité jeho náklady s cieľom posúdiť, či tento podnik uplatňoval predátorské ceny, zahŕňa analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta a ak Komisia v prejednávanej veci preukázala, že podnik v dominantnom postavení

uplatňoval takéto ceny, a teda implicitne vykonala takúto analýzu, stačí to na zamietnutie výhrady žalobkyne založenej na neexistencii analýzy „rovnako efektívneho“ konkurenta v napadnutom rozhodnutí.

705 Ďalej treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 520 a 521 vyššie, Komisia nie je povinná preukázať, že predátorské správanie skutočne vyvolalo protisúťažné účinky, čo stačí na zamietnutie výhrady založenej na neexistencii skutočného vylúčenia spoločnosti Icera z trhu počas relevantného obdobia.

706 Dvanásta časť štvrtého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť.

O trinástej časti založenej na pochybení Komisie, ktorým potrestala skutočnú hospodársku súťaž

707 Žalobkyňa tvrdí, že sa len zapojila do tvrdej, ale bežnej „hospodárskej súťaže založenej na zásluhách“ a že uplatňovanie nízkych cien sankcionované v prejednávanej veci je v skutočnosti v neprospech hospodárskej súťaže. Podľa jej názoru ide o prvý prípad, v ktorom Komisia konštatuje predátorské správanie z dôvodu nepokrytia nákladov na R&D.

708 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

709 Ako vyplýva z preskúmania desiateho žalobného dôvodu, Komisia v napadnutom rozhodnutí riadne preukázala, že žalobkyňa uplatňovala vo vzťahu k spoločnostiam Huawei a ZTE predátorské ceny za čipy MDM8200, MDM6200 a MDM8200A s úmyslom vylúčiť spoločnosť Icera z trhu, pričom vychádzala z priamych dôkazov, teda interných dokumentov žalobkyne, ako aj z nepriamych dôkazov, teda okolností vyplývajúcich z kontextu. Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže oprávnene tvrdiť, že v skutočnosti konala spôsobom priaznivým pre hospodársku súťaž.

710 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že Komisia v prejednávanej veci po prvýkrát konštatuje predátorské správanie z dôvodu nepokrytia nákladov na R&D, treba konštatovať, že takéto tvrdenie bolo preskúmané a zamietnuté v rámci preskúmania siedmeho žalobného dôvodu a v rozsahu, v akom je uvedené na podporu tejto časti, sa musí zamietnuť z rovnakých dôvodov.

711 Trinásta časť štvrtého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť. V dôsledku toho, keďže ostatných dvanásť častí tohto žalobného dôvodu bolo tiež zamietnutých, je potrebné zamietnuť tento žalobný dôvod v celom rozsahu.

O ôsmom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavnej nesprávnosti vykonanej analýzy cien a nákladov“

712 Ôsmy žalobný dôvod sa skladá z troch častí. Prvá časť sa týka východiskového obdobia analýzy cien a nákladov. Druhá časť sa týka najzásadnejších pochybení v analýze cien a nákladov. Tretia časť sa týka nevykonania opravy uvedených pochybení v napadnutom rozhodnutí.

713 Vzhľadom na to, že druhá a tretia časť tohto žalobného dôvodu sa v podstate obe týkajú pochybení, ktorých sa Komisia údajne dopustila v analýze cien a nákladov a ktoré v napadnutom rozhodnutí neopravila, budú preskúmané spoločne.

Úvodné pripomienky

714 V bode 12.7.1 napadnutého rozhodnutia Komisia vykonala štvrťročnú analýzu cien a nákladov, ktorá sa týkala dotknutých troch čipov a oboch uvedených zákazníkov, s cieľom overiť, či žalobkyňa uplatňovala ceny pod úrovňou AVC alebo LRAIC.

715 V bode 12.7.1.1 napadnutého rozhodnutia Komisia najprv vysvetlila, že na začiatku obchodného cyklu čipu sú jeho AVC mimoriadne vysoké a že tieto AVC sa stabilizujú až po tom, ako čip dosiahol výrobu vo veľkom rozsahu. Komisia ďalej spresnila, že z tohto dôvodu vo svojej analýze cien a nákladov nezohľadnila štvrťroky, ktoré predchádzali fáze výroby vo veľkom rozsahu, a že takýto prístup je v prospech žalobkyne, keďže uvedená analýza by v týchto štvrťrokoch viedla vzhľadom na tieto umelo zvýšené výrobné náklady na začiatku cyklu ku konštatovaniu predátorských cien (odôvodnenie 940 napadnutého rozhodnutia). Nakoniec určila štvrťrok, v ktorom podľa jej názoru každý z troch dotknutých čipov dosiahol takúto výrobu vo veľkom rozsahu a ktorý predstavuje východiskový bod jej analýzy, a to konkrétne tretí štvrťrok 2009 v prípade čipu MDM8200 a tretí štvrťrok 2010 v prípade čipov MDM6200 a MDM8200A (odôvodnenia 941 až 943 napadnutého rozhodnutia).

716 Komisia následne vykonala analýzu cien a nákladov a dospela k záveru, že žalobkyňa uplatňovala predátorské ceny v prípade dotknutých troch čipov a vo vzťahu k obom uvedeným zákazníkom od 1. júla 2009 do 30. júna 2011, ako to vyplýva najmä z tabuliek 55 až 57 napadnutého rozhodnutia.

O prvej časti, ktorá sa týka východiskového obdobia analýzy cien a nákladov

717 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne určila a nedostatočne odôvodnila východiskové obdobie analýzy cien a nákladov.

718 Žalobkyňa konkrétne vytýka Komisii, že svojvoľne a bez primeraného odôvodnenia usúdila, že čip dosiahol výrobu vo veľkom rozsahu v okamihu, keď došlo k výraznému zvýšeniu jeho objemu výroby. Podľa jej názoru mala Komisia zohľadniť skôr okamih, v ktorom dochádza k výraznému a trvalému zníženiu AVC tohto čipu, lebo uvedený čip dosiahne svoju plnú výrobnú kapacitu až po tom, ako sa AVC stabilizovali.

719 Žalobkyňa na základe svojho prístupu založeného na výraznom znížení AVC tvrdí, že čip MDM8200 dosiahol výrobu vo veľkom rozsahu až v druhom štvrťroku 2010, zatiaľ čo čipy MDM8200A a MDM6200 ju dosiahli až v prvom štvrťroku 2011.

720 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

721 Na úvod treba uviesť, že účastníci konania nespochybňujú, že AVC čipu sú vo všeobecnosti na začiatku jeho obchodného cyklu veľmi vysoké, potom s nárastom výroby výrazne klesajú a v poslednej časti jeho cyklu sa stabilizujú. Stanovisko účastníkov konania sa však líši, pokiaľ ide o otázku, od akého okamihu obchodného cyklu čipu môže Komisia oprávnene vykonať svoju analýzu cien a nákladov s cieľom overiť, či sa uplatňovali predátorské ceny.

722 V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobkyňa len navrhuje iný prístup, nevysvetľuje však, v čom je prístup Komisie v napadnutom rozhodnutí nesprávny, ani z akých dôvodov by mal východiskový bod analýzy cien a nákladov zodpovedať okamihu, v ktorom dochádza k výraznému a trvalému zníženiu AVC čipu. Okrem toho skutočnosť, že prístup prijatý Komisiou

nie je pre žalobkyňu priaznivejší ako prístup navrhovaný žalobkyňou alebo že tieto dva prístupy nie sú podobné, neznamená, že zistenia Komisie sú nesprávne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2012, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, T-336/07, EU:T:2012:172, bod 225), čo stačí na zamietnutie tejto prvej časti.

723 Z uvedeného vyplýva, že prvá časť sa musí zamietnuť.

O ostatných častiach, ktoré sa týkajú najzásadnejších pochybení v analýze cien a nákladov, ktoré neboli v napadnutom rozhodnutí opravené

724 Na podporu druhej časti žalobkyňa tvrdí, že keby sa opravili najzásadnejšie pochybenia v analýze cien a nákladov, táto analýza by viedla len k zisteniu cien pod úrovňou LRAIC v prípade čipu MDM8200 počas troch štvrťrokov vo vzťahu k spoločnosti Huawei a jedného štvrťroka vo vzťahu k spoločnosti ZTE. S odkazom na štvrtý, šiesty a siedmy žalobný dôvod vysvetľuje, že tieto najzásadnejšie pochybenia sa týkajú „teórie predátorského správania“, výpočtu cien a výpočtu nákladov.

725 Na podporu tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne a nedostatočne odôvodnene zamietla opravy, ktoré navrhla vykonať v súvislosti s týmito najzásadnejšími pochybeniami v analýze cien a nákladov. Konkrétne jednak s odkazom na deviaty žalobný dôvod vytýka Komisii, že nevykonala analýzu „rovnako efektívneho“ konkurenta, čím skreslila svoju analýzu cien a nákladov, a jednak s odkazom na šiesty a siedmy žalobný dôvod spochybňuje tvrdenia uvedené v odôvodnení 994 a nasl. napadnutého rozhodnutia.

726 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

727 Treba konštatovať, že žalobkyňa nepredkladá na podporu druhej a tretej časti ôsmeho žalobného dôvodu nijaký nový dôkaz a obmedzuje sa len na relatívne neurčitý odkaz na niektoré iné žalobné dôvody, najmä pokiaľ ide o existenciu pochybení v „teórii predátorského správania“ rozvinutej v napadnutom rozhodnutí, výpočet cien a nákladov vykonaný Komisiou a neexistenciu analýzy „rovnako efektívneho“ konkurenta. Tieto skutočnosti boli pritom zamietnuté v rámci preskúmania štvrtého žalobného dôvodu, pokiaľ ide o údajné pochybenia v „teórii predátorského správania“ rozvinutej v uvedenom rozhodnutí, v rámci preskúmania šiesteho a siedmeho žalobného dôvodu, pokiaľ ide o údajné pochybenia vo výpočte cien a nákladov vykonanom Komisiou, a v rámci preskúmania prvej časti deviateho žalobného dôvodu, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu analýzy „rovnako efektívneho“ konkurenta, čo stačí na zamietnutie druhej a tretej časti ôsmeho žalobného dôvodu.

728 Druhú a tretiu časť ôsmeho žalobného dôvodu je preto potrebné zamietnuť. V dôsledku toho, keďže aj prvá časť tohto žalobného dôvodu bola zmietnutá (pozri bod 723 vyššie), uvedený žalobný dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O dvanástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

729 Žalobkyňa poukazuje na porušenie článku 41 Charty a článku 296 ZFEÚ z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

730 Žalobkyňa konkrétnejšie v prvom rade tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nezrovnalosti, neúplné posúdenia a neurčité vyhlásenia, pričom v tejto súvislosti odkazuje na prílohu A.12 žaloby, v ktorej uviedla zoznam týchto nezrovnalostí.

731 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia uvádza v napadnutom rozhodnutí nepodložené vyhlásenia a nekriticky opakuje tvrdenia sťažovateľky.

732 V treťom rade sa žalobkyňa poukazuje na prípady, v ktorých sa Komisia nezaoberala niektorými tvrdeniami uvedenými počas správneho konania, a už vôbec ich seriózne nepreskúmala, a to po prvé tvrdením týkajúcim sa nevhodnosti otázok položených v rámci žiadosti o informácie s cieľom vymedziť relevantný trh, po druhé tvrdením týkajúcim sa marginálnej povahy nákladov na vývoj predmetných čipov pre spoločnosti Huawei a ZTE, po tretie tvrdením týkajúcim sa toho, že žiaden z dokumentov použitých Komisiou na preukázanie úmyslu žalobkyne vylúčiť konkurenta z trhu neobsahuje zmienku o čipe MDM8200, po štvrté tvrdením týkajúcim sa nepriameho predátorského správania a po piate tvrdením, že len vyrovnala svoje ceny s cenami spoločnosti Icera.

733 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nespomenula metódu výpočtu referenčných nákladov, ktorú navrhla počas správneho konania, a bez vysvetlenia ju v napadnutom rozhodnutí nezohľadnila.

734 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

735 Je potrebné uviesť, že článok 41 ods. 1 písm. c) Charty ukladá administratíve povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia. Rovnako článok 296 ZFEÚ stanovuje, že v aktoch Únie sa musia uviesť odôvodnenia.

736 Podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie aktov inštitúcií Únie vyžadované v článku 296 ZFEÚ prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby dotknuté osoby mohli pochopiť dôvody jeho prijatia a súdy Únie ich mohli preskúmať. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto objasnení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 16 a citovanú judikatúru).

737 Treba tiež pripomenúť, že existenciu odôvodnenia treba odlišovať od otázky dôvodnosti tohto odôvodnenia. Z toho vyplýva, že v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatku odôvodnenia sú výhrady a tvrdenia smerujúce k spochybneniu dôvodnosti napadnutého rozhodnutia neúčinné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2018, Nexans France a Nexans/Komisia, T-449/14, EU:T:2018:456, bod 164).

738 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá je založená na nezrovnalostiach, neúplných posúdeniach a neurčitých vyhláseniach uvedených v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne napadnuté rozhodnutie nie je poznačené nijakými nezrovnalosťami, neúplnými posúdeniami a neurčitými vyhláseniami uvedenými v prílohe A.12 žaloby, čo stačí na zamietnutie tejto výhrady.

739 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá je založená na nepodložených vyhláseniach a nekritickom opakovaní tvrdení sťažovateľky v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že táto výhrada smeruje k spochybneniu dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, a teda je v rámci tohto žalobného dôvodu neúčinná.

740 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberala niektorými tvrdeniami uvedenými počas správneho konania, treba poznamenať, že žalobkyňa uviedla každé z uvedených tvrdení v rámci druhého žalobného dôvodu (pokiaľ ide o otázky položené v rámci žiadostí o informácie s cieľom vymedziť relevantný trh), štvrtého žalobného dôvodu (pokiaľ ide o nepriame predátorské správanie), siedmeho žalobného dôvodu (pokiaľ ide o náklady na vývoj), desiateho žalobného dôvodu (pokiaľ ide o úmysel vylúčenia konkurenta z trhu) a jedenásteho žalobného dôvodu (pokiaľ ide o vyrovnanie s cenami spoločnosti Icera), pričom Všeobecný súd tieto tvrdenia osobitne preskúmal v rámci preskúmania uvedených žalobných dôvodov, ktoré viedlo k ich zamietnutiu, čo stačí na zamietnutie tejto výhrady.

741 Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyňa vytýka Komisii, že seriózne nepreskúmala predmetné tvrdenia, táto kritika smeruje k spochybneniu dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, a teda je v rámci tohto žalobného dôvodu neúčinná.

742 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu, ktorá je založená na tom, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nespomenula metódu výpočtu referenčných nákladov, ktorú Komisia navrhla počas správneho konania, a nezohľadnila túto metódu, treba uviesť, že Komisia neporušila svoju povinnosť odôvodnenia z dôvodu, že v prejednávanej veci uplatnila vlastnú metódu výpočtu referenčných nákladov údajne bez toho, aby zohľadnila metódu navrhnutú žalobkyňou. Okrem toho treba konštatovať, že Komisia v bode 12.6 uvedeného rozhodnutia podrobne, jasne a jednoznačne vysvetlila svoju metódu výpočtu referenčných nákladov, ako aj dôvody, prečo považovala túto metódu za najvhodnejšiu. Táto výhrada sa teda musí zamietnuť.

743 Dvanásty žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O trinástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, neopodstatnenosti a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia

744 V rámci trinásteho žalobného dôvodu žalobkyňa kritizuje tak dátum začiatku porušenia, ako aj dátum skončenia porušenia, ktoré stanovila Komisia.

745 Pokiaľ ide o dátum začiatku porušenia, žalobkyňa s odkazom na tvrdenia uvedené na podporu ôsmeho žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia nemohla stanoviť tento dátum na 1. júla 2009, keďže čip MDM8200 dosiahol výrobu vo veľkom rozsahu až počas druhého štvrťroka 2010 a čipy MDM6200 a MDM8200A dosiahli túto výrobu až počas prvého štvrťroka 2011.

746 Pokiaľ ide o dátum skončenia porušenia, žalobkyňa s odkazom na tvrdenia uvedené na podporu štvrtého a desiateho žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia nemohla stanoviť tento dátum na 30. júna 2011.

747 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

748 Treba konštatovať, že žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu len odkazuje na tvrdenia uvedené na podporu štvrtého, ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu. Na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní žalobkyňa výslovne potvrdila, že tento žalobný dôvod sa nezakladá na žiadnom konkrétnom tvrdení, ktoré nebolo uvedené na podporu iného žalobného dôvodu.

749 Všetky tvrdenia uvedené na podporu štvrtého, ôsmeho a desiateho žalobného dôvodu, na ktoré žalobkyňa odkazuje v rámci tohto žalobného dôvodu, boli pritom zamietnuté, čo stačí na zamietnutie trinásteho žalobného dôvodu.

O štrnástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavnej nesprávnosti“ napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o uloženie a výpočet pokuty

750 Tento žalobný dôvod sa skladá zo siedmich častí. Prvá časť je založená na neexistencii úmyslu alebo nedbanlivosti pri dopustení sa porušenia. Druhá časť je založená na nesprávnom posúdení a nesprávnom právnom posúdení, na porušení zásady právnej istoty a na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o stanovenie hodnoty predaja. Tretia časť je založená na „zjavne nesprávnom posúdení“ a nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa neposúdenia účinkov porušenia. Štvrtá časť je založená na nesprávnom posúdení a nesprávnom právnom posúdení, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o závažnosť porušenia. Piata časť je založená na „zjavne nesprávnom posúdení“ a zjavne nesprávnom právnom posúdení, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o dodatočnú sumu porušenia. Šiesta časť je založená na nesprávnom posúdení a nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o neexistenciu poľahčujúcich okolností podľa usmernení z roku 2006, a na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o úmysel alebo nedbanlivosť. Siedma časť je založená na porušení zásady proporcionality.

Úvodné pripomienky

751 V napadnutom rozhodnutí Komisia rozhodla uložiť žalobkyni pokutu vypočítanú na základe zásad uvedených v usmerneniach z roku 2006.

752 Komisia najprv na základe údajov poskytnutých žalobkyňou stanovila výšku hodnoty priameho a nepriameho predaja čipov UMTS, teda tovaru, ktorý bol predmetom porušenia, ktorý žalobkyňa uskutočnila v EHP. V tomto rámci vychádzala zo skutočnej hodnoty dotknutého predaja, pričom spočítala hodnotu predaja čipov UMTS, ktorý žalobkyňa uskutočnila počas relevantného obdobia, teda druhého štvrťroka 2009, celého roka 2010 a prvého štvrťroka 2011. Aby dospela k základnej výške pokuty, uplatnila faktor závažnosti v hodnote [*dôverné*], pričom v napadnutom rozhodnutí uviedla skutočnosti, s prihliadnutím na ktoré dospela k takejto percentuálnej hodnote.

753 Komisia ďalej pripočítala k základnej výške pokuty dodatočnú sumu na odradenie stanovenú na [*dôverné*] priemernej hodnoty predaja čipov UMTS, ktorý žalobkyňa uskutočnila v EHP počas relevantného obdobia, teda [*dôverné*] z polovice skutočnej hodnoty dotknutého predaja, ako bola predtým stanovená. V odôvodneniach 1274 až 1278 napadnutého rozhodnutia tiež vysvetlila faktory, s prihliadnutím na ktoré dospela k tejto percentuálnej hodnote.

754 Komisia napokon usúdila, že vzhľadom na neexistenciu priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností by sa výška pokuty nemala upravovať.

755 Vzhľadom na tieto úvahy Komisia stanovila výšku pokuty uloženej žalobkyni na 242 042 000 eur, pričom spresnila, že vzhľadom na obrat žalobkyne vo výške 19 105 miliónov eur, ktorý žalobkyňa dosiahla v priebehu posledného finančného roka predchádzajúceho prijatiu napadnutého rozhodnutia, takáto suma zostáva pod hornou hranicou 10 % stanovenou v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

756 V prejednávanej veci Všeobecný súd považuje za vhodné začať preskúmaním druhej časti tohto žalobného dôvodu.

O druhej časti, ktorá je založená na nesprávnom posúdení a nesprávnom právnom posúdení, na porušení zásady právnej istoty a na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o stanovenie hodnoty predaja

757 Žalobkyňa uvádza na podporu druhej časti tri tvrdenia. V prvom rade tvrdí, že Komisia sa pri posudzovaní hodnoty jej nepriameho predaja čipov UMTS v EHP odchýlila od bodu 15 usmernení z roku 2006, keď použila údaje za kalendárny rok namiesto údajov za posledný fiškálny rok.

758 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa odchýlila od bodov 13 a 24 usmernení z roku 2006, keď bez akéhokoľvek vysvetlenia použila predaj uskutočnený počas celého relevantného obdobia a nie predaj uskutočnený v priebehu posledného celého fiškálneho roka.

759 V treťom rade žalobkyňa namieta, že nemala možnosť predložiť Komisii svoje pripomienky k metóde odhadu hodnoty jej predaja, ktorú Komisia zamýšľala uplatniť.

760 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne. V prvom rade odpovedá, že na účely stanovenia hodnoty predaja žalobkyne musela použiť údaje za kalendárny rok, ktoré žalobkyňa poskytla v roku 2015, teda *in tempore non suspecto*, v čase, keď ešte nešlo o výpočet pokuty, namiesto údajov za posledný fiškálny rok, ktoré žalobkyňa poskytla v roku 2019, ktoré boli následne viackrát opravené z dôvodu viacerých chýb a ktoré preto považovala za nespoľahlivé. Dodáva, že nemohla odhadnúť predaj uskutočnený v priebehu posledného fiškálneho roka na základe údajov poskytnutých za kalendárny rok, keďže žalobkyňa jej nikdy nepredložila údaje o tomto predaji rozčlenené podľa štvrťrokov, čo by jej umožnilo tak urobiť.

761 V druhom rade, pokiaľ ide o použitie hodnoty predaja za celé relevantné obdobie, Komisia v štádiu dupliky vysvetľuje, že svoje výpočty nemohla založiť na poslednom celom roku porušenia, lebo údaje týkajúce sa rekonštrukcie trhu predložené žalobkyňou obsahovali súhrnné údaje za kalendárny rok. V tejto súvislosti dodáva, že od prvej žiadosti o informácie z 5. februára 2019 žiadala žalobkyňu, aby jej poskytla hodnotu predaja čipov UMTS za každý celý účtovný rok od roku 2009 do roku 2011, teda za celé uvedené obdobie, a preto žalobkyňa mala pochopiť, že má v úmysle použiť celé toto obdobie a nie iba posledný účtovný rok.

762 V treťom rade Komisia tvrdí, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť pripomienky k metóde, ktorú sa Komisia chystala uplatniť, keďže ju o nej informovala 13. júna 2019, takže žalobkyňa jej mohla predložiť svoje pripomienky.

763 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie žalobkyne, ktoré sa týka toho, že Komisia použila údaje za kalendárny rok namiesto údajov za posledný fiškálny rok, z bodu 13 usmernení z roku 2006 vyplýva, že pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP, a že Komisia obvykle použije na výpočet hodnotu predaja podniku počas posledného celého roku, v ktorom sa podnik podieľal na porušení.

764 V bode 15 usmernení z roku 2006 sa uvádza, že s cieľom stanoviť hodnotu predaja podniku Komisia použije najlepšie údaje, ktoré sú pre tento podnik k dispozícii, a v bode 16 týchto usmernení sa stanovuje, že ak podnik poskytne neúplné alebo nespoľahlivé údaje, Komisia môže určiť hodnotu predaja tohto podniku na základe čiastkových údajov, ktoré získala, alebo na základe akýchkoľvek iných informácii, ktoré považuje za dôležité alebo za vhodné.

765 Z toho vyplýva, že Komisia nie je povinná použiť predaj uskutočnený v priebehu posledného fiškálneho roka, lebo ide len o jednu z jej možností, keďže použitie pojmu „obvykle“ v bode 13 usmernení z roku 2006 potvrdzuje existenciu možnosti a nie povinnosti. Okrem toho v prípade pochybností o spoľahlivosti údajov poskytnutých dotknutým podnikom bod 16 týchto usmernení umožňuje Komisii použiť akékoľvek iné informácie, ktoré považuje za relevantné alebo vhodné na určenie hodnoty predaja dotknutého podniku.

766 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia použila pri výpočte základnej výšky pokuty údaje o predaji žalobkyne za kalendárny rok a nie údaje o predaji za fiškálny rok a že v odôvodneniach 1246 až 1266 napadnutého rozhodnutia podrobne vysvetlila dôvody, ktoré ju viedli k takémuto postupu, a to najmä problém so spoľahlivosťou údajov, ktoré žalobkyňa poskytla v súvislosti so svojím predajom za fiškálny rok.

767 Treba tiež poznamenať, že keď Komisia 13. júna 2019 informovala žalobkyňu o svojom úmysle použiť údaje týkajúce sa jej predaja za kalendárny rok, žalobkyňa jej pokojne mohla poskytnúť údaje týkajúce sa predaja za kalendárny rok, tentokrát rozčlenené podľa štvrťrokov, čo by Komisii umožnilo vypočítať na základe týchto informácií hodnotu predaja uskutočneného žalobkyňou v priebehu fiškálneho roka 2010. Žalobkyňa tak neurobila, a preto nemôže oprávnene vytýkať Komisii, že nepoužila údaje, ktoré nemala k dispozícii.

768 V dôsledku toho Komisia neporušila svoju povinnosť odôvodnenia a nedopustila sa pochybenia, keď sa rozhodla použiť údaje poskytnuté žalobkyňou týkajúce sa hodnoty jej predaja a uvedené za kalendárny rok a nie za fiškálny rok.

769 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie žalobkyne, ktoré sa týka toho, že Komisia použila predaj uskutočnený počas celého obdobia trvania porušenia a nie predaj uskutočnený v priebehu posledného fiškálneho roka, z bodu 24 usmernení z roku 2006 vyplýva, že s cieľom plne zohľadniť trvanie účasti každého podniku na porušení sa suma stanovená na základe hodnoty predaja vynásobí počtom rokov účasti na porušení.

770 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia vypočítala základnú výšku pokuty tak, že spočítala hodnotu predaja uskutočneného žalobkyňou počas relevantného obdobia, teda v priebehu druhého štvrťroka 2009, celého roka 2010 a prvého štvrťroka 2011, namiesto toho, aby tak urobila vynásobením hodnoty predaja uskutočneného v priebehu posledného kalendárneho roka počtom rokov účasti na porušení, teda dvomi rokmi.

771 Na rozdiel od bodu 13 usmernení, ktorý ponecháva Komisii možnosť použiť inú hodnotu predaja než hodnotu týkajúcu sa posledného fiškálneho roka, však bod 24 týchto usmernení nestanovuje možnú odchýlku.

772 Hoci je pravda, že bod 37 usmernení z roku 2006 vo všeobecnosti umožňuje Komisii odchýliť sa od metódy stanovenej v týchto usmerneniach, nič to nemení na tom, že Komisia je v takom prípade povinná osobitne odôvodniť, čo ju viedlo k odchýleniu sa od uvedenej metódy.

773 Z judikatúry totiž vyplýva jednak, že pokiaľ sa Komisia rozhodne odchýliť sa od všeobecnej metódy uvedenej v usmerneniach z roku 2006, ktorými sa sama obmedzila pri výkone svojej diskrečnej právomoci v súvislosti so stanovením pokút, pričom sa opiera o bod 37 uvedených usmernení, táto požiadavka odôvodnenia je nastolená o to výraznejšie, a jednak, že usmernenia vyjadrujú konvenčné pravidlá postupu, ktorých sa Komisia musí vo svojej praxi pridŕžať a od ktorých sa nemôže v individuálnom prípade odkloniť bez udania dôvodov, ktoré by neboli v súlade najmä so zásadou rovnosti zaobchádzania. Toto odôvodnenie musí byť o to presnejšie, že uvedený bod iba neurčito odkazuje na „konkrétne okolnosti danej veci“ a ponecháva teda Komisii širokú mieru voľnej úvahy na to, aby pristúpila k výnimočnej úprave základných súm pokút dotknutých podnikov. V takomto prípade má totiž dodržanie záruk, ktoré právny poriadok Únie stanovuje pre správne konania, vrátane povinnosti odôvodnenia, Komisiou o to zásadnejší význam (pozri rozsudok z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 48 a citovanú judikatúru).

774 Komisia síce skutočne vysvetľuje, prečo použila hodnotu predaja vzťahujúceho sa na kalendárny rok 2010 a nie na posledný fiškálny rok, nedokáže však odôvodniť použitie hodnoty predaja vzťahujúceho sa na celé obdobie trvania porušenia (a nie hodnoty predaja uskutočneného v priebehu posledného roka trvania porušenia, následne vynásobenej dvomi vzhľadom na dvojročné obdobie porušenia), keďže sa obmedzuje len na tvrdenie, že svoje výpočty nemohla založiť na poslednom celom roku porušenia, lebo mala k dispozícii len súhrnné údaje za kalendárny rok. Komisia mohla totiž pokojne použiť hodnotu predaja uskutočneného v priebehu posledného kalendárneho roka, ktorú mala k dispozícii a ktorú považovala za spoľahlivú, a vynásobiť túto hodnotu dĺžkou trvania porušenia, teda dvomi.

775 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že odôvodnenie v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré jej spôsobuje ujmu. Chýbajúce odôvodnenie nemožno napraviť skutočnosťou, že dotknutá osoba sa s dôvodmi rozhodnutia oboznámi počas konania pred súdmi Únie (rozsudky z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 149; z 19. júla 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 74, a z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 46). Z toho vyplýva, že vysvetlenie, ktoré Komisia poskytla v rámci tohto konania, a najmä v štádiu dupliky, pokiaľ ide o dôvody, ktoré ju viedli k odchýleniu sa od bodu 24 usmernení z roku 2006, aj keby bolo presvedčivé, nemôže v nijakom prípade nahradiť nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti.

776 Z toho vyplýva, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí bez odôvodnenia odchýlila od metódy stanovenej v usmerneniach z roku 2006, keď sa v rámci tohto konania a v štádiu dupliky opierala o nedostatočné odôvodnenie.

777 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie žalobkyne, ktoré sa týka nemožnosti vyjadriť svoje stanovisko k metóde, ktorú Komisia zamýšľala uplatniť pri stanovení základnej výšky pokuty, je nesporné, že žalobkyňa bola 13. júna 2019 informovaná o tejto metóde a konkrétnejšie o skutočnosti, že Komisia zamýšľala použiť údaje týkajúce sa predaja uskutočneného za kalendárny rok. Žalobkyňa preto mala možnosť predložiť svoje prípadné pripomienky v tejto súvislosti.

778 V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, však žalobkyňa nemohla oprávnene očakávať, že Komisia vypočíta základnú výšku pokuty na základe hodnoty predaja uskutočneného počas celého relevantného obdobia, len preto, že Komisia ju požiadala o poskytnutie hodnoty predaja čipov UMTS za každý celý obchodný rok od roku 2009 do roku 2011, teda za celé uvedené obdobie.

779 Z uvedeného vyplýva, že tejto časti, a teda aj štrnástemu žalobnému dôvodu, sa musí čiastočne vyhovieť. V dôsledku toho treba zrušiť článok 2 napadnutého rozhodnutia bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné časti tohto žalobného dôvodu, ktoré všetky smerujú k zrušeniu uvedeného ustanovenia.

O pätnástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom uznáva právomoc Komisie a vplyv na obchod

780 Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Prvá časť je založená na nedostatku právomoci Komisie uplatniť článok 102 ZFEÚ. Druhá časť je založená na existencii vplyvu na obchod medzi členskými štátmi spôsobeného vytýkaným správaním.

O prvej časti založenej na nedostatku právomoci Komisie uplatniť článok 102 ZFEÚ

781 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nesprávne vyhlásila, že má právomoc uplatniť článok 102 ZFEÚ, a to z nasledujúcich dôvodov.

782 V prvom rade vytýkané správanie sa neuskutočnilo v EHP, keďže nedošlo k priamemu predaju dotknutých čipov v EHP alebo do EHP.

783 V druhom rade z dôvodov uvedených na podporu deviateho žalobného dôvodu vytýkané správanie nemohlo vyvolať protisúťažné účinky vylúčenia konkurentov z trhu v rámci EHP. Aj keby to tak bolo, tieto účinky by v každom prípade neboli nezanedbateľné, okamžité a predvídateľné.

784 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

785 Treba pripomenúť, že pokiaľ ide o správanie, ku ktorému došlo mimo EHP, právomoc Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné na konštatovanie a sankcionovanie porušenia článku 102 ZFEÚ môže byť založená buď na kritériu realizácie, alebo na kritériu kvalifikovaných účinkov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 40 až 47; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 12. júla 2018, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg/Komisia, T-441/14, EU:T:2018:453, body 95 až 97).

786 V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že kritériá realizácie a kvalifikovaných účinkov sú alternatívne a nie kumulatívne (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 62 až 64, a z 12. júla 2018, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg/Komisia, T-441/14, EU:T:2018:453, bod 98).

787 V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že v bode 13 napadnutého rozhodnutia Komisia s cieľom založiť svoju právomoc na základe medzinárodného práva verejného na konštatovanie a sankcionovanie porušenia článku 102 ZFEÚ vychádzala tak z kritéria realizácie (odôvodnenie 1203 napadnutého rozhodnutia), ako aj z kritéria kvalifikovaných účinkov (odôvodnenia 1204 až 1210 napadnutého rozhodnutia).

788 Pokiaľ ide o kritérium realizácie, Komisia v odôvodnení 1203 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, že toto kritérium je splnené, keďže žalobkyňa vedela alebo musela vedieť, že zariadenia montované spoločnosťami Huawei a ZTE, ktoré majú zabudovaný jeden z jej čipov pre základné frekvenčné pásmo, budú uvádzané na trh aj v EHP, čo potvrdzujú viaceré dôkazy o vytýkaných skutočnostiach z relevantného obdobia a konkrétnejšie odpoveď žalobkyne podaná v priebehu správneho konania, ako aj viaceré interné dokumenty žalobkyne.

789 Žalobkyňa pritom vôbec nespochybňuje skutočnosť, že Huawei a ZTE, ktorým predávala čipy za predátorské ceny, zabudovávali tieto čipy do zariadení uvádzaných na trh v EHP, ani skutočnosť, že o tom vedela alebo musela vedieť, čo je dôvod, prečo Komisia dospela v napadnutom rozhodnutí k záveru, že kritérium realizácie je splnené.

790 Okrem toho žalobkyňa nemôže účinne tvrdiť, že nedošlo k priamemu predaju v EHP, keďže Komisia sa na túto skutočnosť v napadnutom rozhodnutí neodvoláva s cieľom preukázať, že kritérium realizácie je splnené.

791 V dôsledku toho sa Komisia nedopustila pochybenia, keď dospela k záveru, že kritérium realizácie je v prejednávanej veci splnené.

792 Okrem toho vzhľadom na alternatívnu povahu kritéria realizácie a kritéria kvalifikovaných účinkov, ako to vyplýva z judikatúry citovanej v bode 786 vyššie, keďže žalobkyni sa nepodarilo vyvrátiť záver Komisie, že kritérium realizácie je splnené, nie je potrebné preskúmať, či Komisia správne dospela k záveru, že druhé kritérium, teda kritérium kvalifikovaných účinkov, je taktiež splnené, keďže samotné kritérium realizácie umožňuje založiť právomoc Komisie na uplatnenie článku 102 ZFEÚ.

793 Z uvedeného vyplýva, že prvá časť pätnásteho žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na existencii vplyvu na obchod medzi členskými štátmi spôsobeného vytýkaným správaním

794 Žalobkyňa s odkazom na svoje tvrdenia uvedené na podporu deviateho žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia v odôvodnení 1216 napadnutého rozhodnutia nesprávne dospela k záveru, že vytýkané správanie malo významný vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

795 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

796 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je na účely posúdenia, či obchod medzi členskými štátmi môže byť ovplyvnený zneužitím dominantného postavenia, potrebné zohľadniť dôsledky, ktoré z tohto zneužitia vyplývajú pre štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu (pozri rozsudok zo 4. mája 1988, Bodson, 30/87, EU:C:1988:225, bod 24 a citovanú judikatúru).

797 Za týchto podmienok praktiky, ktorých cieľom je vylúčiť z trhu hlavného etablovaného konkurenta na vnútornom trhu, sú svojou povahou spôsobilé ovplyvniť štruktúru hospodárskej súťaže na vnútornom trhu, a teda ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle článku 102 ZFEÚ (rozsudok z 8. októbra 1996, Compagnie maritime belge transports a i./Komisia, T-24/93 až T-26/93 a T-28/93, EU:T:1996:139, bod 203).

798 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že protisúťažná praktika týkajúca sa polovýrobku môže ovplyvniť obchod v rámci vnútorného trhu, aj keď tento polovýrobok nie je sám osebe predmetom obchodu medzi členskými štátmi, ak je takýto výrobok surovinou pre iný výrobok uvádzaný na trh inde v Únii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 1985, Clair, 123/83, EU:C:1985:33, bod 29).

799 V prejednávanej veci z preskúmania desiateho žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že vytýkané správanie malo za cieľ vylúčiť z trhu spoločnosť Icera, hlavného konkurenta žalobkyne, v čase skutkových okolností etablovaného v rámci Únie, čo vedľajší účastník konania výslovne potvrdil na pojednávaní. Okrem toho toto správanie sa týkalo čipov UMTS, teda polovýrobkov určených pre MBB zariadenia uvádzané na trh najmä v Únii, čo žalobkyňa platne nespochybňuje.

800 Komisia preto neporušila svoju povinnosť odôvodnenia a nedopustila sa pochybení, keď v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že vytýkané správanie mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Druhá časť pätnásteho žalobného dôvodu sa teda musí zamietnuť.

801 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že pätnásty žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O návrhu na zrušenie alebo zníženie pokuty

802 Neobmedzená právomoc oprávňuje Všeobecný súd, aby okrem jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie, ktoré umožňuje len zamietnuť žalobu o neplatnosť alebo zrušiť napadnutý akt, nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením a v dôsledku toho zmenil napadnutý akt, a to aj bez toho, aby ho zrušil, s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti s cieľom napríklad zmeniť výšku pokuty tak v zmysle zníženia tejto sumy, ako aj jej zvýšenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. februára 2007, Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, EU:C:2007:88, body 61 a 62, a z 3. septembra 2009, Prym a Prym Consumer/Komisia, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 86).

803 Všeobecnému súdu v rámci výkonu jeho neobmedzenej súdnej právomoci prislúcha určiť výšku pokuty s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci. Podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 tento postup predpokladá, že bude zohľadnená závažnosť spáchaného porušenia, ako aj jeho dĺžka trvania, pričom je potrebné dodržať najmä zásady proporcionality a individualizácie sankcií (pozri rozsudok z 21. januára 2016, Galp Energía España a i./Komisia, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 90 a citovanú judikatúru).

804 Všeobecnému súdu tiež v rámci jeho povinnosti odôvodnenia prináleží, aby podrobne uviedol faktory, ktoré zohľadňuje pri stanovení výšky pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2016, Trafilerie Meridionali/Komisia, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 52).

805 V prejednávanej veci Všeobecný súd zastáva názor, že na účely stanovenia výšky pokuty, ktorou sa má žalobkyňa sankcionovať za to, že počas dvoch rokov uplatňovala selektívne predátorské ceny s cieľom vylúčiť svojho hlavného konkurenta z trhu, je v záujme zohľadnenia jeho preskúmania druhej časti štrnásteho žalobného dôvodu potrebné postupovať takto.

Úvodné poznámky

806 Hoci Všeobecný súd nie je viazaný usmerneniami Komisie k metóde stanovenia pokút (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2016, Trafilerie Meridionali/Komisia, C-519/15 P, EU:C:2016:682, body 52 až 55), považuje za vhodné uplatniť v prejednávanej veci metódu stanovenú v usmerneniach z roku 2006, ktorú žalobkyňa nespochybňuje.

Stanovenie základnej výšky pokuty

807 Vzhľadom na to, že bod 13 usmernení z roku 2006 nestanovuje povinnosť použiť hodnotu predaja uskutočneného v priebehu posledného fiškálneho roka, ako to vyplýva z bodov 763 až 765 vyššie, v prejednávanej veci je potrebné zohľadniť hodnotu predaja na trhu s čipmi UMTS, ktorý žalobkyňa uskutočnila v EHP v priebehu posledného kalendárneho roka porušenia, teda kalendárneho roka 2010. Táto voľba je totiž odôvodnená skutočnosťou, že v prejednávanej veci údaje za fiškálny rok, ktoré predložila žalobkyňa, nie sú z dôvodov uvedených v odôvodneniach 1246 až 1266 napadnutého rozhodnutia spoľahlivé.

808 V tejto súvislosti z tabuľky 75 napadnutého rozhodnutia, ktorú účastníci konania nespochybňujú, vyplýva, že v kalendárnom roku 2010 bola hodnota predaja čipov UMTS uskutočneného žalobkyňou v EHP [*dôverné*].

Stupeň závažnosti porušenia

809 Pokiaľ ide o časť hodnoty predaja, ktorá sa má zohľadniť, je potrebné vziať do úvahy všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci, najmä hospodársky význam trhu s čipmi UMTS na celosvetovej úrovni, povahu porušenia, ktorého sa žalobkyňa dopustila, skutočnosť, že vytýkaná praktika bola namierená proti jedinému konkurentovi schopnému ohroziť žalobkyňu v špičkovom segmente tohto trhu, skutočnosť, že toto správanie mohlo tiež odradiť iné potenciálne nové subjekty vstupujúce na trh, a geografický rozsah porušenia, ktorý bol celosvetový a zahŕňal celý EHP.

810 Preto je potrebné uplatniť koeficient závažnosti vo výške 11 %, čo vedie k sume [*dôverné*].

Počet rokov trvania porušenia

811 Z bodu 24 usmernení z roku 2006 vyplýva, že s cieľom plne zohľadniť trvanie účasti každého podniku na porušení sa suma stanovená na základe hodnoty predaja vynásobí počtom rokov účasti na porušení.

812 Keďže v prejednávanej veci porušenie trvalo dva roky (odôvodnenie 1295 napadnutého rozhodnutia), suma stanovená na základe hodnoty predaja sa musí vynásobiť dvomi, čo vedie k sume [*dôverné*].

Dodatočná suma

813 Z bodu 25 usmernení z roku 2006 vyplýva, že s cieľom odradiť podniky rovnakej veľkosti a s rovnakými zdrojmi od protisúťažných praktík podobných tým, ktoré sú sankcionované v prejednávanej veci, sa do základnej výšky pokuty môže zahrnúť suma pohybujúca sa v rozmedzí 15 % až 25 % hodnoty predaja.

814 V prejednávanej veci Všeobecný súd zastáva názor, že cieľ odradenia možno zaručiť uplatnením nižšej sadzby, než je čisto orientačná sadzba stanovená v bode 25 usmernení z roku 2006.

815 Z týchto dôvodov je potrebné zahrnúť do základnej výšky pokuty sumu zodpovedajúcu 11 % hodnoty predaja čipov UMTS, ktorý žalobkyňa uskutočnila v EHP v priebehu kalendárneho roka 2010, ako vyplýva z tabuľky 75 napadnutého rozhodnutia, ktorú účastníci konania nespochybňujú, čo vedie k sume [*dôverné*].

Poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti

816 V prejednávanej veci nemôže žiadna zo skutočností, na ktoré žalobkyňa všeobecne odkazuje, viesť k zníženiu pokuty podľa bodu 29 uvedených usmernení a vzhľadom na všetky relevantné okolnosti nie je vhodná žiadna úprava základnej výšky pokuty.

817 Všeobecný súd okrem toho zastáva názor, rovnako ako Komisia v napadnutom rozhodnutí, že v prejednávanej veci nie je vhodné zvýšiť pokutu z dôvodu priťažujúcich okolností.

818 Z toho vyplýva, že výška pokuty nemá byť upravená z dôvodu poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností.

Záver týkajúci sa výšky pokuty

819 Z uvedených skutočností vyplýva, že výška pokuty uloženej žalobkyni sa stanovuje na 238 732 659,33 eura.

O trovách

820 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Okrem toho podľa článku 134 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku v prípade, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.

821 V prejednávanej veci tak žalobkyňa, ako aj Komisia mali úspech len v časti predmetu konania.

822 Za týchto okolností je opodstatnené rozhodnúť tak, že žalobkyňa znáša deväť desatín svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť deväť desatín trov konania Komisie a všetky trovy konania vedľajšieho účastníka konania. Komisia znáša jednu desatinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť jednu desatinu trov konania žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Článok 2 rozhodnutia Komisie C(2019) 5361 final z 18. júla 2019 týkajúceho sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP [Vec AT.39711 – Qualcomm (predátorské správanie)] sa zrušuje.**

2. **Výška pokuty uloženej spoločnosti Qualcomm Inc. v článku 2 uvedeného rozhodnutia za porušenie, ktorého sa dopustila tak, ako to vyplýva z článku 1 tohto rozhodnutia, sa stanovuje na 238 732 659,33 eura.**

3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

4. **Spoločnosť Qualcomm znáša deväť desatín svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť deväť desatín trov konania Európskej komisie a všetky trovy konania spoločnosti Nvidia Corp.**

5. **Komisia znáša jednu desatinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť jednu desatinu trov konania spoločnosti Qualcomm.**

Spielmann Mastroianni Gâlea

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. septembra 2024.

Tajomník
V. Di Bucci

Predseda komory
D. Spielmann

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2
Kontext veci . . . 2
Správne konanie . . . 4
Obsah napadnutého rozhodnutia . . . 6
Dotknuté výrobky . . . 6
Relevantný trh . . . 7
Dominantné postavenie . . . 7
Zneužívanie dominantného postavenia . . . 7
– Neexistencia odôvodnenia . . . 8
– Jediné a pokračujúce porušenie . . . 8
– Právomoc Komisie . . . 8
– Sankcia . . . 9
Konanie a návrhy účastníkov konania . . . 9
Konanie . . . 9
Návrhy účastníkov konania . . . 12
Právny stav . . . 12
O prvom žalobnom dôvode, ktorý je založený na procesných pochybeniach . . . 14
O prvej časti založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných . . . 14
– Úvodné pripomienky . . . 15
– O prvej výhrade založenej na neprimeranej dĺžke vyšetrovania . . . 15
– O druhej výhrade založenej na nedostatočnej úplnosti a presnosti spisu . . . 18
– O tretej výhrade založenej na zaujatosti vyšetrovania . . . 19
O druhej časti založenej na porušení práva na obhajobu a zásady rovnosti zbraní . . . 22
– Úvodné pripomienky . . . 23
– O prvej výhrade založenej na nedostatočnom prístupe k spisu . . . 23

– O druhej výhrade založenej na nedostatočnom obsahu predloženého spisu 24

O druhom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu a dominantné postavenie žalobkyne počas relevantného obdobia 28

O prvej časti, ktorá sa týka nedostatkov napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu 28

– Úvodné pripomienky 28

– O prvej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia vychádzala z výberu neurčitých odpovedí na nejasné otázky 29

– O druhej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia nepreskúmala existenciu substitučného reťazca 31

– O tretej výhrade založenej na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že nemusí uplatniť test SSNIP 32

O druhej časti, ktorá sa týka konkurenčných tlakov priamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu 33

O tretej časti, ktorá sa týka konkurenčných tlakov nepriamo vyvíjaných dodávkami pre vlastnú spotrebu na voľnom trhu 37

O štvrtej časti, ktorá sa týka dominantného postavenia žalobkyne počas relevantného obdobia 40

O piatej časti, ktorá sa týka vymedzenia špičkového segmentu trhu s čipmi UMTS, na ktorom Komisia založila svoju analýzu 43

O piatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“ a na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o rekonštrukciu „skutočne zaplatených“ cien 43

O prvej časti založenej na nepotrebnosti „prepracovania cien“ vykonaného v napadnutom rozhodnutí 43

O druhej časti založenej na pochybeniach v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o vykonané „prepracovanie“ 47

O šiestom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nesprávnej alokácii jednorazových inžinierskych nákladov“ 49

O prvej časti, ktorá sa týka platby NRE spoločnosti ZTE 50

O druhej časti, ktorá sa týka platby NRE spoločnosti Huawei 55

O siedmom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „neexistencii vhodnej referenčnej hodnoty nákladov“ 56

Úvodné pripomienky 57

O prvej časti založenej na porušení zásady právnej istoty a zásady *in dubio pro reo* 58

O druhej časti založenej na tom, že kritérium LRAIC nie je vhodnými referenčnými nákladmi 60

O tretej časti založenej na tom, že LRAIC vypočítané Komisiou nezodpovedajú „skutočným“ LRAIC 63

O deviatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnom posúdení“ a nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o záver, že ceny uplatňované žalobkyňou vylúčili spoločnosť Icera z trhu a spôsobili ujmu spotrebiteľom 72

O prvej časti založenej na tom, že Komisia nevykonala analýzu tzv. „rovnako efektívneho“ konkurenta 72

O ostatných častiach, ktoré sú v podstate založené na neexistencii účinkov vytýkaného správania 74

O desiatom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, na nedostatku odôvodnenia, ako aj na porušení práva byť vypočutý a zásady riadnej správy vecí verejných v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že cenové praktiky žalobkyne zabezpečili realizáciu plánu na vylúčenie spoločnosti Icera z trhu 75

O jedenástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o zamietnutie objektívneho odôvodnenia, ktoré žalobkyňa predložila, Komisiou 82

O treťom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nesprávnom právnom posúdení vyplývajúcom z neuplatnenia správnej právnej normy“ 85

O prvej časti založenej na neuplatnení „správnej právnej normy“, ako je definovaná v oznámení o prioritách 85

O druhej časti založenej na nesprávnom uplatnení judikatúry týkajúcej sa predátorskej cenotvorby a všeobecnejšie cenových praktík 88

O tretej časti založenej na porušení zásad právnej istoty a predvídateľnosti 89

O štvrtom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „nelogickej a dôkazmi nepodloženej povahe ‚teórie predátorského správania‘“ 89

Úvodné pripomienky 90

O prvej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou, ktoré je „cielené a selektívne“, nemá spojenie s vymedzením trhu a bola prispôsobená s cieľom dospieť k vopred určenému záveru 90

O druhej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ rozvinutá Komisiou je vnútorne nekonzistentná a nedostatočne odôvodnená 91

O tretej časti založenej na tom, že Komisia nepreukázala iracionálnu povahu správania žalobkyne a jej stratégie predátorského správania 92

O štvrtej časti založenej na tom, že ceny žalobkyne boli vyššie ako ceny spoločnosti Icera . . . 93

O piatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila kľúčové dôkazy svedčiace v jej prospech . . . 94

O šiestej časti založenej na neexistencii dôkazu o finančnom predátorskom správaní . . . 94

O siedmej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ je nová, nesprávna a nepodložená . . . 95

O ôsmej časti založenej na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, pokiaľ ide o priame predátorské správanie v období od tretieho štvrťroka 2010 do druhého štvrťroka 2011 . . . 96

O deviatej časti založenej na tom, že Komisia nezohľadnila obchodnú realitu čipu MDM 8200 . . . 96

O desiatej časti založenej na tom, že „teória predátorského správania“ je nelogická a je v rozpore so základnými pravidlami ekonómie . . . 96

O jedenástej časti založenej na tom, že Komisia nepreukázala pokrytie strát vzniknutých počas relevantného obdobia, ani neuviedla, kedy sa predátorské správanie skončilo . . . 97

O dvanástej časti založenej na neuplatnení kritéria „rovnako efektívneho“ konkurenta a na dobrej výkonnosti spoločnosti Icera počas relevantného obdobia, čo vyvracia „teóriu predátorského správania“ . . . 97

O trinástej časti založenej na pochybení Komisie, ktorým potrestala skutočnú hospodársku súťaž . . . 98

O ôsmom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavnej nesprávnosti vykonanej analýzy cien a nákladov“ . . . 98

Úvodné pripomienky . . . 99

O prvej časti, ktorá sa týka východiskového obdobia analýzy cien a nákladov . . . 99

O ostatných častiach, ktoré sa týkajú najzásadnejších pochybení v analýze cien a nákladov, ktoré neboli v napadnutom rozhodnutí opravené . . . 100

O dvanástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia . . . 100

O trinástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, neopodstatnenosti a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia . . . 102

O štrnástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavnej nesprávnosti“ napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o uloženie a výpočet pokuty . . . 103

Úvodné pripomienky . . . 103

O druhej časti, ktorá je založená na nesprávnom posúdení a nesprávnom právnom posúdení, na porušení zásady právnej istoty a na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o stanovenie hodnoty predaja . . . 104

O pätnástom žalobnom dôvode, ktorý je založený na „zjavne nesprávnych posúdeniach“, a to skutkových aj právnych, ako aj na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom uznáva právomoc Komisie a vplyv na obchod 107

O prvej časti založenej na nedostatku právomoci Komisie uplatniť článok 102 ZFEÚ 107

O druhej časti založenej na existencii vplyvu na obchod medzi členskými štátmi spôsobeného vytýkaným správaním 108

O návrhu na zrušenie alebo zníženie pokuty 109

Úvodné poznámky 110

Stanovenie základnej výšky pokuty 110

Stupeň závažnosti porušenia 110

Počet rokov trvania porušenia 110

Dodatočná suma 111

Poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti 111

Záver týkajúci sa výšky pokuty 111

O trovách 111